

Z 22-16.

s ch e d ţ e n a ē.

Macica
serbska

Protiv sa Sserbow

na léto

1868.

S našlado m Macižy Sserbskeje.

W komissiji knihařnje Šsmolerja a Pječa.

Z 22.
16

W lutym 1868. Ięcze po Chrystuszu, fotreż 366 dniów

w opischią, liczi 30:

wot stworzenia świata	5817,	wot założenia budyskiego tachantswa	648,
wot wstajenia julianskiej protki	1913,	wot spoczątku reformacji	351,
wot czerpienia a heréstacza Chrystusowego	1835,	wot naroda króla Jana	67,
wot spoczątku křeszcijanstwa we Sverbach	848,	wot założenia macijszy herbstki	20.

Zyrkwińskie létne snamjenja.

W porjedzenej Reho-
rjowej protyk.

W starej julianskej

protyk.

VIII	skota licžba	VII
IV	epakty	XVII
I	wobwod blónza	I
XI	romske dániske čižko	XI
F D	písmik nježelski	G F
12. haperleje	jutrowniczka	31. měrza.
24. nježele po śvj. trojizy do 1. adv.	27.	

Sacžmicej blónczka a měšacžka.

W l. 1868 so blónczko dwaj króč sacžmi, měšacžk pał so njesacžmi. Prěnje sacžmicej blónza směje so 23. febr. 4 hodž. 36 min. do 4 hodž. 58 min. a budze pola naši k widženju, jeli so wjeczorne njebo samročene njeje. Tola wone je jara kňadne. Druhe sacžmicej stanje so 18. augusta, a budze jenož w pokonschej Afisej, w raniszej Africē a w Australiskej widžene.

Měšacžk so w l. 1868 njesacžmi, ale 5. nov. t.l. dopołnja hacž do 9 hodž. 52 min. stanje so njeschtó druhé wopomienjujshodne; tehdy mjeniuž planet Merkur pola blónza nimo dže a jeli njebo jažne, budze to so widžicž dacž.

W l. 1868 knježi Jupiter (4).

Stolétna protyla praji, so ſu te lěta, w kotrychž

Jupiter knježi, dobre a plodne a bôle mokre, dyžli ſuché.

Naleto je hacž do meje ſymne a mokre; tola pał

tež cžoplische wjedro nastanje.

Cžecž směje pschi pocžatku mokre a ſymne wjedro; na to rjany cžopky cžaſ nastanje, hdyž wjese hrimanjo smějemž; pschi kónzu je jara horzo a ſuchó. Jeli so je w lěcžu jara cžopko, schtož ſa 28 lět jedyn ras so stanje, dha doftanje žito wýfoku placíſnu. Cžopko a ſuché lěcžo pał nastanje, dyž je w februaru abo w měrzu, w haperleji abo w meji sacžmicej blónczka bylo.

Nashyna je jara deshczifoſta.

Šyma so ſmierſnjenjom a se ſněhom sapocžnie; na to budze wona cžoplische, pał jara wěſikoſta.

Schtož naletny ſhyw nastupa, dha jecžmien ſo derje radži, jeli so ſuché lěcžo njeje. Kunje tak roſeje wjese ſyna a wotawy, wjese ſaka a runklizy. Wows, hróč, jahly a len ſo pał njeradža..

Nashymy ſhyw može rjane ſyje dawacž; ſyje pał ſu tsi nježele posdžischo dyžli druhé lěta, dokelž wſho bôle pomalu roſeje a ſrawi.

Hacž runje ſahe njesamjersne, dha je tola lepje, ſo ſo ſahe woſkyje.

Malo ſada a mało rybow budże.

Deshczika ſmějentu doſči, ale žanu wulku wobu.

Schtyri létne čaſhy.

Sapocžatko nalečja: 20. měrza dopołnju 8 hodž. 25 min.	
= lěcža: 21. junija rano 4 hodž. 51 min.	
= naſhymy: 22. septembra wjecž. 7 hodž. 10 min.	
= ſymy: 21. dezembra popołn. 1 hodž. 20 min.	

Schtyri fwatemibry.

W porjedzenej Rehorjowej a w starej julianskej protyb.

4. měrza	{ Reminiscere	21. februara.
3. junija	{ ſhv. trojizy	22. meje.
16. septembra	{ křižia	4. septembra.
16. dezembra	{ Lutije	12. dezembra.

Jutrowna tabella.

1869: 28. měrza.	1875: 28. měrza.
1870: 17. haperleje.	1876: 16. haperleje (psch. I.)
1871: 9. haperleje.	1877: 1. haperleje.
1872: 31. měrza (psch. I.)	1878: 21. haperleje.
1873: 13. haperleje.	1879: 13. haperleje.
1874: 5. haperleje.	1880: 28. měrza (psch. I.)

Njebjieske snamjenja.

	boran,		law,		tsělnit,
	býl,		knježna,		loſoróžl,
	dwójniſtaj,		waha,		wódny muž,
	rat,		ſchorpion,		rybje.

Abbreviatury abo pschiſtrótschenja ſłowow.

○	blónczko,	ſt. p.	ſħadženie popołnju.
□	měšacžk,	ſt. d.	ſħadženie dopołnja.
■	Połny měšacžk,	th. p.	thowanje popołnju.
△	Požleni běrlitk,	th. d.	thowanje dopołnja.
●	Młody měšacžk,	hod.	hodžina.
◆	Prěni běrlitk,	min.	minuta.

* ſtōne wili.

1868. Januar,

wulki róžk, na 31 dnjow.

Miešaczkove
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolétna
protočka.

Hermanki
a
skotne wifi.

Tydženje a dny.	Vorjedzena protýka evangeliska.	Vorjedzena protýka katholska.	Stara julianška December.	○ ſchad. h. m.	□ ſhow. h. m.	■ Miešac. h. m.	○ ſch. ſh. h. m.	□ ſch. ſh. h. m.
1. tydženj. 1 ſrjeda	Text dop.: Matth. 16, 24-26; Nowe lěto	Text dop.: Matth. 16, 24-26; Nowe lěti	20 Ignaca	8 7 4 2	8 7 4 2	8 7 4 2	Prěni hertl. 3. jan. rano 3 hodž. 5 min. pschi- njeſe ſněh a wětr.	1. Lipšt. 7. Bart (lane wifi).
2 ſchtw.	Match.	Makarija	21 Julija	8 6 4 2	8 6 4 2	8 6 4 2	11 56	8. Njeſwaczi- dlo.*
3 pjatř.	Kaschpr.	Genovesy	22 Anastasija	8 6 4 3	8 6 4 3	8 6 4 3	8 6 4 3	13. Račezy.
4 ſobot.	Balzaria	Tita	23 Dagobert.	8 5 4 4	8 5 4 4	8 5 4 4	1 5	18. Budyschin.* 27. Kinsbörk.* Hamburg.
2. tydženj. 5 pónđ.	Text dop.: 1. Mójs. 17, 1-4; niedz.	Text dop.: 1. Mójs. 17, 1-4; Dňiod.	24 4. adventa	8 5 4 5	8 5 4 5	8 5 4 5	217	NB. W Nje- ſwacziidle ſu ſozdu prěnu ſrjedu mieša- za, w Halsch- trowie ſozdu druhu wutora měſazy, w Ra- čezech ſozdu tſecju ſrjedu ſkotne wifi.
6 pónđ.	Zuliany	Božidara	25 Boži džen.	8 5 4 6	8 5 4 6	8 5 4 6	319	Wozleni hertl. 16. jan. pop. 4 hodž. 6 min. móhle mjerjenje pschinjeſe.
7 wut.	Erharda	Severina	26 Boži mač.	8 5 4 7	8 5 4 7	8 5 4 7	434	—
8 ſrjeda	Zachar.	Juliana	27 Sćepana	8 4 4 9	8 4 4 9	8 4 4 9	555	—
9 ſchtw.	Cęsczimera	Agathona	28 20,000 M.	8 4 4 10	8 4 4 10	8 4 4 10	8 4 4 10	—
10 pjatř.	Aloisije	Hygiena	29 Njew. dž.	8 4 4 12	8 4 4 12	8 4 4 12	5 22	—
11 ſobot.	Felicity	Petr stow. R.	30 Anisije.	8 3 4 13	8 3 4 13	8 3 4 13	6 40	—
3. tydženj. 12	Text dop.: 1. Mójs. 28, 10-17; Kol. 2, 18; pop.: Matth. 3, 13-17.	31. n. ſt. ſt. ſt.	8 2 4 14	8 2 4 14	8 2 4 14	8 2 4 14	7 59	Wlody měſ. 24. jan. wječ. 6 hodž. 20 mirut. ma- řoncze wje- dro.
13 pónđ.	Hilarija	Leontija	1 januara	8 2 4 16	8 2 4 16	8 2 4 16	9 16	—
14 wut.	Felixa	Hilarija	2 Melauije	8 1 4 17	8 1 4 17	8 1 4 17	10 31	—
15 ſrjeda	Bohuw.	Pawoła	3 70 jap.	8 1 4 19	8 1 4 19	8 1 4 19	11 44	—
16 ſchtw.	Edmund.	Marcella	4 Theofanta	8 0 4 20	8 0 4 20	8 0 4 20	8 0 4 20	—
17 pjatř.	Antonija	Antonija	5 Malachija	7 59 4 21	7 59 4 21	7 59 4 21	0 53	Stolétna protočka.
18 ſobot.	Felicity	Petr stow. R.	6 Fréekrat.	7 59 4 22	7 59 4 22	7 59 4 22	2 0	Wot 2. do 4. prěnja ſhma; 6. ſněh; 7. hacž do 13. wětr a ſněh; 14. wulki ſněh; 16. wětr a prě- nja ſhma; 21. wulka ſhma; 22. a 23. wětr a ſněh; 24. a 25. jaſne nje- bjo; 26. jara wulka ſhma; 29. a 30. wulfi ſněh; 31. wul- ka ſhma.
4. tydženj. 19	Text dop.: 1. Mójs. 50, 15-21; Pschift. Salomon. 3, 5-7.	7 1. n. ſt. ſt. ſt.	7 58 4 24	7 58 4 24	7 58 4 24	7 58 4 24	3 4	—
20 pónđ.	Fab. Sebaſt.	Fabiana a B.	8 Jurja kr.	7 57 4 25	7 57 4 25	7 57 4 25	4 5	Wopomnjenja hodne dny.
21 wut.	Hanže	Hanže	9 Polyewkta	7 56 4 26	7 56 4 26	7 56 4 26	5 2	1. nowe lěto.
22 ſrjeda	Vincenca	Vincenca	10 Reh. Nys.	7 55 4 28	7 55 4 28	7 55 4 28	5 54	2. Landtag.
23 ſchtw.	Charity	Marije ſlub.	11 Theodos.	7 54 4 30	7 54 4 30	7 54 4 30	6 40	6. Tſjoch kra- low.
24 pjatř.	Timoth.	Timoteja	12 Tatiana	7 53 4 32	7 53 4 32	7 53 4 32	8 41	20. Fabiana a Sebaſtiana.
25 ſobot.	Paw. wobr.	Paw. wobr.	13 Hermila	7 52 4 34	7 52 4 34	7 52 4 34	5 32	22. Vinzenza
5. tydženj. 26	Text dop.: 2. Mójs. 34, 4-10; Hebr. 3, 5, 6; pop.: Jan. 1, 35-43.	14. n. ſt. ſt. ſt.	7 51 4 35	7 51 4 35	7 51 4 35	7 51 4 35	6 33	25. Paweł wobročjenje abo ptacži kwaz.
27 pónđ.	Jana Chryst.	Jana Chryst.	15 Paw. th.	7 49 4 37	7 49 4 37	7 49 4 37	7 36	26. jara
28 wut.	Karolinu	Cyrilla	16 Marcella	7 48 4 39	7 48 4 39	7 48 4 39	8 41	wulka ſhma;
29 ſrjeda	Theobalda	Franca Sal.	17 Antonia	7 46 4 41	7 46 4 41	7 46 4 41	9 46	29. a 30. wulfi ſněh; 31. wul- ka ſhma.
30 ſchtw.	Abdelgundu	Martiny	18 Athanasija	7 45 4 43	7 45 4 43	7 45 4 43	10 53	—
31 pjatř.	Virgilija	Petr. Nol.	19 Makarija	7 43 4 45	7 43 4 45	7 43 4 45	11 59	—

1868. Februar,

mały róz,

na 29 dniów.

Tydzienje a dny evangelska.	Poredzona protyka katholska.	Stara julianska Januar.	○ sphad. h. m.	□ show. h. m.	□ szekste h. m.	□ szwianca h. m.	□ th. d.	Węzaczkowe pschemenjenje.	Hermanki a skotne wifi.
1 sobot. Brigitte	Ignaca	20 Eutymija	7 42	4 46			th. d.	Preñni bërtl. 1. febr. pop. 5 hodz. 18 minut, ma symne dñy.	3. Źarow.* 5. Njezwazi- dło. 6. Nadeberg.*
6. tydzien. Text dop.: Joz. 1, 7—9; Ps. 12, 2—6; pop.: Jan. 1, 47—51.								Polny mëß. 8. febr. rano 8 hodz. 37 min. połaze na hrośne wje- dro.	
2 niedz. 4.niedz. p.3 kr	4.niedz. p.3 kr	21 3.n p.3 kr	7 40	4 48			1 10		10. Shorjelj.*
3 pöndz. Blazija	Blazija	22 Timotheja	7 39	4 50			2 22		11. Eukow.*
4 wt. Veroniki	Handr. Kors.	23 Klemencia	7 37	4 51			3 32		17. Gažyn.* Pschibus.*
5 frjeda Agathy	Agathy	24 Xenije	7 36	4 53			4 39		19. Naležj.*
6 s̄twt. Dorotheye	Dorotheye	25 Rehor. th.	7 35	4 55			5 39		21. Kalawa.*
7 pjatk. Richarda	Romualda	26 Xenofena	7 33	4 57			th. v.		24. Biskopizy.* Nowosalz.* Brody.*
8 sobot. Honor.		27 Jana Khr.	7 31	4 59			5 25		Wojerezy.* Wostrowj.* Jašońza.
7. tydzien. Text dop.: 1. Kron. 18, 15—20; Jer. 9, 23, 24; pop.: Jan. 2, 23—25.								Włodz.	26. Bjernaczi- zj.*
9 niedz. Septuagesima	Septuagesima	28 Septuages.	7 29	5 1			6 45		29. Trébule.*
10 pöndz. Scholastiki	Scholastiki	29 Ignaca	7 27	5 3			8 4		
11 wt. Eufrosiny	Desiderijja	30 Basila W.	7 26	5 4			9 22		
12 frjeda Jordana	Eulalije	31 Cyriaka	7 24	5 6			10 36		
13 s̄twt. Eulalije	Jordana	1 februara	7 22	5 8			11 46		
14 pjatk. Valent.	Valentina	2 Mar. wuc.	7 20	5 10			th. d.		
15 sobot. Faustina		3 Simsona	7 18	5 12			0 54		
8. tydzien. Text dop.: Sam. 12, 1—7; Ez. 18, 20; pop.: Jan. 4, 5—15.									
16 niedz. Sexagesima	Sexagesima	4 Mjas. póst.	7 16	5 13			1 57		
17 pöndz. Konstanzije	Konstancije	5 Agathy	7 14	5 15			2 55		
18 wt. Konkordije	Konkordije	6 Wuk. ep.	7 12	5 17			3 47		
19 frjeda Susanny	Gabina	7 Parthena	7 10	5 19			4 36		
20 s̄twt. Lebrechta	Eucharija	8 Theodora	7 8	5 21			5 19		
21 pjatk. Eleonory	Adelheidy	9 Eufrosiny	7 6	5 23			5 56		
22 sobot. Pëtr. stow.		10 Charalam.	7 4	5 25			6 28		
9. tydzien. Text dop.: 1. Kral. 2, 1—4; Pređ. Salem. 7, 3—5. pop.: Jan. 4, 19—30.									
23 niedz. Estomih	Quinquages.	11 Syropóst.	7 2	5 26			th. v.		
24 pöndz. Psch. dzeu.	Pschest. dzeu.	12 Meletija	6 59	5 28			6 31		
25 wt. Pöstnizy	Pöstnizy	13 Martinian.	6 57	5 29			7 37		
26 frjeda Popjelina frj.	Popjelina frj.	14 Anxencija	6 56	5 31			8 43		
27 s̄twt. Nestoriija	Nestora	15 Onesima	6 54	5 33			9 51		
28 pjatk. Vollbrechta	Leandra	16 Pamfila	6 52	5 35			11 0		
29 sobot. Makarija	Romana	17 Theodora	6 50	5 37			th. d.		

Konjej, kij naj-
wjach czechnje,
śněha; 18. do-
20. nastanje
czoplische wje-
dro; 21. do 28
deschežiki, s ko-
trymž śněh
toje; 29. hri-
manje a na to
miersnjenje.

Wat 3. do 5.
jara śyna; 6.
śněh; 8. do
10. wulka śy-
mu, kajkaž hi-
schczen nieje
była, so we
wschēch pinzach
wschitko śmier-
sinje; 11. do
14. wér a
śněh; 15. do
17. dje wjele
śněha; 18. do
20. nastanje
czoplische wje-
dro; 21. do 28
deschežiki, s ko-
trymž śněh
toje; 29. hri-
manje a na to
miersnjenje.

1868. Měrž,
naletník,
ma 31 dnjow.

Měšaczkowe
pschemjenje.
Wjedro.
Stoletna
protoika.

Hermanki
a
skotne wisi.

Tydzenje a dny.	Vorjedzena protyka evangelska.	Vorjedzena protyka katholska.	Stara julianiska Februar.	○ fshad. b. m.	◊ fhon. b. m.	Niebiele fmanjenja fsh. th. b. m.	○ fsh. th. b. m.	Préni běrtl. 2. měrža rano 3 hodž. 51 minut po- faze na njebu- schne wjedro. Počný měs. 8. měrža wjezior 7 hodž. 24 min. pschi- njekhe deschęz a větr.	2. Draždanh. Luboras.* Biskopizy.* Žahau.* 3. Bart.* a lane wisi. Barschej.* Grobijischej.* 4. Nješvacži- dko.* Lubij.* 7. Žitawa.* 9. Stołpno.* Rosbori.* 10. Dobrotug.* 11. Radeburg.* 14. Rukow.* 16. Draždanh. Halschtrow.* Rydhwatz.* Lubin.* Sčankln.* 18. Rakezy.* Ruhland. Krohno. 23. Počiniza.* Rydhwatz.* Dubz.* Grabin.* 30. Lubij.* Weßlin. Lubnijow.* Mužakow.* Biskopizy.*
10. tydzenj. Text dop.: Ps. 85, 8—14; Romst. 12, 7, 8; pop.: Jan. 5, 5—18.	1. njezd. Invokavat.	1. njezd. pôsta	18 Quadrag.	6 48	5 39		0 10		
1 njezd. Invokavat.	2 póndz. Amalije	Simplicia	19 Archippa	6 45	5 40		1 19		
2 póndz. Amalije	3 wut. Kunigundę	Kunigundę	20 Lea Kat.	6 43	5 42		2 24		
3 wut. Kunigundę	4 frjeda Kwatember	Snče dňę	21 Timotheja	6 41	5 44		3 25		
4 frjeda Kwatember	5 schtw. Vjedricha	Vjedricha	22 Eugena	6 39	5 46		4 19		
5 schtw. Vjedricha	6 pjatk Fridolina	Fridolina	23 Polykarpa	6 36	5 47		5 6		
6 pjatk Fridolina	7 žobot. Perpetuy	Domascha A.	24 Hlowy Jan	6 34	5 49		5 45		
7 žobot. Perpetuy	11. tydzenj. Text dop.: Ez. 33, 7—9; Jes. 58, 6—9; pop.: Luf. 9, 51—56.	2. njezd. Reminiš.	25 2. n. pôsta	6 32	5 51		fsh. p.		
8 njezd. Reminiš.	9 póndz. Rebeki	Franciska	26 Tarazija	6 30	5 53		6 54		
9 póndz. Rebeki	10 wut. Alexandra	Raja	28 Porfyra	6 27	5 58		8 10		
10 wut. Alexandra	11 frjeda Rosiny	Rosiny	28 Prokopa	6 25	5 56		9 24		
11 frjeda Rosiny	12 schtw. Rehorja	Rehorja	29 Basilija	6 23	5 54		10 35		
12 schtw. Rehorja	13 pjatk Pekutny pjatk	Nicefora	1 měrca	6 21	6 0		11 42		
13 pjatk Pekutny pjatk	14 žobot. Abigaile	Mathilda	2 Theodota	6 18	6 1		fsh. d.		
14 žobot. Abigaile	12. tydzenj. Text dop.: Neh. 9, 30—34; Ps. 77, 8—14; pop.: Jan. 11, 1—46.	3. njezd. pôsta	3 3. n. pôsta	6 16	6 3		0 45		
15 njezd. Okuli	16 póndz. Henrietty	Heriberta	4 Gerasima	6 14	6 5		1 42		
16 póndz. Henrietty	17 wut. Herty	Patricija	5 Konona	6 12	6 7		2 32		
17 wut. Herty	18 frjeda Anselma	Cyrilla	6 42 martr.	6 9	6 8		3 16		
18 frjeda Anselma	19 schtw. Josefa	Josefa	7 Basilija	6 7	6 10		3 55		
19 schtw. Josefa	20 pjatk Joachima	Joachima	8 Theofila	6 5	6 12		4 29		
20 pjatk Joachima	21 žobot. Benedikta	Benedikta	9 40 martr.	6 2	6 13		4 59		
21 žobot. Benedikta	13. tydzenj. Text dop.: Job 22, 21—30; Ps. 23; pop.: Jan. 11, 30—46.	4. njezd. pôsta	10 4. n. pôsta	6 0	6 15		5 25		
22 njezd. Lätare	23 póndz. Eberh.	Viktorina	11 Sofrona	5 58	6 17		5 50		
23 póndz. Eberh.	24 wut. Gabriel.	Gabriel	12 Theofana	5 55	6 18		fsh. p.		
24 wut. Gabriel.	25 frjeda Marije pschiyp.	Marije pschiyp.	13 Nicefora	5 53	6 20		7 42		
25 frjeda Marije pschiyp.	26 schtw. Kastula	Kastula	14 Benedikta	5 51	6 22		8 52		
26 schtw. Kastula	27 pjatk Ruperta	Ruperta	15 Agaba	5 48	6 23		10 3		
27 pjatk Ruperta	28 žobot. Angeliki	Guntrama	16 Sabina	5 46	6 25		11 12		
28 žobot. Angeliki	14. tydzenj. Text dop.: Jes. 53, 4, 5; Ps. 73, 23—26; pop.: Jan. 11, 47—57.	5. njezd. pôsta	17 5. n. posta	5 44	6 27		fsh. d.		
29 njezd. Judifa	30 póndz. Guida	Šwirina	18 Cyrilla w.	5 42	6 29		0 19		
30 póndz. Guida	31 wut. Detlaw.	Balbiny	19 Khrys. D.	5 40	6 30		1 20		

1868. April,
jutrowniſ,
ma 30 dnjów.

Měsíčkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protočka.

Hermanki
a
skótne wiski.

Tydzenie a dny	Borjedzena protyka evangelſka.	Borjedzena protyka katholſka.	Stara julianska Mere.	○ sthad. h. m.	◊ show. h. m.	■ Njedro namienka h. m.	□ sth. ib. h. m.
1 ſrjeda	Theodory	Hugo	20 Jana Scr.	5 39	6 31		2 15
2 ſchtw.	Rofimundy	Franca s. P.	21 Jak. bisk.	5 37	6 32		3 3
3 pjatſ	Darija	Darija	22 Basilija	5 34	6 33		3 43
4 ſobot.	Ambroſija	Isidora	23 Nikodema	5 32	6 35		4 16
15. tydzeniſ.	Text dop.: Jes. 53, 11, 12; Hebr. 5, 7—9; pop.: Jan. 12, 1—13.						
5 njezd.	Palmarum	Bowoniečka	24 Waji	5 30	6 37		4 47
6 pónedž.	Irenäja	Sixta	25 Var. přip.	5 27	6 38		5 16
7 wut.	Luisy	Herm. Josefa	26 Kastula	5 25	6 40		sth. p.
8 ſrjeda	Coleſtina	Mansueta	27 Ruperta	5 23	6 42		8 14
9 ſchtw.	Selemy jehov.	Selemy ſchtrw.	28 Zeleny ſtr.	5 21	6 44		9 24
10 pjatſ	Cziczi pjatſ	Wulſi pjaff	29 Cziczi pjatſ	5 19	6 45		10 30
11 ſobot.	Julija	Leona wulf.	30 Jana Kl.	5 16	6 47		11 31
16. tydzeniſ.	Text dop.: Luk. 24, 1—9; Jan. 11, 24, 25; pop.: Matth. 28, 1—10.						
12 njezd.	1. ſw. jutrow.	1. ſw. dž. jutri	31 1. sw. jutri	5 14	6 49		sth. d.
13 pónedž.	2. ſ. jut.	2. ſw. dž. jutri	1 2. sw. jutri	5 12	6 51		0 25
14 wut.	Tiburca	Tiburca	2 3. sw. jutri	5 9	6 52		1 12
15 ſrjeda	Paterna	Anastasija	3 Niketasa	5 7	6 54		1 53
16 ſchtw.	Uarona	Uarona	4 Josefa	5 5	6 56		2 28
17 pjatſ	Rudolſa	Rudolſa	5 Eutychija	5 3	6 58		2 59
18 ſobot.	Khrystostoma	Eleuthera	6 Jurja m.	5 0	6 59		3 27
17. tydzeniſ.	Text dop.: Jan. 14, 1—6; Romſl. 1, 4; pop.: Jan. 20, 19—23.						
19 njezd.	Quasimodoz.	1. uj.	7 Quasimod.	4 58	7 1		3 25
20 pónedž.	Sulpiza	Sulpica	8 Domaša.	4 56	7 2		4 16
21 wut.	Adolara	Anſelma	9 Eupsycha	4 54	7 4		4 40
22 ſrjeda	Sotera	Sotera	10 Terenca	4 52	7 5		sth. v.
23 ſchtw.	Jurja	Jurja	11 Eutypasa	4 51	7 7		7 49
24 pjatſ	Alberta	Fidela	12 Basilija	4 49	7 9		9 1
25 ſobot.	Marka	Marka	13 Artemona	4 47	7 10		10 11
18. tydzeniſ.	Text dop.: Matth. 18, 10—14; Eph. 6, 1—4; pop.: Mat. 18, 1—7.						
26 njezd.	Miferit. Dom.	2. uj. p. jutri.	14 Mis. Dom.	4 45	7 12		11 16
27 pónedž.	Tertulliana	Anthima	12 Aristarcha	4 43	7 13		sth. d.
28 wut.	Vitala	Vitala	16 Agapy	4 41	7 14		0 13
29 ſrjeda	Sibylle	Pētra m.	17 Simeona	4 39	7 16		1 3
30 ſchtw.	Eutropija	Kathy Sien.	18 Jana dec.	4 37	7 17		1 45

**Stoletna
protočka.**

Haperleja ſ
rjanyim wje-
drom ſo ja-
počjuje; wot
9. hac̄ do
konza pak ma
lute njewob-
stajne wjedro;
deshej dje, w
noz̄ miersnije
a je malo ria-
nych dnjow.

Wopomnjenja
hōdne dny.

1. Dawki ſa
wopalensku
poſtadnizu.
12. jutrow-
niečka.
15. Parſchon-
ſke a rje-
mjeſniſke
dawki.
23. Jurja.
25. Marka.

1868. Meja, rózownik, ma 31 dnjom.

Tydżenie a dnj.	Porjedžena protyka evangelicka.	Katholicka.	Stara juliancka Saperleja	○ sthad. h. m.	□ how. h. m.	○ mijanjenje sth. th. h. m.	○ Polny měs. 6. meje wječz. 5. hodž. 39 minut. ma czopte sklon- czone wjedro.	Měšaczkowe pschemenjenje. Wjedro. Stolētna protoyla.	Hermanki a skotne wiki.
1 pjatk	Wita i Jaf.	Witka i Jaf.	19 Hermog.	4 35	7 20		2 20		1. Bart.*
2 şobot.	Siegmunda	Athanasijsa	20 Theodora	4 32	7 22		2 51		3. Lipst.*
19. tydžien. Text dop.: Jan. 12, 24—26;	1. Ror. 15, 19; pop.: Jan. 21, 20—28.								4. Kaledy.*
3 nječz. Jubilate	5. ii. p. jutri	21 Jubilate	4 30	7 23		3 19			Namjenjow.*
4 póndz. Floriana	Floriana	22 Paraklyta	4 29	7 25		3 45			Zahaj.*
5 wut. Gotthard	Gottharda	23 Rehorja w.	4 27	7 28		4 12			Wetoschow.
6 grjeda Bruski pol. djen	Brunski pol. djen	24 Sawwy	4 35	7 29		sth. p.			5. Stjepomo- row.
7 shtw. Bohuméra	Bohuméra	25 Marka ev.	4 23	7 30		8 14			6. Rješwaczi- dlo.*
8 pjatk Džetricha	Džetricha	26 Basilijsa	4 22	7 31		9 18			11. Wojerezy.*
9 şobot. Benigny	Benigny	27 Simeona	4 20	7 33		10 15			Eukow.*
20. tydžien. Text dop.: Jan. 5, 28, 29; Egew. 3. 21, 4; pop.: Matth. 28, 18	20.								Luboras.*
10 nječz. Cantate	4. ii. p. intr.	28 Cantate	4 19	7 34		11 7			12. Eisenberg.*
11 póndz. Adolfa	Florentina	29 9 martr.	4 17	7 36		11 51			Hendrichezy
12 wut. Panfrazia	Panfrazia	30 Jak. jap.	4 15	7 38		sth. d.			15. Kalawa.*
13 grjeda Servaza	Servaza	1 meje	4 14	7 39		0 29			18. Lubij.*
14 shtw. Khryst.	Khryst.	2 Athanasija	4 12	7 41		1 2			Kamjenz.*
15 pjatk Sofije	Sofije	3 Timotheja	4 11	7 42		1 30			Kalawa.
16 şobot. Sarh	Sarh	4 Pelagija	4 9	7 44		1 56			Gubin.*
21. tydžien. Text dop.: Matth. 7, 7—11; Jer. 5, 24; pop.: Luf. 11, 1—4.									20. Nukow.*
17 nječz. Rogate	5. ii. p. jutri	5 Rogate	4 8	7 45		2 20			Zemr.*
18 póndz. Venanza	Feliza	6 Hioba	4 7	7 46		2 43			22. Bestow.*
19 wut. Potenzijsa	Petrja Čolest.	7 Křiž nam.	4 6	7 47		3 8			Psichibus.*
20 grjeda Theresije	Basilija	8 Jana theol.	4 5	7 48		3 34			23. Žitawa.*
21 shtw. Bože stp.	Bože stp.	9 Nikolaja	4 4	7 49		4 2			Wilow.*
22 pjatk Heleny	Heleny	10 Simona	4 3	7 51		sth. p.			25. Gažyn.*
23 şobot. Desiderija	Desiderija	11 Mamerta	4 2	7 52		9 4			Kinskort.*
22. tydžien. Text dop.: Jan. 14, 12—17; Hebr. 8, 1, 2; pop.: Zap. st. 1, 15—26.									Štaknow.*
24 nječz. Grauti	6. ii. p. jutri	12 Fanarij	4 1	7 54		10 7			Lubin.*
25 póndz. Hurbana	Hurbana	13 318 wótc.	4 0	7 55		11 1			Grđot.*
26 wut. Bedy	Wylema	14 Isidora	3 58	7 57		11 47			Wósporl.*
27 grjeda Florenz.	Jana f P.	15 Pachoma	3 57	7 58		sth. d.			26. Barščej.*
28 shtw. Wylema	Germana	16 Bože stp.	3 56	7 59		0 24			27. Radeburg*
29 pjatk Manilija	Maximiana	17 Andronik.	3 55	8 0		0 56			
30 şobot. Wiganda	Ferdinanda.	18 Theodota	3 54	8 1		1 26			
23. tydžien. Text dop.: Jan. 14, 23—27; Hebr. 2, 2—4; pop.: Zap. st. 2, 1—13.									
31 nječz. 1. sw. swjatki	1. sw. swjatki	19 i sw. swjatki	3 53	8 2		1 51			

1868. Junij,

śmaznif, ma 30 dnjów.

Měsaczkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolētna
protočka.

Hermanki
a
skótne wiki.

Tydzenje a dny.	Porzedzenia protyčka evangelicka.	Porzedzenia protyčka katholicka.	Stará julianšta Meja.	○ stħad. h. m.	□ thow. h. m.	○ riebit miedzij miedzij ffh. th. h. m.	○ ffh. th. h. m.
1 pónđ.	2. kw. kwjask.	2. swj. swjask.	20 2. sw. sw.	3 52	8 3		2 17
2 wut.	Marzellina	Marcellina	21 3. sw. sw.	3 52	8 4		2 43
3 śrjeda	sewatember	Suče dny.	22 Basiliska	3 52	8 5		3 11
4 s̄chtw.	Karpasija	Kwirina	23 Michała	3 51	8 6		3 42
5 pjatk.	Bonifaza	Bonifaca	24 Simeona	3 51	8 7		ffh. p.
6 szobot.	Benigna	Norberta	25 Jan hłow.	3 50	8 8		9 1
24. tydzen. Text dop.: 1. Jan. 4, 12–15; 2. Korinth. 13, 13; pop.: Jap. stħ. 2, 38 a 29.							
7 njedz.	Sew. kw. troj.	Swj. swj. troj.	26 1.n. p. swj.	3 49	8 8		9 48
8 pónđ.	Medarda	Médarda	27 Therapon.	3 49	8 9		10 28
9 wut.	Prima	Margarith	28 Nikity	3 48	8 9		11 4
10 śrjeda	Onofrija	Feliciana	29 Theodos.	3 48	8 10		11 34
11 s̄chtw.	Barnabasha	Božeho čjela.	30 Isaaka	3 47	8 10		ffh. d.
12 pjatk.	Basilida	Ammona B.	31 Hermiasa	3 46	8 11		0 1
13 szobot.	Tobiasza	Basilida	1 junijsa	3 46	8 12		0 25
25. tydzen. Text dop.: Lut. 17, 20, 21; Ps. 78, 1–7; pop.: Jap. st. 2, 42–47.							
14 njedz.	1. u. p. kwj. tr.	2. u. p. kwj.	2 2. n. p. sw.	3 46	8 13		0 48
15 pónđ.	Vita	Vita	3 Luciana	3 46	8 14		1 10
16 wut.	Engelberta	Rainera	4 Mitrosana	3 46	8 15		1 34
17 śrjeda	Lawry	Marka	5 Dorotheje	3 46	8 15		2 1
18 s̄chtw.	Aruofsa	Juliany	6 Theodota	3 46	8 16		2 32
19 pjatk.	Gervas.	Gervasija	7 Norberta	3 46	8 16		3 10
20 szobot.	Sylver.	Sylvera	8 Theodora	3 47	8 16		3 56
26. tydzen. Text dop.: Jan 5, 23, 24; Ier. 7, 23–28; pop.: Jap. st. 3, 1–10							
21 njedz.	2. u. p. kw. tr.	3. u. p. swj.	9 3. n. p. sw.	3 47	8 16		ffh. p.
22 pónđ.	Pomhaſboha	Pawliny	10 Timoth.	3 48	8 16		9 43
23 wut.	Basilija	Agrippina	11 Bartrom.	3 48	8 16		10 26
24 śrjeda	Jana kſeżeju	Jana kſeżeju	12 Onofrija	3 49	8 17		11 0
25 s̄chtw.	Elogija	Prospera	13 Akwiliny	3 49	8 17		11 30
26 pjatk.	Jerem.	Jana Paw.	14 Eliseja	3 50	8 16		11 57
27 szobot.	7 s̄panz.	Fræscenca	15 Amosa pr.	3 50	8 16		ffh. d.
27. tydzen. Text dop.: Jan 5, 39–44; Matth. 5, 13–16; pop.: Jap. st. 4, 8–21.							
28	5. u. p. kw. tr.	4. u. p. kwj.	16 4. n. p. sw.	3 51	8 15		0 23
29 pónđ.	Pétra a Paw.	Pétra a Paw.	17 Emanuela	3 51	8 15		0 48
30 wut.	Pawoła wop.	Pawoła wop.	18 Leontija	3 52	8 15		1 15

1868. Julij,
praznif,
na 31 dñjów.

Tydzenje a dny.	Borjedzena protyka evangelska. katholska.	Stara juliancka Juni.	○ sthd. h. m.	↔ thow. h. m.	↔ mamnenia h. m.	□ sthd. th. h. m.	Miejscażkowe pschmenjenje. Wjedro. Stolētna protyka.	Hermanki a skotne wiski.
1 śrjeda	Theodoricha	Theodoricha	19 Judaşa	3 52	8 15	144	Polny mēs. 4. julija wječzor 4 hodz. 28 min. nima żane prawe czopke wjedro.	1. Rješwacj- dko.
2 s̄chtw.	Mar. domap.	Mar. domap.	20 Methodija	3 53	8 14	2 18		2. Husta.*
3 pjat̄	Kornelijo	Eulogija	21 Juliania	3 53	8 14	2 57		3. Kalawa.*
4 żobot.	Göldricha	Udalrika	22 Eusebija	3 54	8 13	3 43		4. Lubin.*
28. tydzen. Text dop.: Jan 6, 47-51; Matth. 7, 24-27; pop.: Jap. st. 5, 16-21.								
5 ujedz.	4.nj. p. swj. tr	5. nj. p. sw. tr	23 5.n. p. swj	3 55	8 13	sthd. p.		5. Nowosalz.
6 pōndz.	Jesaiasa	Jesaiasa	24 Jana kr.	3 56	8 12	9 4		6. Bjernacj- zy.*
7 wut.	Wilibalda	Wilibalda	25 Febronije	3 57	8 11	9 36		7. Dječe.*
8 śrjeda	Kiliana	Kiliana	26 Davita	3 58	8 11	10 3		8. Stolpnjo*
9 s̄chtw.	Cyrilla	Cyrilla	27 Samsona	3 59	8 10	10 29		9. Trebule.*
10 pjat̄	Felicity	Felicity	28 Cyrilla	4 0	8 9	10 51		10. Bjelopizy.*
11 żobot.	Placenza	Marciana	29 Pētra Paw.	4 1	8 8	11 14		11. Kalawa.
29. tydzen. Text dop.: Jan 8, 31-36; Matth. 6, 22 a 23; pop.: Jap. st. 5, 34-42.								
12 ujedz.	5.nj. p. swj. tr	6.nj. p. swj. tr	30 6.n. p. swj	4 3	8 7	11 38		12. Barschej.*
13 pōndz.	Margaretha	Manakleta	1 julija	4 4	8 6	sthd. d.		13. Kukow.
14 wut.	Bonaventura	Hendricha II.	2 Sukn. Mar.	4 5	8 5	0 3		14. Scherjelz.
15 śrjeda	Japoſcht. dž.	Japoſcht.	3 Hyacintha	4 7	8 5	0 31		15. Scherachow.
16 s̄chtw.	Rafaela	Mar. Karm.	4 Handrija	4 8	8 4	1 4		16. Rakezy.*
17 pjat̄	Alexija	Alexija	5 Athanas.	4 9	8 3	1 45		17. Lubij.*
18 żobot.	Eugenija	Kamilla	6 Sisoasa	4 10	8 2	2 35		18. Potczniiza.*
30. tydzen. Text dop.: Jan 10, 23-30; Matth. 5, 44-48; pop.: Jap. st. 6, 1-7.								
19 ujedz.	6.nj. p. swj. tr	7.nj. p. swj. tr	7 7.n. p. swj	4 11	8 1	3 37		19. Miejscażkowe pschmenjenja hōdne dny.
20 pōndz.	Eliasa	Eliasa	8 Prokopa	4 12	7 59	sthd. p.		20. Marije do- maphitanje.
21 wut.	Praxeda	Praxeda	9 Pankracea	4 13	7 58	8 58		21. Margaretha.
22 śrjeda	Mar. Madl.	Mar. Madl.	10 45 mart.	4 14	7 57	9 32		22. Grodži- schko.
23 s̄chtw.	Apollinara	Apollinara	11 Eufemije	4 16	7 55	10 1		23. Węsporł.*
24 pjat̄	Khryſtynę	Khryſtynę	12 Prokla	4 17	7 54	10 28		24. N ewyh Gers- dorf.
25 żobot.	Januba	Januba	13 Gabriela	4 18	7 53	10 53		25. Kamienj.*
31. tydzen. Text dop.: Matth. 16, 15-19; Matth. 6, 1-8; pop.: Jap. st. 6, 8-7, 59.								
26 ujedz.	7.nj. p. swj. tr	8.n. p. swj.	8 14	4 19	7 52	11 20		
27 pōndz.	Marthy	Pantaleona	15 Cyriaka	4 20	7 51	11 49		
28 wut.	Pantaleona	Macarija	16 Atheneg.	4 21	7 50	sthd. d.		
29 śrjeda	Beatrixy	Beatrixy	17 Mar. Madl.	4 23	7 49	0 21		
30 pjat̄	Ruthy	Iulitty	18 Hyacintha	4 24	7 47	0 58		
31 s̄chtw.	Florentinę	Ignaca Loj.	19 Makriny	4 25	7 46	1 40		

**Stolētna
protyka.**
Julij sapoč-
nie ho se sym-
nym wjedrom;
hac̄ do 9. a
12. horzo; w
noz̄ je symne;
wot 14. do
konza wulka
buchota.

Wopomjenja
hōdne dny.
2. Marije do-
maphitanje.
13. Marga-
retha.
25. Jakuba.
26. Haný.

1868. August,
žiženjz,
ma 31 dnjow.

Měšacíkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolétna
protočka.

Hermanki
a
skótné wíki.

Tydzenje a dny.	Vorjedzena protýka evangeliska.	Vorjedzena protýka katholska.	Stara julianiska Julij.	○ sthad h. m.	sthoff. h. m.	Hejtě namenjenje. sth. th. h. m.	D	Polny měs. 3. ang. pschisp. 12. ho- džin. 41 min. móže deshcíz pschinjescz.	1. Budyschin.* 3. Kulow.* Eisenberg.* 5. Njezwaczi- dlo.*
1 ſobot.	Pētra w rjecz.	Pētra w rjecz.	20 Kleta pr.	4 27	7 44		2 28		
32. tydzen. Text dop.: Matth. 9, 9-13; Matth. 6, 19-21; pop.: Zap. ſtutt. 8, 14-21.									
2 ujedz.	8. u. p. ſw. tr.	9. u. p. ſw.	21 9. n. p. sw.	4 28	7 43		3 21		8. Lubin.*
3 póndz.	Augusta	Augusta	22 Mar. Madl.	4 30	7 41		4 19		10. Sſtanfn. *
4 wut.	Dominika	Dominika	23 Trofima	4 32	7 39		sth. p.		Gubin.*
5 ſrijeda	Oſwalda	Uſry	24 Khryſtiny	4 33	7 37		8 34		Kinsbör. *
6 ſchťw.	Ulriki	Khryſta pschel.	25 Hany	4 35	7 35		8 58		11. Bart.*
7 pjatk.	Donata	Kajetana.	26 Hermolaa	4 36	7 33		9 20		Dobrotug.*
8 ſobot.	Severa	Cyriaka	27 Pantaleon.	4 38	7 31		9 42		Skykomo- row.
33. tydzen. Text dop.: Luk. 12, 42-48; 1. Mojs. 37, 4-11; pop.: Zap. ſt. 8, 26-38.									13. Lubij.*
9 ujedz.	9. u. p. ſw. tr.	10. u. p. ſw.	28 10. n. p. sw.	4 39	7 30		10 6		17. Šhorjelj.*
10 póndz.	Lawrjeńca	Lawrjeńca	29 Kalinika	4 41	7 28		10 32		Grabin.*
11 wut.	Hermana	Suzanu	30 Siliasa	4 42	7 27		11 20		Gazyn.*
12 ſrijeda	Elary	Elary	31 Eudosija	4 44	7 25		11 38		Ruhland.
13 ſchťw.	Aurory	Kassiana	1 augusta	4 46	7 23		sth. d.		Žahań.*
14 pjatk.	Eusebija	Eusebija	2 Šćepana	4 47	7 21		0 22		Wetoschow.*
15 ſobot.	Mar. k. n. ſtp.	Mar. kn. ſtp.	3 Izaaka	4 48	7 19		1 17		19. Radeberg.*
34. tydzen. Text dop.: Luk. 13, 31-35; 1. Sam. 19, 1-6; pop.: Zap. ſtutt. 9, 1-8.									24. Wōſport.*
16 ujedz.	10. u. p. ſw. tr.	11. u. p. ſw.	4 11. n. p. sw.	4 50	7 17		2 22		Halschtrow.*
17 póndz.	Liberata	Liberata	5 Eusigna	4 52	7 15		3 36		Goliſhyn.*
18 wut.	August.	Heleny	6 Siksta	4 54	7 13		sth. p.		Luken.*
19 ſrijeda	Sebalda	Julija	7 Domecija	4 55	7 11		7 59		Grödk.*
20 ſchťw.	Bernarda	Bernarda	8 Emiliana	4 56	7 9		8 27		Hendrichezu
21 pjatk.	Anastasija	Franciski	9 Matthiasa	4 58	7 7		8 55		28. Stara
22 ſobot.	Alfonſa	Symfronija	10 Lawrjencja	4 59	7 6		9 22		Darbna.*
35. tydzen. Text dop.: Luk. 13, 23-35; 1. Sam. 24, 17-20; pop.: Zap. ſt. 9, 19-28.									29. Ortrand.*
23 ujedz.	11. u. p. ſw. tr.	12. u. p. ſw.	11 12. n. p. sw.	5 0	7 4		9 51		31. Brody.*
24 póndz.	Bartromij	Bartromja	12 Fokija	5 1	7 2		10 22		Namjenjow.*
25 wut.	Ludwili	Ludwili	13 Maxima	5 3	7 0		10 58		Lubnjoń.*
26 ſrijeda	Samuela	Zefyrina	14 Kónc. póst.	5 5	6 58		11 39		Trebule.*
27 ſchťw.	Gebharda	Gebharda	15 Mar. kn. st.	5 6	6 55		sth. d.		Lubań.*
28 pjatk.	Pelagija	Šawſkyna	16 Pót ruba	5 8	6 53		0 24		Wopomnjenja hodne dny.
29 ſobot.	Jan. ſm.	Janowa ſm.	17 Flora	5 10	6 51		1 16		1. Královſke dawki.
36. tydzen. Text dop.: Luk. 15, 11-32; 2. Sam. 18, 31-33; pop. Zap. ſt. 10, 25-33.									24. Bartromje.
30 ujedz.	12. u. p. ſw. tr.	13. u. p. ſw.	18 13. n. p. sw.	5 11	6 48		2 12		
31 póndz.	Raimunda	Raimunda	19 Handr. w.	5 13	6 46		3 11		

1868. September,

pożniżn,
ma 30 dnjów.

Miejscażkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolętna
protočka.

Herman fi
a
skotne wifki.

Tydzenie a dny	Porzedzona protočka evangelicka.	Porzedzona protočka katholicka.	Stara julianska August.	○ sthad. h. m.	thow. h. m.	Węże namiejs h. m.	○ sth. tb. h. m.
1 wut.	Egidija	Egidija	20 Samuela	5 15	6 44		4 12
2 śrjeda	Absaloma	Rahel	21 Thaddeja	5 16	6 41		sth. p.
3 s̄taw.	Mansueta	Mansueta	22 Agathy	5 18	6 39		7 26
4 piat̄	Mojſaſza	Nozaliſe	23 Zacheja	5 20	6 37		7 48
5 ſobot.	Nathanaela	Kawr. Iust.	24 Bartroimia	5 22	6 37		8 11
37. tydzeń. Text dop.: Luk. 9, 57-62; 1. Mojs. 43, 26-30; pop.: Jap. st. 12, 1-11.							
6 niedz.	13.u.p.św.tr.	14. u. p. św.	25 14.n.p.św.	5 23	6 32		8 36
7 pōndz.	Reginy	Reginy	26 Adriana	5 25	6 30		9 4
8 wut.	Mar. nar.	Mar. nar.	27 Gebharda	5 26	6 28		9 37
9 śrjeda	Sidonije	Gorgonija	28 Mójsaza	5 27	6 26		10 17
10 s̄taw.	Bulherije	Miklaw.theol.	29 Jan. sm.	5 29	6 24		11 5
11 piat̄	Abrahama	Prota	30 Benjamina	5 30	6 21		sth. d.
12 ſobot.	Bohumila	Juvencija	31 Marije p.	5 31	6 19		0 3
38. tydzeń. Text dop.: Matth. 11, 15-18; Jaf. 1, 5 a 6; pop.: Jap. st. 13, 42-49.							
13 niedz.	14.u.p.św.tr.	15. u. v. św.	1 15.n.p.św.	5 33	6 17		1 11
14 pōndz.	† powyſch.	† powyſch.	2 Anthima	5 34	6 15		2 26
15 wut.	Frideriki	Nikodema	3 Babyla	5 36	6 13		3 46
16 śrjeda	Frideriki	Emile ruy	4 Zachariasa	5 38	6 11		sth. p.
17 s̄taw.	Lamberta	Franciska	5 Magna	5 39	6 8		6 53
18 piat̄	Tita	Josefa Kup.	6 Michała	5 41	6 6		7 20
19 ſobot.	Renata	Januarija	7 Reginy	5 43	6 4		7 47
39. tydzeń. Text dop.: Matth. 11, 25-30; Dan. 5, 13-17; pop.: Jap. st. 14, 11-18.							
20 niedz.	15.u.p.św.tr.	16. u. p. św.	8 16.n.p.św.	5 44	6 1		8 20
21 pōndz.	Mateja	Mateja	9 Joachima	5 46	5 59		8 54
22 wut.	Morika	Mawricija	10 Menodon.	5 48	5 57		9 34
23 śrjeda	Thelle	Polixeny	11 Theodore	5 49	5 54		10 19
24 s̄taw.	Iana podj.	Gerarda	12 Antonije	5 51	5 52		11 9
25 piat̄	Kleofasa	Kleofasa	13 Materna	5 53	5 50		sth. d.
26 ſobot.	Cypriana	Cypriana	14 † powyš.	5 54	5 47		0 4
40. tydzeń. Text dop.: Jan 9, 1-5; 2. Sam. 12, 18-22; pop.: Jap. st. 14, 19-23.							
27 niedz.	16.u.p.św.tr.	17. u. v. św.	12 17.n.p.św.	5 56	5 45		1 3
28 pōndz.	Wjazława	Wjacława	16 Eufemije	5 58	5 43		2 3
29 wut.	Michala	Michala	17 Sofije	5 59	5 40		3 6
30 śrjeda	Hieronyma	Hieronyma	18 Eumena	5 61	5 38		4 10

1868. Oktober,

winowz,
ma 31 dnjow.

Měšaczkowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stolētna
protočka.

Hermanki
a
skotne wki.

Tydzenje a dny.	Porjedzena protyka evangelska.	Katholska.	Stara julianska September.	○ stħad. h. m.	□ thow. h. m.	Niebieſte mamienja stħ. h. h. m.	○ Połny mēž. 1. oktbr. wječzor 8 hodž. 7 minut. ma rjane dñh.	4. Lipſt. 5. Huczina. Rafez̄y. Scheračhōw. Bjernacizy* Dubz.* Grabin.* Gackyn.* Luboras.* 6. Grōd* 7. Rjeſhwaczi- dfo.*
1 sħtw.	Nemigija	Nemigija	19 Profina	6 2	5 36		5 52	
2 pjatk	Rahèle	Rahèle	20 Eustachija	6 3	5 34		5 16	
3 żobot.	Maximiana	Kandida	21 Kodrata	6 5	5 32		6 46	
41. tydzen. Text dop.: Luk. 12, 54-57; 2. Mojs. 2, 16-18; pop.: Jap. st. 15, 6-12;								
4 njezd.	17. u.p. ūw. tr.	18. u.p. ūw. tr.	22 18.u.p.sw.	6 7	5 30		7 7	
5 pónđz.	Plazida	Placida	23 Jan' podj.	6 8	5 27		7 38	
6 wut.	Zidh	Marka	24 Thekle	6 10	5 25		8 15	
7 frjeda	Esther	Justiny	25 Eufrosiny	6 11	5 23		9 0	
8 sħtw.	Efraima	Brigitty	26 Jana theol.	6 13	5 21		8 54	
9 pjatk	Dionyſija	Dionyſija	28 Kalistrata	6 14	5 19		10 57	
10 żobot.	Athanasijsa	Franciska ū B.	28 Charitonja	6 16	5 17		stħ. d.	
42. tydzen. Text dop.: Matth. 10, 16—22; 1. Mojs. 18, 20—32; pop.: Jap. stufk. 17, 16—28.								
11 njezd.	18. u.p. ūw. tr.	19. u.p. ūw. tr.	29 19.u.p.sw.	6 18	5 15		0 7	
12 pónđz.	Maximiliana	Maximiliana	30 Rehorja	6 20	5 13		1 23	
13 wut.	Kolomana	Eduarda	1 oktobra	6 21	5 10		2 42	
14 frjeda	Burkh.	Burkharda	2 Cypriana	6 23	5 8		4 2	
15 sħtw.	Hedwīfi	Hedwīfi	3 Dionyſija	6 25	5 6		stħ. p.	
16 pjatk	Hawla	Hawla	4 Hierotheja	6 26	5 4		5 46	
17 żobot.	Innocenza	Florent. B.	5 Charitiny	6 27	5 2		6 16	
43. tydzen. Text dop.: Mark. 9, 38-41; Jaf. 3, 5-10; pop.: Jap. stufk. 19, 1-11.								
18 njezd.	19. u.p. ūw. tr.	20. u.p. ūw. tr.	6 20.n.p.sw.	6 29	5 0		6 49	
19 pónđz.	Ferdinanda	Pētra ū Alf.	7 Sergija	6 31	4 58		7 27	
20 wut.	Wendeslina	Wendeslina	8 Pelagija	6 33	4 56		8 10	
21 frjeda	Wurschle	Wurschle	9 Jak. jap.	6 35	4 54		8 59	
22 sħtw.	Kordule	Kordule	10 Eulampija	6 37	4 52		9 53	
23 pjatk	Sever.	Severina	11 Filippa	6 38	4 50		10 51	
24 żobot.	Salomy	Rafaela	12 Proba	6 40	4 48		11 51	
44. tydzen. Text dop.: Mat. 19, 3-8; 1. Mojs. 13, 8 a 9; pop.: Jap. st. 19, 23-40.								
25 njezd.	20. u.p. ūw. tr.	21. u.p. ūw. tr.	13 21.u.p.sw.	6 42	4 46		stħ. d.	
26 pónđz.	Hioba	Evarista	14 Nazaretha	6 43	4 44		0 53	
27 wut.	Sabiny	Sabiny	15 Euthimija	6 45	4 43		1 56	
28 frjeda	Schin. Judy	Schin. Judy	16 Longina	6 47	4 41		3 2	
29 sħtw.	Narzissa	Narciſſa	17 Hosea	6 48	4 39		4 7	
30 pjatk	Klaudije	Klaudija	18 Luk. ev.	6 50	4 37		stħ. p.	
31 żobot.	Sw. ref.	Wolfganga	19 Joëla prof.	6 50	4 36		5 9	

1868. November,

našymniſt, ma 30 dnjów.

Tydzenje Porjedzena protyka
a dny evangelska. | katolska.

Stara julianska
Oktober.

			○		D
			ſſhab. h. m.	thow. h. m.	ſſhab. h. m.
45. tydzenj.	Text dop.: Matth. 13, 46-50; Eph. 5, 25; Jap. ſtuff. 20, 17-38.				
1 njeđ.	21. u. p. ſw. tr.	22. u. p. ſw. tr.	20 22. n. p. ſw.	6 52 4 35	5 39
2 pondž.	Wſchēch dusč.	Wſchēch dusč.	21 Hilariona	6 54 4 33	6 15
3 wut.	Huberta	Huberta	22 Alaerta	6 55 4 32	6 57
4 ſrijeda	Korle	Korle Borr.	23 Jakuba jap.	6 57 4 30	7 49
5 ſchtw.	Blandinj	Emericha	24 Arethasa	6 59 4 28	8 18
6 piatki	Leonhardo	Leonharda	25 Marciana	7 1 4 26	9 55
7 ſobot.	Gedmanna	Godofreda	26 Demetrija	7 2 4 25	11 8

46. tydzenj.	Text dop.: Mat. 21, 28-31; 1. Moiſ. 29, 2-5; pop.: Jap. ſt. 21, 8-14.
8 njeđ.	22. u. p. ſw. tr.
9 pondž.	Božidara
10 wut.	Marcz. Luth.
11 ſrijeda	Marcz. bift.
12 ſchtw.	Modesta
13 piatki	Arkadija
14 ſobot.	Levina
23. u. p. ſw. tr.	23. u. p. ſw. tr.
24. n. p. ſw. tr.	27 23. u. p. ſw.
25. u. p. ſw. tr.	28 Nestora
26. ſrijeda	Tiburcija
27. ſchtw.	Marež. bift.
28. piatki	Kuniberta
29. ſobot.	Stanisława
30. ſobot.	Klementinj

47. tydzenj.	Text dop.: Mat. 12, 28-31; 3af. 4, 2 a 3; pop.: Jap. ſt. 24, 10-18.
15 njeđ.	23. u. p. ſw. tr.
16 pondž.	Edmunda
17 wut.	Huga
18 ſrijeda	Hesychija
19 ſchtw.	Hilžbjety
20 piatki	Benigna
21 ſobot.	Mar. wopr.
22. ſobot.	Šew. ſeiu.
23. pondž.	Aleman.
24. wut.	Ahryſogena
25. ſrijeda	Aatržinj
26. ſchtw.	Aonrada
27. piatki	Hunczerja
28. ſobot.	Rufa

48. tydzenj.	Text dop.: Mat. 20, 20-23; Jef. 55, 8 a 9; pop.: Jap. ſt. 24, 24-27.
22 njeđ.	25. u. p. ſw. tr.
23 pondž.	Alemen.
24 wut.	Ahryſogena
25 ſrijeda	Aatržinj
26 ſchtw.	Aonrada
27 piatki	Basilija
28 ſobot.	Sosthena
29 ſobot.	1. u. adventa
30 pondž.	Handrij.

49. tydzenj.	Text dop.: Jer. 31, 31—34.; Pſ. 100; Jan. 17, 3.
29 ſobot.	1. u. adventa
30 pondž.	Handrij.

Mležacjkoſte
pſheměnjenje.
Wjedro.
Stoletna
protyka.

Hermanki
a
ſkotne wiſi.

2. Nowoſalz.
Nychwak.*
Eukow.*
Brody.*
Hrđti.*
Kuhland.*
3. Bart.*
4. Niſhwacj-
dlo.
Nadeberg.*
5. Lubij.*
6. Stara
Darbna.*
7. Drēbule.*

8. Młody
měſz. 14. nov.
dop. 11 hōž.
45 min. polaže
na ſhmu a
ſněh.

9. Prěni
bětl. 22. nov.
rano 7 hōž.
36 min. pſchi-
njeſe deſchęzi-
ſtoje dnj.

10. Dama.*
11. Počzniža.*
12. Stokpijo.*
13. Biži.*
Nychwach.*
14. Žafonža.
15. Naležj.*
16. Wosporl.*
Lubin.

17. Dobrohug.*
Slykomořow.

18. Žitawa.*
30. Biskopizh.*
Gažyn.*
Pſchibus.*

Novembra ſo-
ſrjanym wje-
drom ſapocž-
nje; 7. deſchęzi-
ſtoj. 11. do 16.
ſněh; 17. do
20. rjenje; 21.
do konza wěſi-
ſtoj a mokr
čjaſ.

Wopomnjenja
hōdne dnj:
1. Kralowſke
dawki.
3. Kjermuscha
bartka,
huczinjanſka.
10. Klukſchan-
ſta,
rachlowſta,
minakaliſta.
20. Pokuſný
piatki.
30. Handrij.

1868. December,

hodownik, ma 31 dnjow.

Mehajckowe
pschemenjenje.
Wjedro.
Stoletna
protoika.

Hermanki
- a
skotne wiski.

Lydzenje a dny.	Poriedzena protoika evangelicka.	Poriedzena protoika katholicka.	Stara julianska November.	○ stħad. h. m.	◊ show. h. m.	¶ Mebjet mamjenja stħ. th. h. m.	○ stħ. th. h. m.
1 wut.	Longina	Eligija	19 Abadiasa	7 42	3 57	53	5 39
2 srjeda	Aurelije	Bibiany	20 Reh. z D.	7 44	3 56	53	6 38
3 schtw.	Fr. Xav.	Francia Xav.	21 Mar. wop.	7 45	3 55	53	7 44
4 pjatk	Borbory	Borbory	22 Filemona	7 46	3 55	53	8 57
5 szobot.	Amoza	Abbaſa	23 Amfilocha	7 47	3 54	53	10 13
50. tydzen. Text dop.: Jes. 40, 1—5; Mat. 4, 1—2; 1. Tim. 1, 15.							
6 njezd. 2. u. advo.	2. u. advo.	2. u. adventa	24 27 u p sw	7 48	3 54	53	11 30
7 póndz.	Markwardus	Ambroſija	25 Klementa	7 50	3 54	53	stħ. d.
8 wut.	Mar. podj.	Mar. podj.	26 Jurija	7 52	3 53	53	0 47
9 srjeda	Agrippinu	Leokadije	27 Jakuba m.	7 53	3 53	53	2 3
10 schtw.	Juditu	Juditu	28 Šćepana	7 54	3 53	53	3 18
11 pjatk	Damasa	Damasa	29 Paramona	7 55	3 53	53	4 32
12 szobot.	Epimacha	Dionyſija	30 Handrija	7 56	3 53	53	5 43
51. tydzen. Text dop.: Hagg. 2, 7—10; 1. Mójß. 49, 18; 1. Tim. 2, 4—5.							
13 njezd. 3. u. adventa	3. u. adventa	3. u. adventa	1. l. ad. venta	7 57	3 53	53	th. p.
14 póndz.	Iſtiora	Nikasija	2 Habakuka	7 58	3 53	53	4 38
15 wut.	Ignaza	Khryſtinu	3 Sofrona	7 58	3 53	53	5 28
16 srjeda	Swatember	Suhe dny	4 Borbory	7 59	3 53	53	6 24
17 schtw.	Iſaaka	Lazara	5 Sabbasa	8 0	3 54	53	7 24
18 pjatk	Wunibalda	Wunibalda	6 Miklawša	8 1	3 54	53	8 23
19 szobot.	Reinharda	Zosyma	7 Ambrosija	8 1	3 54	53	9 26
52. tydzen. Text dop.: Jes. 12, 2—6; 5. Mójß. 18, 18—19; 1. Jan. 4, 9.							
20 njezd. 4. u. adventa	4. u. adventa	4. u. adventa	8 2. adventa	8 2	3 54	53	10 29
21 póndz.	Domascha	Domascha	9 Hanu podj.	8 3	3 55	53	11 34
22 wut.	Beatty	Demetrija	10 Minasa	8 3	3 55	53	th. d.
23 srjeda	Dagoberta	Viktorije	11 Daniela	8 3	3 56	53	0 38
24 schtw.	Gadam, a Jevy	Gadam, a Jevy	12 Spiridionu	8 4	3 57	53	1 43
25 pjatk.	Boži džen.	1. sv. hodow.	13 Eustraca	8 4	3 57	53	2 51
26 szobot.	2. svj. hodow.	2. sv. hodow.	14 Thyrza	8 4	3 58	53	4 1
53. tydzen. Text dop.: Matth. 25, 14—30; pop.: Jes. 40, 27—31; Jud 24 a 25.							
27 njezd. ujezd. po hodz. njezd. po hodz.	15 3. adventa	15 3. adventa	8 4	4 0	53	5 12	
28 póndz.	Njew. dzęzji	Njew. dz.	16 Hagg. pr.	8 4	4 1	53	th. p.
29 wut.	Jonathana	Domascha b.	17 Danielap.	8 4	4 2	53	4 21
30 srjeda	Davita	Honorija	18 Sebastianu	8 4	4 2	53	5 26
31 schtw.	Sylvestra	Sylvestra	19 Bonifaca	8 5	4 2	53	6 41

**Stoletna
protoika.**
Wot 1. do 10.
turjawa, sněh
a wetr; 11.
do 18. suhe
mjersnjenje;
19. do 28. sy-
ma a sněh;
29. descez;
30. a 31.
rjenje.

**Wopomnjenja
hodue dny.**
5. Borbory.
21. Domascha.
24. Patoržiza.
25. Boži džen.
31. Královská
renta.

Bušičkovanje danije.

Raspisat.	3 Procent.		3 1/2 Procent.		4 Procent.		4 1/2 Procent.		5 Procent.				
	Istuje.	měřicíjne.	Istuje.	měřicíjne.	Istuje.	měřicíjne.	Istuje.	měřicíjne.	Istuje.	měřicíjne.			
stol.	inf. up.	stol.	inf. up.	stol.	inf. up.	stol.	inf. up.	stol.	inf. up.	stol.	inf. up.		
stol.	1	—	9	—	7 1/10	—	1	—	13 3/10	—	1 3/10	—	
5	—	4	5	—	3 7/10	—	—	6	6 7/5	—	7 5	—	
10	—	9	—	7 5/10	—	—	12	—	13 5	—	5 6/10	—	
15	—	13	5	—	1 4/10	—	1	5	20 2/5	—	1 1/10	—	
20	—	18	—	1 5/10	—	—	18	—	27	—	1 6 9/10	—	
25	—	22	5	—	1 8 7/10	—	21	—	1	3 7/3	—	2 3 5/10	—
30	—	27	—	2 2/5	—	2 1 9/10	—	1	5	1	2 8/10	—	
35	1	1	5	—	2 6 3/10	—	1 15	—	3	1 10/5	—	3 3/8	—
40	1	6	—	3	—	6 7/5	—	3 6/10	1 12	3	1 17 2/5	—	
45	1	10	5	—	3 3 8/10	—	1 12	—	3 5	1 18	—	3 9 4/10	—
50	1	15	—	3 7/5	—	1 17 2/5	—	3 9 4/10	1 24	4	1 24	—	
60	1	24	—	4 5	—	2 2/5	—	4 3/10	2	5	4 5	—	
70	2	3	—	5 2 9/10	—	2 13 5	—	6 1 3/10	2 24	7	2 7/5	—	
80	2	12	—	6	—	2 24	—	7	3 6	8	2 7	—	
90	2	21	—	6 7/5	—	3 4 5	—	7 8/10	3 18	9	6 3/10	—	
100	3	—	7 5	—	3 15	—	8 7/10	3 18	9	4 1	—		
200	6	—	15	—	7	—	17 5	8	10	4 15	—		
300	9	—	22 5	—	10 15	—	26 2/5	12	1	13 15	—		
400	12	—	1	—	14	—	1	5	16	1 10	—		
500	15	—	1	7 5	—	1 7 15	—	1 3 7/5	20	1	22 15	—	
1000	30	—	2 15	—	3 4	—	2 27 5	40	—	3 10	45	—	
5000	150	—	12 15	—	17 5	—	200	—	16 20	—	225	—	
			14 17 5	—	—		—	—	—	18 22 5	250	—	

Bušičkovanie, kaf wýběro. 1 punt přehledje, hdyž zentraf 1, 2, 3 hacg 100 tol. pfacgj.

Zentraf ma 100 puntov; 1 tol. 30 inf., 1 inf. 10 up.

Bud.	punt.		gent.		punt.		gent.		punt.		gent.	
	inf. up.	tl.										
1	—	3	11	3	21	6	3	1	9	3	41	12
2	—	6	12	3	6	22	6	6	32	9	6	42
3	—	9	13	3	9	23	6	9	33	9	9	43
4	1	2	14	4	2	24	7	2	34	10	2	44
5	1	5	15	4	5	25	7	5	35	10	5	45
6	1	8	16	4	8	26	7	8	36	10	8	46
7	2	1	17	5	1	27	8	1	37	11	1	47
8	2	4	18	5	4	28	8	4	38	11	4	48
9	2	7	19	5	7	29	8	7	39	11	7	49
10	3	—	20	6	—	30	9	—	40	12	—	50
										15	—	60
										18	—	70
										21	—	80
										24	—	90

Raspisat. Raspisat.

P s c h i d a w k.

Nekotří evropských významných osobností.

Jan, král saský, rod. 12. dezembra 1801; ženěný s Amalijou Augustou, bavorskou prynžemynou, rod. 13. novembra 1801. Dětí: 1) Vojtěch August Albert, rod. 23. října 1828; ženěný s prynžemynou Karolu s Wasa, rod. 5. srpna 1833; 2) Marie Hildegarda, rod. 4. října 1830, vdova něbo genueského wójwody Ferdinanda; 3) Vojtěch August Juraj, rod. 8. srpna 1832, ženěný s portugalskou prynžemynou Hanou Mariou, rod. 21. července 1843.

Vojtěch Wilem I., král pruský, rod. 22. února 1797. Franz Josef, krázor rakouský, rod. 18. srpna 1830. Alexander II., krázor ruský, rod. 29. října 1818. Napoleon III., krázor francouzský, rod. 20. října 1808. Abdul Aziz, krázor turecký, rod. 9. února 1830. Ludwig II., král bavorský, rod. 25. srpna 1845.

Leopold II., král belgický, rod. 9. října 1835. Křistian IX., král dánský, rod. 8. října 1818. Juraj I., král gríčský, rod. 24. října 1845. Wilem III., král nizozemský, rod. 19. února 1817. Louis I., král portugalský a algarvecký, rod. 31. října 1838. Pius IX., báň romský, rod. 13. května 1792. Viktor Emanuel, král italský, rod. 14. února 1820. Isabella, královna španělská, rod. 1. října 1830. Korla XV., král švédský, rod. 3. května 1826. Korla, král württemberský, rod. 6. února 1823. Viktorie, královna jindřichovská, rod. 24. května 1819. Miklóš, vévodcza hornohorvatský, rod. 6. října 1841. Michał, vévodcza herbatský, rod. 4. srpna 1825. Korla I., vévodcza rumunský, rod. 20. října 1839.

1.

Pomhol Váh vám!

To řeší všechny žádání, so by nam Váh tón
Křesťanů sbožu pomohl a naš we všechném požehnal. Všeobecne píšti napocítku nového léta wo to naležnje
prosímy, so by tón Křesťanů Váh svou ruku vot
naš njevoteczahnyk, ale nam we všechném našim powo-
lanju a předkřesťanu pomožný byl. Váh tež chce, so

by nam pomohl bylo, ale my njevopomnímy, řeštož
k našemu měřej řeži. Wón by nam všeče svou
hnadnu pomoz řežit, hdž bychmy my jeho řežnatu
volu cínili a ho po jeho řežnatym řezenju a evangelionu řežerželi. Nicžo pak tola po pravym člověkem
czezo njeje, hacž svou řeku volu posludžicž a Božej
voli posluchacž a ho jej poddacž. Našcha vutroba,
kteraz je řeka, bojašna a řežatka wěz, so stajnje řezechuje
a píštečinwa dobré a dokonjanej voli Božej. Řešu

też tą móżni njeſtceſzeli, kotsiž wuſtuſja a ſadže-
waju, so Boże imię ſwojeſzene budże a jeho kraleſtwu
i nam pſchińc njeſadža, imenujzy cęſt, ſwēt a naſche
cęſt. S tuthmi njeſtceſzeli paſ ſo rady ſjen-
cimy, so na jich naſtceſzunuwaſja a naſtceſzowaniſa poſklu-
cham a ſo wot nich ſaſlepic̄ damy. Satanska móz
cęſta hnadež a luboſci a mudroſci Bożej we wiſčem
njeſtceſzivo wojuje a ſ lebnoſciu naſ w dobrych kaž
w ſyčh dnjach wot Boha naſtceſho njeſtceſkeho wózka
wottorhnyč ſpyta. W ſamych ſwojathych hodzinach a
wokomikach tuta satanska móz ſpyta, ſhyw kę ſe nje-
cifſtch, bjesbójnych myſlow a žadocſzow do naſtchich
duſchow roſbýwac̄ a te ſame ſ kraleſtwu ſwētka ſa
wyschnoſcie cęſm dobjęſ. Sswēt paſ tón druhi nje-
pſtceſzel, kę ſam lute kraſne wieſele, ſkote ſbože a
ſloczane hory rjenje lubi a ſe ſkłodtim zokorom naj-
hóſci jēd wě poſkocſic̄, tón wiſčak węćznie tajku džinu
a potajnu móz nad nami wopokaſe, ſo my ſemu ſwolnje
wériny. Pſches to naſtha duſcha ſaſlepjenia Boha
lubeho knjesa ſazpi a jeho wolu a ſakon ſebi mało
waži. Uſecze mózne njeſtceſzeliſtwo je w naſ nutſach,
naſche cęſt ſe ſwojimi ſhymi lóſkhami a žadocſzemi,
kotrež ſwojimaj prenimaj dobrymaj pſtceſzolomaj pſchi-
ſwoli a jimaſ ſkote moſty twari, ſo nad nami ſ lohkej
prózu dobuđetaſ. Haj! tute naſche cęſt ſe ſwojej
ſamowolu je to najhroſniſche njeſtceſzeliſtwo, kotrež ſe
Bohu, temu knjesej, ſ njeſtceſzitwa. Pſchetož węſcze
wérno je a to kózdy, kę ſamaho ſo pěknje ſedžbuje,
ſe ſhonjenja wobſwédeži, ſchtož ja poſchtol Pawoł w liſcze
na Romiſkih (7, 28) praji: ja wém, ſo we mni, to
je wo mojim cęſle, njebhdi ničo dobrigo; pſchetož tu
wolu derje mam, ale ſo bych ja dokonjaſ to, ſchtož
je dobre, to ja njenamakam; ja nječinju to dobre, kotrež
ja chzu, ale to ſte ja cęinju, kotrež ja nochzu;
ja wiſčak mam ſpodobanje na Božim ſakonu po ſmuſ-
ſomnym cęlowjeku, widžu paſ druhi ſakon w mojich
ſtawach, kotrež ſo pſtceſzimi ſakonej w mojej myſli
a jima mje pod ſakon hréchow, kę je w mojich ſtawach.

Zuczi ſli njeſtceſzeli ſu ſańdzene lěto, kotrež
wobſankamy, ſ nami byli a ſ nami do noweho lěta, kotrež
naſtupamy, ſobu dzeja. Woni naſ pſchewodža a
pſtceſzehaju hac̄ do poſlenije hodžinki, ſo ſ nowa pod-
dačz a jich woli poſluchac̄? Chzemh dha my, kotrež
pſches wérnu do Jezom Kryſta tajka kraſna móz je
data, ſo móžemy Boże džecži bycz, teho wózka w nje-
bjeſtach wopuſtceſzic̄, kę chze nam ſ ſbožu a wieſelu
hnadnje pomhačz, zuſhm knjefam ſkužic̄, kotsiž naſche

dusče a naſche ſiwiſenje do ſkaženja a hubjeniſtwu po-
nurja? Boh to njeſdaj!

Wjele bóle proſhymy pſchi ſpočatku noweho lěta
nuterniſho, džyli hdj: twoja wola, o mózze, kę ty ſy
w njebjeſtach, ſtan ſo kaž w njebju tak tež na ſemi.
S tajkej próſtwu my derje wuprajmy, ſo my ſamí
wot ſebje móz nimam Božu wolu cęnic̄, ale ſo my
wo pomož proſhymy, ſo móhli my wiſčitku ſku radu
a wolu ſtamac̄ a tych ſyčh njeſtceſzolow pſchewinyc̄,
kotsiž naſ na wiſčech boſach tyſcha a nadběhaju, ſpy-
tujo, ſo bych naſ njeſtceſzonych cęnili a wot Boha
wottorhnyli. Haj! ſ tutej próſtwu proſhymy njebjeſkeho
wózka wo pomož, ſo móhli cęterej a ſwētej trózkač, ſamych
ſo ſapreč a ſwoju ſamowolu poſkludzieč a
pſchewinyc̄ a jeniczg Božu ſwojatu wolu cęnic̄. K
temu paſ dže Boh luby knjes nam rady pomhačz,
pſchetož wón je nam, ſo by ſo nam w tym dobycze
doſtačo, wjele pomožnych węzow poſkicž. Bjes nimi
ſtej Bože ſkolo ſe ſakramentomaj a modlitwa naj-
woſtebniszej. Po tajkim dyrbimy my tute pomožne
węz ſwēru nakožic̄ a tež tute nowe lěto Bože ſkolo
w Božim domje rady ſklyſheč a wuknyc̄ a w ſwo-
jim domje ſo pěknje w nim wobhoniowac̄, ſo by
naſtha wéra do Boha a do teho, kotrehož je poſček,
do Jezom Kryſta wiſčednje roſika; my dyrbimy paſ
tež ſ wobſtajnoſciu w modlitwie ſo ſ prawej brónju
wobrónic̄ ſ bitwje, kotrež nam pſtceſzito ſwojim a
Božim njeſtceſzolam je poručena. So by ſo paſ
to nam derje radžiko, Božu wolu cęnic̄, dha dy-
rbimy na te ſjawne wopřima a ſnamjenja w njebjeſtach
poſladočz, hdjež Boža wola jeniczg knježi a žana
móz njeje, kotrež by ſe ſemu pſtceſzivka a jeho ſazpila.
Šteónzo, ničaz, hwéſdy dzeja na njebju ſwoje pueſe,
kaž wot ſtvořicžela po jeho woli jim ſu wotměrjene
a wjele ſwērniſho ſwjata wola Boža wot jandzelow
a wot wiſčitach dokonjaných prawych a ſbóžnych ſo
ſtanje, kotsiž ſwoje cęſt a ſwoje krej pod Kryſtu-
ſkowym ſkliž do rowu ſu poſkožili a poſrjebali.

Jeli paſ pſches Božu pomož Božu wolu ſebi
na najwoſtach wajimy, dha budże ſo wot naſ wobožne
a ſtceſzijanské ſiwiſenje wiesč, dha paſ tež ſamych
ſebje, ſwoje wutroby a ſwoje wiſčo Bohu knjesej
jako ſvobodny wovor pſtceſzemh a jeho hnady a
ſmiljenja pſtcežo doſtojnisiſhi budžemy. Po tajkim, hdjž
pſtceſzenak pſchi ſpočatku lěta ſwoje pomhač Boh
praji, dha wón ničo druhe po prawym w myſlach nima,
hac̄ to ja poſchtolske ſkolo w liſcze na Hebr. 13, 20.

Wóh teho měra, kij wot morwych je wuwiedł psches tu krej teho węcznego sakonja teho wulkeho pastyrja tych wozow, naszeho kniesa Jesom Chrysta, njech czini wasz hotowych we wschem dobrym skutku, so byschje jeho wolu czinili a njech dokonja we naš to, schtož psched nim je spodobne psches Jesom Chrysta, kotre muž budz czescj do węcznosci.

Tsecja próstwa w lubym wóznenaschu ma so w druhim wotpohladzaniu pschi spoczątku nowego lata spewacj. My wschał hmy derje s Pakowom Gerhardom psches jene a s nim rady spewam: ty dobre pucze wschudżom a pomoz wudżelis, ty pożohnujesz ludzi, jim zwetlo sazwęcisz, cje niczo niesamoli, twoj skutk so dyrbi stacj, wscho dze po twojej woli, ty mózesz sboże dacj, — my pak to shonjenje czinimy, so so Bohu kniesej husto lubi, nasche pucze do czym sawalicj a niesboże na naš dopuszcicj. Kózde lato so siewi, so wschitko dze po jeho woli, a so wschelaki kschiż, khoroſc a nusa na naš so dadza a so wschelko hmy schwilani a khostani město priódskajeneho wjazela a sboża. Tu niczo nepromha so wobarcz, nichc pukam Božim njemöze czeknyc. Tym, kotsiz jeho lubuja, dyrbja wschitke węzny i lepschemu skuzicj. Hdyž so to stanje, dha zwernemu kscheszajanej so skuscha poniznje prajecj: twoja wola, o wózce, so stan. To pak nam częko, jara częko panje. Pschetož nascha wola je, so by so nam pschego derje schlo; my zebi po swojej szamowoli żadam, so bychmy möhli na luthych rózach khodzicj a niewopominnym wschał, so kózdy rożowy pientk swoje czernje ma. Teho dla w tajkej próstwie teho wózca w niebjeſach naleźnie przymy, so by nam swoju wolu psches swoje sklowo a sakramenty pośnacj dak a so by nam żenie s myßlow niewupanym, schtož wot njeho nam je prajene: moje myßle njeſzu wasche myßle a wasche pucze njeſzu moje pucze, ale kaj wjèle wysche njeſjo je dyzli ſemja, tak wjèle wysche ſu tež moje myßle a moje pucze, dyzli wasche. Nam so skuscha, jeho dobru a hnadnu wolu poſnacj, po kotrej wón teho, kotrehož lubo ma, khosta a my mam psches wjèle czeknoscjow do Božego kralsztwa ſancj. Teho dla ma so Boža wola czescicj a kózdy ma so jej poddacj. To so pak ſtacj njeſmje, dokež jedyn dyrbi, ale wutroba dyrbi do teho s wjekoſcju a rady zwolicj a s Abrahamowej zwolniwoſcju, jako so tón knies na njeho wobrocji a jeho syna Izaaka jako wopor zebi żadaſhe ma so prajecj: jow hmy ja, czin so mnui, schtož chesz, abo s Eliowej poſlusknoſcze ma so jemu jedyn podczibnycj:

njech wón so mnui czini, kaj so jemu spodoba. Czecjko doſez to je w časzu kschiža a nush se swojim Bohom ryciecz: twoja wola so stan a so schwilacj a so khostacj dacj, dokež so szamych sa prawnych a dobrzych dżerzimy, kij to nihdz zebi ſakuzili njeſkmy. Oh! podtekęž jenož twoju szamoprawdoſez a ponizuj so, hręſtny cijowjecze, pod Božu wschelomoſznu ruku a podczisj so jemu. Prjedy Boh tebi pomhacj njebudze, prjedy hacj njeſby s zykej wutrobu spewacj narwulnyk: ja hmy so zule jemu poddał a wutrobnje tež proſhu to, so by wón jeno to mi dodał, schtož jeho woli lubi so; tak budu zebi derje radziec, mi żenie niczo njemje swadziec, hacj schtož wón na mnie pōsczele; duž njech dha, schtož chze, na mnie panje, wscho so mi węſcje i sbožu stanje; wschał, schtož Boh czini, dobre je.

Jeli so pak nascha duscha w Božim wodzenju wotpočuje a jeli so we wschem prajimy „kaj Boh chze“, dha smejemy spokojne a sbožomne žiwjenje a wschitkon njeſkoj a njemēr w ſmutskym kaj w ſwonkym žiwjenju so ſhubi a staji. Psches tajke dowérjenje a poddacje do Božego wole by so njeho wysche naš hmyako a Boži mér by so wyschicj do kózdeho kraja, do kózdeho doma, do kózdeje wutroby. My bychmy so Božego hnadncho ſlubjenja troſtowali, kotrež tym swojim dak je: ja chzu tebję roſwuciez a tebi pucz poſkawacj, po kotrejž khodzicj masz; ja chzu eje ſe ſwojimaj woſomaj pschewodzecj. Pschetož to je ta nadzija, praj iapoſchtot Jan, kotrež i njemu mam, jeli so pschego przymy po jeho woli, so wón naš wutkyski. Teho dla ſapoczinajmy tuto nowe lato, kotrež Boh nam spožci, s tajkim dowérjenjom:

kaj Boh chze, praju wjehetk
kaj Boh chze, wérju dowérny;
kaj Boh chze, czeryju ſzczepliwy
kaj Boh chze, ſbózneje nadzije
kaj Boh chze, khodžu w žiwjenju
kaj Boh chze, ſtonam we wumrjecz. Hameń.

Hudančka.

Hdyž wihamy na sczenu spójschane,
 So dobrý wotpoczink my mamý,
 Oha žane skowczko, synki žane
 My nídy wet so njedamý;
 Oha frudna ejsczina je wokot naš,
 A wuchu s nohomaj ma dobrý czaš!

 Hdyž pak našch mischtz naš do rukow bjerje,
 My rjenje rzejimy a spewamy;
 Našch jasny wschitku frudnoſcž jerje
 A szame nohi moźnje hnijemy,
 Pak szamón nichid nizdo wuwjeszq njoſe, —
 Hacž sktož wot knjesa hudzby powołaný je. —

Teho knjesa rada je džiwna
 a jeho mudroſcž je kražna.

„Rano, jutſje budžemý prěnju róžku ſyz; klepaj
 ſebi ſwoju koſu a dži rano s cjažom na polo pola
 lekow; wsmi ſebi Marschu koſu, ſo czi pomha wot-
 bjeracž; rožka drje by hishcze někotre dny ſtacž móhla,
 ale my žadyn kufk hhléba wjazh nimamý a dyrbju
 něchtó pſchedacz, ſo bhch pjenesz měl a něchtó dolha
 knjesej wotpłaczicž móhle; ty pak Michale móžeſch huno
 cjiſte cjiñicž a w bróžni wſchitko derje pſchihotowacž k
 domkhowaniu; naſcha ejeta Hanja njech ſ Hanke do
 trawh ſa ſkót džetej; Pětr a Lejna njech, hdyž ſe
 ſchule pſchindžetaj, maczeri w sahrodze pomhataj a Khr-
 ſielka njech matcho Gustela pěſtoni; ty pak, Jurjo, ſo
 mnu na rolu pojedžes, ja chzu ſmahu woracž, dy-
 bisch mi hnój podthkowacž.“

Tak roſkaſowaſche Měrczinkez nan pſchi wjeczeri
 ſwojim džeczom, ſo by jum jich džělo na pſchihodny
 džen pſchipokafak. Wón bě najeňk maleho knjezeho kub-
 leſchka a bě hížom dwaczeſi lét na nim ſo ſwérku

prozował, ſo by ho ſ třmi ſwojimi ſ cjeſcju ſejiwit. Někotre hubjene lěta, hdyž bě wulka ſuchota byla, běch u jeho w jeho hoſpodaſtſtwe khetro dele ſnjeſke a cjeſcko jemu padze, lětny paſt knjesej w prawym czaſku pſacieſcž. Prjedy bě ſo jemu derje doſez ſchko, ſo czeladnikow, wotrocžla a ſtužomnu holzu, pſchiftajených mějeſche. Dokelž pak, kaž předh praſach, někotre lěta ſa koſu žně ſkupe běch, bě wón nusowaný, czeladnikow puſhejciž. Ře ſbožu běch u jeho džeczi ſ Bożej pomozu tak wotroſte, ſo ſ nimi ſwoje hoſpodaſtſtvo wjescz móžeſche. Majejeſzche lěto bě ſa Měrczinkez nana to poſlene lěto bylo. Krupý běch u jemu naſhymy ſyw, kž dobre žně lubjeſche, ſkaſyke; ſamón naſetny plód bu pſches nje jara wobſkodzený, a po taſkim bě předh wiđicž, ſo nusa w jeho domje budze. Jego knjese, wot kotrehož bě to kubleschko wotnajał, bě drje jemu potoku paſhta ſpuſhcziſ, ale jemu pſchi tym praſik, ſo budze druhého najeňka hladacz, hdyž hacž do Měrczina njeplaciž, ſktož je ſ předawſkich lét winoſty.

To pak bě ſa Měrczinkez ſwójbu frudna wěz, ſo budza to město dyrbječ wopuſhejciž, na kotrymž běch u teſko lét we wſchej pobožnoſczi a pilnoſczi ſwoje ži-
 wjenje wjedli a woſebje džeczom to do hlowy njeħasche, dwór a dom wotſtajicž, hdyž běch ſo narodžile a horje roſte. Wſchitzu drje pilnje džeczachu a to ſwoje po
 móžnoſczi ſwérku wobstarachu, ale frudnje ſebi powje-
 dachu, hdyž na poli abo na kuzh běch, ſo drje tu
 dleje wotstacž njoſe. Wſchitzu wſchal lěta jara rjenje
 ſtejeſche a ſyw bohate žně lubjachu. Sktož pſches
 polo džesche, ſ hhlébom hnuczom na te kražne žita ſ
 jich cjeſkimi kložami hlaſaſche a teho knjesa dobrociwiſcž
 hhwalesche, kž thch ſwojich na malu hhwili domapulta,
 ale ſažo jum w prawym czaſku ſwoju ſchczedriwu po-
 moz ſjewi. Wſchitzu běch u wjeſzeli w nadžiji a ſo
 teho bohateho žohnowanja troſchtowachu, kotrež lětſche
 žně lubjachu. Ženož Měrczinkez hólzy a hólzy, hdyž
 rož ſyčzechu, ſo wutrobnje wjeſelicž njoſežachu. Se
 frudnym duchom woni ſwoje dželo cjiñachu, pſchetož
 woni ſebi praſachu, ſo drje poſleni ras tu žněja,
 dokelž nan hacž do naſhymy winoſty paſt njebudze
 placicž móz.

Tež Hanke a jeje ejetka Hanja ſebi wo tym po-
 wjedaſtej, hdyž w ſekach trawa ſa kruwieſki žnějeſtej. Hanžka bě mjenujz w měſce ſo narodžila a
 wotroſte. Jeje starszej njebeſtej hjes ſamozjenja by-
 loj, ale pſches wóhniowe njeſbože wo wſcho pſchihleſkoj
 a wumrjeloj. Měrczinkez nan bě tu ſyrotu k ſebi

wosal a ju na wóz se swojimi dżeczimi wotczahny. Schto dha so rudyjsich, Hanka, praji Hanža, hdzid widzeshe, so so tej byly i woczow do trawiczk ro-niachu; ty wóshak masz tola nana a macjer, a hdzid je runje sa naš wschitkij njesboże, so njemózecze tu dléje na tym kuble wostacz, dha tola dýrbisich na to spomnicz, schto w swiatym pišmje je prajene, tón knjes thich swojich njewopushczi; haj! ja bym khuda byrota, nan a macz staj mje wopushczielko, ale ton wóz w njebjezach je so po mni horje brak; ja bym wiezeliho dowérjenje, mje wéczne to sklowo troštuje, kotrež mi nasz luby knjes duchowny je prajik, hdzid swój ksczienki klub wobnowowich: teho knjesa rada je džirwona a jeho mudrość je krakna. Takte rycze Hanje k wulsemu troštej skuzachu, so so jeje srudoba pomim a wje-žele dowérjenje mutrobu woschewi. Hiszceje předný hacž džen so bě nathisik, zyka Merečinkez swójsza šhonjenje szjini, so tam, hdzid nusa je najwjetša, po-moz je najblizsza.

Předný, hacž běhu džeczi do swojego džela szupile, bě Merečinkez nan i Jurijom na rolu jěl. Poło-dnio njebě so hiszceje swonito, dha bě wón tak daloko hotowy, so mjeſeche jenož hiszceje někotre bródy woracz. Wón bě runje sažo na kónz woſredka pschishok, dha wón k Jurjej rjeknu. „Kóni je nět sprózny, sprajtaj tý tute poſlenje tsi bródy i nim doworacz; ja chzu bjes tym k Janej skoczic a poſladacz, tak daloko wón se pjezenjom je a, jeli trjeba, jemu pomihacz szuoph wjaſacj a ſestajec.“ So by bliže ſchok, džesche wón psches kruh hole, psches kotrúž dróha do města so wiesche. Žato psches dróhu chzysche, wuhlada wón i daloko něſhto kaž měch abo brémjeshko ležo. Merečinck džesche a ſbehnu tu wěz. Bě to někajsi rjany wacžok, kajtij bohaczi ludjo, hdzid po swécze wokoło puczuja, pschi ſebi wjedu, u tón bě njemako czejzti. Wón ſebi nje-možeshe hinał myſlicz, hacž so je so ta wěz i někaj-ko wosa wukulika a so so teho nichčo njeje dohlaďač.

Schto to je, praji Merečinkez nan pschi ſebi; tu ſu pjeniesy nutša; hdzid bych ja te ſkhować, by mi na dobo pomhane bylo. Wón wokoło so poſladajo nikoho njewuhlada; tež njebě niczo widzic ani ſkyszcej, so něhdze wós jědze. Až! rjeknu wón, hdzid wacžok i nowa poczežka, to je schwarna wězka; tu je mi Bóh wulke ſbože wobradžit, so wschitka moja nusa kónz směje; čakaj, myſleſte wón ſebi, ja chzu tón měch do hole donjeſc a hacž do wjezjora tam ſkhowacz; po czejme jón domoj donjeſu, so bych widział, schto we nim

je! Ale na dobo stróži so wón psched taſkimi njeprawymi myſlemi; čert je, kij chze mje tu ſphytowacj, dži wote minje Satanaſo, rjeknu wón; ja bym swoje žive dny Boha psched woczomaj a we myſlach mě; ně! schtož bym tu namakaſ, njeje moje, namkane wězby dýrbisich ſažo dacž. Schestu próstwu ſpewajo: njewedž naš do ſphytowanja, ſhrabny wón tón wacžok a džesche wostaſſhi wscheho runy pucz do wóz k knjeſej duchom-nemu, kotremuž wón wupowjeda, kaf a hdzid je tón wacžok na dróhy namakaſ. Knjes duchomny pak pohla na měſeče swoju džomku k rychtarzej a hdzid bě tón na faru dýrſhok, wotczinichu woni wacžok. W nim bě něſhto ſuknjow a koſchlow a 3000 ſlothych dufatow. Hewak pak njebě ničjo we nim namakaſ, schtož by pscheradžko, schto je to wschitko ſhubil.

Daj Bóh ſbože, rjeknu k. duchomny, Merečinkej ružy ſkiczo, schtož je tuto ſamoženje ſhubil, tón spraw-nemu namakarzej wěſeje ſchwärne myto da; ja so wutrobnje wjeſzelu, so ſeje wóz to namakali, pschetož ja wěm, kaf hubjenje so wam dje a teho dla budze to ſarunanie ſa te namakane pjeniesy wam prawa pomoz; ja wschak tež po mojim měnjenju zyle po myſli teho cjinju, kij je to ſhubil, hdzid wam tu na měſeče 30 toleč dam; ja wěm, so ſeje runje nět jara potrie-bliwy a tón bohaty knjes, kij je tute pjeniesy ſhubil, budze mi to junu ſažo dacž a dali Bóh tež wam hiszceje wjazy daricž, hdzid jemu powjedam, kaf sprawny ſeje byli a kaf wulka je wafša nusa.

Měožecze ſebi myſlicz, kajſe to je wjeſele bylo, hdzid je Merečinkez nan dom pschishok a tym swojim tón podawak wupowjedač, a i kajkim džakowanjom ſu Boha khwalili ſa tu pomoz, kotrąž ſo jim bě njena-džizy ſtaka. Merečinkez nan pak te pjeniesy, kotrež bě wot k. duchomneho doſtač, swojemu knjeſej wupkacj, a tón w nadžiji, ſo budze namakaſ junu hiszceje wjazy dodacz, jemu ſlubi, ſo móže jeho najeňk wostacz.

Tón ſamy džen hiszceje k. duchomny narěſtik wudžela a jón do wschelakich nowinow ſtajicj da, ſo by ſo tón wuſlédźit, kij bě teſko pjenies ſhubil. Tež wyschnosej, kotrež bu tón namakany wacžok podat, w krajnych a wukrajnych nowinach to woſjewi — ale džirwone doſc, nichčo ſo njehibasche a žana duscha nje-pschiindje, ſo by to ſhubjene ſubko ſebi žadaka.

Eſi lěta běhu ſo bjes tym minyke. Merečinkez nan bě ſo i tými swojimi ſe wschelke muſu dale bědžit a jenož czejzy bě ſo jemu někak radžiko, na kubleshku wostacz. Dha bu wón jedyn džen na hamt žadany

a tam jemu sjevichu: so, dokelž tón, kij je tých 3000 skotykh shubík, so njeje wuſlédzík, dha ma tón, kij je te ſame namakał, wěste prawo na nje. Jemu buchu teho dla te pjeniſy pſchepodate, ſ tym wuměnjenjom, so kapital ma ſo wupožecjcz a ſo wón jenož ma dañ wot njeho wujiwacj!

We tym ſamym čaſu bě najwjetſche burſke kubko wo wý na pſchedan. Měrczinkez nan je kupi a te namakane pjeniſy ſ temu načozi, ſo by je ſaplačzík. Schtož wýſche wosta, bu na wuporędzenje twarjeniom a poſpochowaniſe polow a kulos wajene. Pſches mudre hoſpodarſtvo doſta ſa krótki čaſ tuto kubko wo tſecinu lepſku placiſnu a Měrczinkez ſo derje mějachu.

Kóžde léto bu tón džen, na kotrymž bě Měrczinkez nar te pjeniſy namakał, ſwiedzienzy wobendzeny. Wacjok, kotryž bě w starej kſchinje derje ſkhowan, bu na blido poſozeny a starý Měrczin džerjeſche ryč, w kotrejz na tu předawſhu nuſu, kotryž bě ſe ſwojimi měl, a na tu hnadnu pomož ſ džakom pſcheczimo Bohu temu knjesej ſpominac̄he, pſches kotruž bě ſo iich ſvoje pſchisporjako. Tutu ſwoju ryč pak ſkonečni wón kóždu ras ſ tym ſłowom: teho knjesa rada je džitna, a jeho mudroſež krafzna.

Sažo bě ſo ſchyrnac̄je ſet mimyko. Š pobožnym kſhesčijanskim wajchnjom a ſe ſwérnej džekawoſežu běchu ſo Měrczinkez ludžo Božeho žohnowania hódnych wopokaſali. Nan a mac̄ ſwoje běle wložny na hlowie ſ cjeſcju njeſeſchtaj a džeczi běchu narostke niz jenož na ſtach ale tež na mudroſeži a hnadze pola Boha a člowiekow. Najstarsche holz běchu ſo derje wudale a Jan, tón najstarschi ſyn, bě ſebi ſwoju cjetu Hanžu ſa žonu wſal. Michał a Pětr běſchtaj něſhto nauukoj; jedyn bě wuczeř, druhi koprola pola wojskow; Lejna a Khrysteka běſchtaj doma w hoſpo- darſtvo mac̄jeri pomožnej a Gustek, kij bě ſańdzene jutry na pac̄jerie wuſhodzík, bě pola jeneho pſchekupza we měſeče na wuczebjie. Bože žohnowanie w bohatej měrje na Měrczinkez domje wotpožowasche.

Jedyn wjeſzor ſedzishe ſažo Měrczinkez nan ſ ludzimi ſa blidom a roſkaſowasche czeledži, ſhoto ma ſo na druhi džen džekacz, jako wjeſnhy wajchtař do iſtwy ſtupi a Měrczinkej, kij bě ſa wjeſnho ryčtarja wuſwoleñy, ſjewi, ſo wonka pſchede wý ſuſy muž leži, kij na wſchitke prashenja, ſchtó je a hdze čhe, lute bělne wotmoſwjenja dawa a po ſdacju jara khory je. Hnydom poda ſo Měrczinkez nan ſe ſwojim ſynom a ſ wajchtarjom na to město, hdzež teho zuseho muža

namakaču, kotrehož ſka ſyma tſchaſesche. Wajchtař bu po lekarja pózlan, a tón khory muž wot nana a ſyna do jeju doma donjeſen.

Tako ſekar dónidze, a ſebi teho khoreho bě wob- hlađak, praji wón, ſo wſchaf je ſo tón wbohi zuſnik, kij bě hubjenje doſcž ſwoblekan, naſhmnik a ſo wón do cježkeje hězneje khoroſcze ſapanje a ſo jeho, dokelž hroſneho wjedra dla dale puczowacj niemóže, tu ſkho- wacj a wothladacj dyrbja.

Měrczinkez mac̄ a jeje džowžy teho khoreho ſwérnu wothladowanu, a hac̄ runje bě khoroſcž cježka a ſtyſlna a džen a nōz pſchi jeho kožu dyrbjachu mačho- wacj, dha ſo jim to niewostudži. Š jeho bělndych ryčzow, kotrež wón wjedzefche, ſhoničku Měrczinkez, ſo je w zuſyč ſrajach daloko wokoło puczowal a w předawſkich ſtach ſamóžity muž był. Pſches jich niemustawatu luboſcž a starobliwoſcž ſo ſ tym khorym bóry poſpochowasche a wón bu ſa někotre niedzele wuſkowan, ſo ſekar napoſled ſemu wotpuſhczí, ſo ſažo na pucz dacj.

Tako ſo tón zuſnik na puczowanie hotowasche, ſtupi Měrczinkez nan do komory, w kotrejz bě khory ležał a proſchesche jeho, ſo by wot njeho pjeniſy brak. Wy čhceje do Hamburga, praji wón, a to je daloko wot jom; w waskich ſtach tał daloki pucz pſchi cžnicz niemóžecje, khiba ſo budzecze ſ nowa ſkhorjecz; tu hjerze tał wjele wote mnje, hac̄ wý trjebacze, ſo móhli ſo na wóſce wjescz. Moj luby pſcheczelo, wotmolwi na to tón zuſnik, wý ſeje mi tał wjele dobreho wopokaſali, hdzž ſym khory tu pola waſ ſeje, ſo ſo wam doſcž ſa to dodzakowacj niemóžu. Kak radý bych ja wam to wſchitko ſarunał, hdzž bych móhle, taž bych čhcej. Oh! ja ſym lepſche dny widzík, někt pak ſym khudy muž! Moje mějeno je Branzel: ja běch pſchekupz a běch ſebi wulke bo- haſtwo na hromadžík. Ale na jene dobo mje niſebože na niſebože potrebi. To móže někt 17 ſet bycz, ſo ja w tutej wokolnoſeži wulki kruch pjenies ſhubic̄. Ža ſo džen a nōz ſ extrapóſtom wjescz, ſo bych w prawym čaſu do Hamburga pſchischoł, hdzež kóž na mnje cžakasche, na kotrejz mějach ſo do Londona pſche- wjescz. W Londonje pak dyrbjach waznych pſchekupſkich naležnoſcžow dla na druhi džen bycz. Hdzž do Ham- burga pſchindzech a na kóž ſtupič, pſchindzech hakle ſa tym, ſo běch mój waſjok ſ 3000 ſkotymi ſhubík. To pak je ſo jenož tu njeſaloſko wot waſhceje wý ſtacj móhlo, pſchetož tu běch je na khwilu ſ wosa

wustupit a pschi tym bē šo mi wacjok najskerje wusunyl. Dokelz dyrbjach do Londona a kōdž njemōžeshe dleje čakacj, pišach jenož s khwatom někotre rynčki na mi snateho redaktora jených hamburgskich nowinow, so by tón nawěštik wo mojej schodži wotcziszechak a šo dale wo to starak, so bych shubieny wacjok sažo dostak. Ale, kaž šym posdžischo shonit, dha ſu šo tute rynčki, jedny njewě ſak, shubile a dokelz s Londona ſo hnydom dyrbjach do Ameriki pſchewiesz, njemōžach ſo dale wo tu wěz staracj. We Londonje pſchinđezh pſches bankerot pſchekupza, pola kotrehož wjele pjenjes ſtejo mějach, do noweje ſchody, dokelz po koju mojeho zlykho ſamoženja wotbych. K mojej wulcej ſrudobie pſchinđe k temu na mnje s Hamburga wotwiesz, ſo běchu wěriczeljo jeneho dobreho pſchecjela, ſa kotrehož běch rukował a liž bē do Ameriki czeñyle, tu pošlenju po koju mojeho ſamoženja na ſo ſzahmli. Na tajke waschne běch ja ſa tſi njedzele zlye wothudnyk. Za mōžach ſapoczej, ſchtož čzých, ja w niežim žane ſbože wjazy njemějach. Za mōžu mām prajicj, ſo šym husto najwjetšemu niſu čerpil. Tola bjes nadžije njeshym a mām dowěrjenje k Bohu, ſo mje njewopuſczezi. Hlaj! dobry pſcheczel, liž, kaž ja, pſches tón prjedy pomjenowanym bankerot w Londonje do ſchody bē pſchischoł, je mi pižak, ſo je ſebi tón pſchekupz, ſa kotrehož šym rukował, w Amerizy wulce ſamoženje dobył a ſo čze mi ſažo placiej, ſchtož šym pſches njeho ſhubil. Hdy by temu tak bylo, dha bych na stare dny mēl, ſchtož k ſpokojnemu žiwjenju trjebam.

Merczinkez nan bē ſ wulcej ſedžbliwoſćju na rycze ſwojeho hoſcja poſluchał, a jako tón bē ſ powiedanjom ſastał, ſawoła wón: Boža rada je dživona, a jeho mudroſć je kraſna; budźeje bjes staroſće, mój luby; tutto burske kubko je wasche kubko, wj pſchewiacze w ſwojim domje, ja šym dotal jenož ſastoinik wascheho ſamoženja był; pſchetož wj ſeje tón, liž je tón wacjok a te 3000 ſtote ſhubil a ja šym je namakał.

Wobſchernje wupowieda na to Merczinkez nan wſcho, ſchtož my hijom wěmy. Wón džeshe a pſchijneſe wacjok a knies Branzel jón ſefna jako tón, kotrež bē ſhubil.

To ja paſ wuſledžicj njemōžu, ſo wo tych nawěſtikach niežo njescze ſhonili, praji Merczinke, kotrež do wſchelatich nowinow šym ſtajicj dał. Woſ mojeſe ſtrony je ſo wſchitko ſtało, kaž tež woſ ſtrony wuſhnoſće, ſo by to woſſewjene bylo. Někt

paſ bjercze to, ſchtož wam ſkuſcha, ja wam wſchitko woſtuſju.

Mój luby pſchecjelo, woſmolwi knies Branzel, kał mōžeze to prajicj; ſchtož mi ſkuſcha, to je jenož tón kapital, kotryž bē we wacjoku; ja bych jara njedžakomny był, hdy bych wjazhy ſebi žadał; k temu ſym ja wam wjese wjazhy winoſty, pſchetož wam mām ſo džakowacj, ſo ſym ſažo ſtrowy. Dajcje mi, ſchtož trjebam, ſo mōžu do Hamburga jecj; khowajcze tak dočho wſcho, ſchtož macze; ſo Hamburga buđu wam wſcho dalishe pižaej.

S hnutej wutrobu roſjohnowa ſo knies Branzel ſ Merezinkez nanom a ſ jeho ſwojbu a ſe ſyłſami we wocjomaſ wopuſczezi wón dom, w kotrehož bē tak wjele luboſcze naſhonil. Sa mēbaž pſchinđe ſ Hamburga liſt na Merezinkez a tón mēſeſe ſo tak. Moji najlubichí pſchecjelo! Mi ſo ſažo derje dje. Ja mam wjazhy ſamoženja, hacj na moje stare dny trjebam. Džeszi žane nimam. Moji dalozy pſchecjelo ſměja doſez na tym, ſchtož tudy w rukomaj mām. Wj paſ ſkhowajcze ſ měrom, ſchtož macze; bjercze to jako luboſcze dar, ſ kotrehož ſaplačzu, ſchtož ſeje mi dobreho wopakafali. Ženieje njesabudu te dny, kotrež ſym we waschim domje pſcheyk, wone běchu najrjenſhe mojeho žiwjenja. Budźeje temu kniesej wſchitk poruczeni a jeho žohnowanje woſpočuj nad wami. So čzaž a mēčnoſć

wasch džakomny Branzel.

Merezinkez nan pižashe hnydom na tuteho ſwojeho dobrocęza — ale wſchitk liſt wročzichu ſo ſažo na njeho, dokelz w Hamburgu žaneho člowjeka, ſ mjenom Branzel, njesnajachu.

Zyka Merezinkez ſwojba, dokelz ſwojemu dobrocęzej njemōžeshe ſo džakomna wopokasacz, cžim bōle teho česczecze, woſ kotrehož ſo praji: jeho rada je dživona a jeho mudroſć je kraſna. — Wona nahromadzi ſebi niž jenož ſchazhy, kotrež tudy placieza, ale ſchazhy w njebjeſbach.

djan, hdjež bě ſwojeho ſyna wopýtał, domoj wróćzil. Hdjz w měſcze na dwórniszczo pſchinidzech, dha wſchitzy dō iſtow khwatachu wołajo: Bullijong, pinczniko, bullijong! Ja pſchi ſebi myſlach, to dyrbisich woptacj, ſchto to je, a wołach ſobu: bullijong, pinczniko, bullijong! Po khwili pſchinjeſe mi pincznik wulku ſchalſu, ſa kotrež dyrbiaſh $2\frac{1}{2}$ nſl. ſapkačjeſ. Ja woptach, tak ſłodzi — a wěſh, ſchto bě? — mia ſowa juſtka!

5.

Daj pokoj, dha maſch pokoj.

Dwaj ſo we wulfie haisz ſekſaſtaj a žadny druhemu ſi pucza hicz njechaſche. Rosnjemderen ſawoła tón jedyn: ja žanemu blaſnej ſi pucza njendu a to nihdh a nanihdh niz! Ja pak, wotmolwi tón druhi, ſeże ſebi čapku a ſuny ſo ſ boła dale.

6.

Jan a pſchedzenak ſo wo ſawěſczenju roſrycžujetaj.

Jan. S wotkal djesch?

Pſchedzenak. S měſta, wujo!

Jan. Schto ſy tam cjinik?

Pſchedž. Sym ſo ſawěſcził!

Jan. Schto dha ſy ſawěſcził?

Pſchedž. Moje mobilije a domjaze wěžy, moje ſmachi, möble, moje ſuknie a ſchaty, mój hospodarski grat a ſlot, jně w brózni, žita na kubi, moje pſchedzeno, ſchtož naukuj, wſcho ſym pſched wohnjom ſawěſcził!

Jan. Czoho dla? Ménich ſ tym pſched wohnjom njesbožom wěſh bycz?

Pſchedž. Ně! dokelž ženje wěſh njeſzhy, ſo moje wohnjowe njesbože potrjechi, teho dla ſym ja moje mobilije ſawěſcził, to rěka, ja ſym do towarſtwa ſtupiš, kotrež, hdjz pſches woheň do ſchody pſchinidu, mi ſaruna, ſchtož ſym ſchłodowal a ſhubil.

Jan. To ja ſa hřech ſpōſnawam, hdjz jedyn to cjinii; to rěka, Boha ſphtowacj, hdjz ſo jedyn ſawěſczi.

Pſchedž. Njebudž wobužny, wujo! Poſkudzaj jenož! Sańdžený thđen ſriedž w nožy pola mojeho ſuſoda woheň wudýri, a hdjz njebudžidu mi ludžo ſi pomož khwatali, dha by ſo mi ſchlo, kaž jemu. Wón je wſcho ſhubit, ſchtož mějeſche; jemu je ſo wſcho ſpaſliko a njeje nicžo wutorhnyk, hacž jeniežgh ſlot ſ hródzow. Wbohi muž je ſi thětro wjèle dohrom ſapoczał, je ſo wjèle ſet ſa ſobu ſwěru prázował, netř ſteji ſi hromadku džeczi pſchi popiele ſwojich čaſhnych ſubkow a njewě ſebi žinwe radý. Hdjz ſo jemu poradži, pſches dobrociwiſcž dobrych ludži a woſebje ſi pomožu dobrych pſcheczelow ſaſo natwaricj, dyrbí wón ſaſo ſi wulkim dohrom ſ nowa ſapoczeſ. Hdjz budžiſche wón ſawěſczeny był, dha by ſo jemu jeho ſchłoda někak ſarunata a wón by ſo derje měl!

Jan. To ſu Bože dopusčcjenja, hdjz tón ſuſes pſches wohnjowe njesbože khosta. Wón dže ſ tym na to dopomnicj, ſo njeſzme ničtó ſwoju wutrobu na ſemiske wěžy poſchecj, ale wjèle bóle ſa tajkimi njebeſkimi ſubkami honicj, kotrež žadny woheň njeſpali.

Pſchedž. To maſch prawje! ale wopomn dha tola, kaſku ſchłodu, kaſku staroſc̄ ma jedyn pſches tajke njesbože w duchovnym ſobu! Ja derje wěm, ſo čaſhna muſa ſo ſ Bohom móže pſchewinycj, a ſo ſ Božej a dobrých ludži pomožu ſo wohnjowe njesbože do tuteho duchovnego ſboža móže wobrociſ. Wěm jara derje, ſo kſhijz a čaſhne horjo nam ſtrowe je a ſi lepschemu ſluži. Ale runje tak derje tajka wohnjowa muſa do wſchelakeho ſphtowanje wjedze. Ludžo, hewak pobóžni a pěkni, ſu pſches to, ſo ſo jim je wſchitko ſpaliko,

do wulkeho dolka sapanysli, so su swoje lezomnosceze pschedacz dyrbeli a napokledek njerodnemu zivjenju so oddali, so su na dusci a na ciele shubjeni byli a samych so a swoje dzeczi do skazjena pschiniesli.

Jan. Dha pak woni zani prawi pobozeni kcheszijenjo njejsu byli; hewak njebychu mohli tak hukoboko panycz. Hdyz pak wo spytowanju rydzich, dha chzu tebi prajic, so to sawesczenje husto dosej do druhego spytowanja sawiedze. Njewesich dha, so druhdy sawescza teho dla, so bychu s teho swietny dobytki zebi pschihotowali. Woni se skostnej ruku zami swoje kheze a dwory sapala, dokelz zebi myzla, pjeniesh dobycz, s kothymiz mohli so s wulkeho dolka wuszhmatac. Psihi tym pak druhich zobi do njeboza pschinieshu, hacj to runje njejsu chzli, dokelz zenuje wohen w swojej mozy nimaju.

Pschedz. We tym masch drje prawje, so tajzy sli ludzju su, kotsiz tajke hewak wuzitne wustajenie, kaz wohnjowe sawesczenje je, njewuzitne wuziwaju. Hdyz pak prajisch, so tajke sawesczenje je njeprawe abo pscheczito Bozej woli a po tajlim hreschine, dha so pak tola we tym jara molisch, wujo! Hdy by temu tak bylo, dha Boh njeby pschidał, so mohle tajke sawesczaze towarzstwa nastac. A we Saksej dyrbja tola po sakonju wschitzu poddani swoje immobilise sawesczic. Krajna wyschnosc, kaz derje wesch, kozdeho psches sakon nusuje, so dyrbi swoju khezu, brzzen, hródz a t. d. sawesczic. Wona to teho dla czini, so by so wokhudzenju luda wobarako, kotrej s teho mohko nastac, hdyz bychu jich wjele na wach kaz w mestach do njeboza psches wohen pschischli a psches to njemohli ani hamym zebi ani druhim pomhacz. Po tajlim masch dwózzy sa lato dawki do wopalenskeje pokladniyu placic, s kotrej swoju sklodu po westhach wustajenjach wurunamu dostanjesch, jeli so so wotpalisch. Czoho dla njedyrbał dha skto swoje mobilise sawesczic? Sa njeprawe abo hreschine so to tola njemóze spósnac! Ty tu węz jenoż wot druhcho boka zebi trjebasch wokhладacz; kcheszijanska lubosc tola w tym tez zobi skutkuje. Hdyz ty mjenujesz swoje węz sawesczic, dha ty po prawym njezdrue njezinisch, hacj prajisch: ja do pokladniyu wohen sawesczazeho towarzstwa letnje westh pschinoisch placzu; jeli nije wohnjowe njeboze potrjedi, dha dyrbi so mi moja skoda sarunac, hdyz pak druzh, kotsiz teho runja, kaz ja pschinoischuju, do tajkej skoda pschinib, dyrbi so jim tez teho runja sarunanie stac. Je dha to neschto hreschine abo njeprawe?

Jan. Ta pak tola se swojim swedomnijom psches jene njepschitdu; mi so sda, jako by so s teho Bohu temu kniesej kschitwa stala a jako bychu kcheszijenjo psches tajke czinjenje we swojej wierze do Boha skhodowali, kiz, kaz so mi sda, psches tajke wohnjowe njeboze czlowiekow wutroby k zebi czehrje.

Pschedz. Hdyz ty tak smyplenj, dha ty wescje do druhego tajkeho sawesczenia, kaz na to psche kropbicze niczo njedzerzisch?

Jan. Wo prawdze, ton je halle njeprawh, kiz to czini a psche kropby swoje pola sawesczil!

Pschedz. Ty ty pak tola dzinnych czlowiek! Njeje dha to tola dobre a wuzitne wustajenie, kotrej so we wschich kcheszijanskich krajach namaka, so so sawesczic mōzecz ha ton pad, so tebi njewjedro a kropby twoje pola skonzuja a wobsklodza. Hlaj! ty se wschej pilnoscu a roshladnoseczu psches lube zyke leto twoje pola wobstarach, naletco a naszymu byviesch a dzelaach, sktoj w twojej mozy je, so by s thmi swojimi spokojne a czesne zivjenje wjesz mohk. A hdyz so se swojej żoni abo s nějakim zwakom abo wujom, kiz je k tebi na wopryt pschischok, na twojich polach roshkodzisch, dha so twoja wutroba zmęje, hladajo na to rjenje stejaze plody, kiz tebi rjane żne lubja. Ty wschał tez ty teho jara potriebiwy, so by żne derje domkhował; pschetoż ty masch neschto dolha, sa kothym masch dan placic; stadleschko dzeczi so kozdy dzeni s tobu sa blido zyda; nan a macz staj hiszczec zivaj a dostanjetaj swoj wuczineny wumieni a ton ty jimaj radz dasch. Twoje zyke samoznenje a twoja nadzija su pak jenoż te żne, kotrej budzesch domkhowac. So mōzecz swoje dzeczi sejwicz a wotczahnicz a jim neschto dobreho wuknycz dasz, so mōzecz w prawym czasu swoju dan placic, starschimaj jeju wumieni dasz, to czi twoje pola a zywy dyrbja jow dasz. Dha na jedyn dzeni tolste mrózcele na njebsu so shromadzuya, czezke njewjedro pschizhennje a kropby tebi wschitko pobija abo s najmjenischa twoje pola a zywy wobsklodza a skonzuja, so se żelninym woblicjom na nie hladach. Polozja twojich żnjow je tebi skazena; kyleb tebi njedożaha, dan njemózecz placic, starschimaj njemózecz wumieni dasz — njeje to potom nusa. Szysli so pak sawesczil, dha so tebi ta skoda saruna, ty dostanjesch, hdyz tez niz zyke, dha tola někak sazo, sktoj ty shubil a twoja domjaza starosc je wot tebie wschał.

Jan. Psihi tym pak Boja sabudu, njeje werno? Hdyz ja so zym sawesczil, dha saftam so k njemu modlicz a k njemu sdyhhowac. S hordym a s throblym

duhom ja pschi ſebi myſlu: njech mje ſchwika, njech mje khosta, ja jeho dale njeprispebam! ja ſhim wſchaſ ſaweſczenj.

Pſchedž. Oh, ty wobužna duschja! Njehoodži dha ſo wobeje ſjenocicž, ſo ſo jedyn k Bohu modli a ſo jemu dorovi ſe wſhem, ſchtož jedyn ma a ſo jedyn pôdla tež to čini, ſchtož mudroſcž ſebi žada, a ſo wobarnuje pscheſciwo tajtej ſchodzi, ſchtož ſo da ſarunacž. Je dha twoja wéra na tak ſlabe nohi ſaložena, ſo wona jenož živa wostanje, hdyž tebie Boh ſchwika a khosta. Je dha to trjeba, Boha ſabycž, hdyž ſo jedyn ſaweſczi? To by prawy kſhesčijan był, kiž by jenož tehdı temu knjeſej ſwérnyh wostacz móžł, hdyž won we ſwojich ſwétiných wezach ſchodu bjerje. Njejuži džecži teho ſweta we tym wjèle mudriſchi hacž džecži teho ſwetka. Je dha to hręch, hdyž ſchtož ſwoje žně ſaweſczi. Schto dha tón čini? Njeje to to ſamo, ſchtož pschi woheň ſaweſczenju je, ſo ja rjeſtui: ja chzu letnje wěſty pschi-noski do jeneje poſkadniž dacz, ſ tym wuměnjenjom, ſo, hdyž psches kruſobicze ſchoduji, dha dyrbja mi moju ſchodu něſak ſarunacž, ja pač chzu jím pomhacž, již ſchodu ſarunacž.

Jan. Ja chzu to pschidacž, ſo to hręch njeje, hdyž ſo jedyn ſaměſci; ja tež njecham dale na ſwoje ſwédomnje kędzbowacž, kotrež mi praji: ſo psches tajte ſaweſczenije kſhesčijan do ſphtowanja ſapanje, Boha ſazpicž a ſo ſameho ſa mudreho džerječ, ja chzu moje dla to wſchitko na ſtronu ſtajicž; ale praj mi tola, njeje to jara droha wěz, hdyž jedyn ſo chze ſaweſczi, njeđyrbiu dha ja wjèle placicž do poſkadniž towarſtwa, plodh pscheſciwo kruſobicze ſaweſczaſho?

Pſchedž. To ſo wě, ſo placicžiſh dyrbischi! Kaf wjèle, to wot tebie a wot wulfoscze twojich žnjow wobwiſuje. Ty maſč ſam ſebi něſak wulicicž, kaf wjèle róžki, pscheřizh, wonſa a jecimjenja budžeschi domkhowacž a kaf wjèle to tebi móžlo wunjescz. To móža bycz 100, abo 200, abo 300, abo 800 tol. abo wjazh, po tym jaſo maſč wulſe abo mjeñſche ſublo abo žiwnoſcž. To tebi najlepje kóždy agent wulicci, na kotrehož ſo ſaweſczenja dla maſč wobrocicž. Wot ſto toſlerjow daſch ty 1 toſer abo wjazh do poſkadniž towarſtwa. Hdyž twoje pola ſo psches kruſh to ſamo lěto njewoſchodzi, dha nicžo njeđostanjesch! Jeli ſo pač psches kruſh do ſchodu pschińdžeschi, dha maſč ty towarſtwu to ſa tſi dny psches piſmo wosjewicž a pschi tym wuprajicž abo, ſo ſu tebi twoje žyke žita pobite abo ſo je poſoza abo tſecžina abo ſchtwórczina wobſchodziſa. Na

to pschińdžetaj dwaj ratarjej, kotrežmaž je towarſtvo porucžnoſcž dało, a ſchazujetaj twoju ſchodu. Jeli ſo tebi ſda, ſo je psches to, ſchtož taj dwaj ſchazujetaj, twoja ſchoda tebi ſarunana, dha ty te pjenesz bjerjeſch, kotrež tebi ſlubitaj. Jeli ſo ſo pač tebi ſeſda, jako by psches to ſchazowanje pschikrótſcheny był, dha towarſtwo jeneho ratarja wuſwoli a ty ſebi jeneho, a k temu woj wobaj hiſhče ſtečzeho wuſwolitaj. Tuceži tſjo ſ nowa twoju ſchodu ſchazuja a ſchtož woni wupraja, to dyrbji placicž. To wſchitko pač ſo darmo stanje.

Jan. To je wſcho jara dobre, mujo! Ale njebudže pschi thym ſchazowanju maſh ſ wjetſcha pschikrótſcheny? Wulſim a rycerſkuſlersjam woni dadža a hufio wjazh hacž ſu woni ſchodziowali; maſh burik abo ſahrodnik pač kóždy ras mjenje doſtanje, dyžli wulſki knies! Dow ſo wulſka njeprawda ſtawa, moje pjenesz ſu woni drje radž bjeru ale dacž ſu mi ničjo njechadža, dokež ſebi myſla, ſo my to njerohymimy!

Pſchedž. S tym ty tajſim towarſtwinam kſhiwdu činiſch a ſo na nje pschikrótžiſh. To je jenož blada a ſla rycę hjes ludžimi. Hdyž budže rycerſkuſleb abo rycerſkuſlerski najeńk psches kruſobicze potrjehent, dha ſo wě, ſo tón wjazh doſtanje hacž bur abo ſahrodnik, dokež wjazh polow a wjazh ſchodu ma. Pola prěnſcheho ſo ſchoda po tybzach, pola poſlenscheho po ſtach licži. Tajte towarſtwo ſo tola njebudže ſ pjeneszami bura wobohacicž chycz, ſo by wulſeho a bohateho knjeſa pratje wobdarila. Něl to je hoła wurhej burskeho muža, kiž ſo njecha ſaweſczič a to je njenudrje!

Jan. Hdyžeha pač dyrbji jedyn pjenesz ſow bracž, kotrež dyrbja ſo w běhu lěta na tajte ſaweſczenja wudacž. Dawki ſu wýſoké doſcž, kotrež mam placicž, do doma chze wjèle bycz a hospodarſtvo, kaž wěſh, ſo darmo njeſedze; ſa zýrkej, ſa ſchulu, ſa khubzinu a ſchto wě ſchto herwaſ ma ſo dawacž. To tola k wutracžu njeje! Ja ſo tebie praschan, ſwotkal dyrbji jedyn pjenesz k tomu wſchenu bracž?

Pſchedž. ſwotkal pač chyeſh pjenesz bracž, ſo by dawki, daní a ſchtož k hospodarſtwu a t. d. ſkuſcha placiſk, hdyž ſu ſo wotpalik abo hdyž tebi kruſh ſu twoje žně ſkaſyle? To je wſchitko móžno, hdyž by naſch lud jenož w druhiem wotpohladanju mudriſchi był a te dawki, kotrež won ſebi ſam naſladuje, kaž ſa wōcžow hordoscž a ſa ſwojeho čela žadoscž, chyzk trochu pomjeniſhicž. Wo prawdzi tu teži ta najwjetſcha ſchoda, kotrež naſch burski lud ſebi čini! Ja pač hiſhče hotowý njeſhym. Ty móžesč ſebi tež žiwenje ſaweſczič!

Jan. Wujo! ty drje šbi hlipph. Žiwjenje sawěscic? Schto? Za móhle wěste pjenjesh dacz, so šwoje žiwjenje ſebi ſhowam a njewumru? Njerěka to Boha ſa ſmeh mēcz, w kotrehož ružy žiwjenje a ſmiercz ſieji a tiz je kōzdemu žiwjenje na dloni wotmieril? Ol ſwěcze, ſak ſy ty tola Boha twojeho knjeſa wopuſtchel. Dži mi ſtaſimi wežami; ja wo nich ničo ſkłyscic njecham; to moju wěru nanajklubſho rani.

Pſche dž. Pomało, wujo! Ty tu wěz zyle wopaſ roſymisich! Žiwjenje sawěscic — to njereka, ſo ſawěſcic, ſo jedyn njewumrje! Boh ſvarnuj! hdy by to bylo, dha by ſebi ſchto hlipisiche wumhſlicz njenzoh! Ně, ta wěz ma ſo tač. Žiwjenje ſawěſcjaſe towarſtvo je to, do kotrehož jedyn ſ tym stupi, ſo kōzde lěto wěſte pjenjesh placzi a ſa to po teho ſmierczi jeho ſawostajeni wěſth kapital wuplaczennu doſtanu. Šak wjele ſo lětnje placzi, to wot teho wotmiſuje, ſak wypſoli kapital bhez dyrbi, kotrejž žona a džeczi dyrbja doſiacz, paſ tež wot teho, ſak starh ſchto je. Čim mklodſchi ſyhm, hdyž do tajſeho towarſtwa ſtupju, čim mjenje mam placzič, čim starſchi, čim wjazh. Na pſchiklad: ty ſy 18 lět starh, dha kōzde lěto 2 tolerjej do poſklađniž towarſtwa placziſch a ſa to twoji ſawostajeni po twojeh ſmierczi 100 tl. doſtanu; abo jeli ſo čzesch, ſo býchu 300, 500 abo 1000 tol. doſtali, dha ty kōzdoſtne 6, 10 abo 20 tl. placziſch. Szyli paſ moje dla 30 lět starh, dha ſa kōzde ſto toler, kotrejž čzesch ſwojim ſawostajenym po ſwojej ſmierczi ſawostajic 2 tol. 19 nſl., po tajſim ſa 1000 tol. 26 tol. 10 nſl. kōzdoſtne do poſklađniž placziſch. Jeli ſchto 46 lět starh, dha ſa kōzde 100 tol. 4 tol. 3 nſl. abo ſa 500 tol. 20 tol. 15 nſl. abo ſa 1000 tol. 41 tol. lětnje placzi.

Jan. To móhlo ſo mi lubic! To je kaž tajſa někaſta lutowarnia! Šak dha, hdyž ſyhm jene abo tsi abo pječ lět mój poſtajen pſchinioſki placzik a ja po Bozej woli wumru, doſtanu moji ſawostajeni něſcht?

Pſche dž. To je wſcho jene, hacž jene lěto abo džeczacz abo tſeczeči lět po tym wumrjeſch; tón kapital, kotrejž ſebi ſy ſawesczik a ſa kotrejž ſy ſwoju dan abo kaž ſo to mjenuje, ſwoju prämiju placzik, twoji ſawostajeni wuplaczennu doſtanu, njech wumrjeſch ſajo abo poſdžiſho. Jenož tehdh, hdyž ſebi ſchto ſam žiwjenje woſmije, dha ſo ničo njeplaczi.

Jan. Móže dha kōzdh do tajſeho towarſtwa ſtupic ſa ſwoje žiwjenje ſebi ſawěſcic, tež tón, tiz tajku khoroscz ma, kotrejž ſahojenju njeje a po kotrejž ſo dopredka phodži rajic, ſo doſko wjazh žiwih njebudze?

Pſche dž. Schtož do tajſeho žiwjenje ſawěſcjaſeho towarſtwa ſtupic chze, dyrbi ſo předh wot lekarja dacz wobhladacz a pſchephtacz, hacž je ſtrowy abo khory. Tajlich lekarjom ma kōzde towarſtvo w kōzdyh měſcze poſtajenych. Jeli lekar pſchi pſchephtanju pōſnaje, ſo ſchto khorowath abo brachny je a ſo po jeho wědomnoſci doſko wjazh žiwih njebudze, dha ſo tajſemu pſchitup ſ towarſtwu a dovolnoſcz ſawěſczenju ſapowjedži. To ſo tež ſ tym stanje, tiz ſwoj dobrý roſom nima a po duschi je khory; abo tiz je wojaſ abo na morju w někajkej ſlužbje ſteji abo tiz tajſe povočanje a dželo ma, kotrej ſtrowoſci je ſaklōdne, abo tiz wopile a njepozitivne žiwjenje wjedzie, pſches czož wón ſebi na ſwojej ſtrowoſci ſchodzi. Wysche teho dyrbi jedyn 15 lět starh bhez ani starſchi bhez hacž 60 lět. Kōzdoſtne dyrbi ſo poſtajen pſchinioſki placziſch, hevak jedyn wſchitke ſwoje prawo ſhubi. Wustupic paſ tež mójeſch, hdyž čzesch, a doſtanjeſch nimale wſcho naſpjet, ſchtož ſy placzik, niz paſ žanu dan. Tež hodži ſo ta wěz tač wumrje, ſo ſo jedyn na wěſth czaſ ſawěſci, ja čzu prajic na 60 lět, mjenujah tač, ſo ſebi ſchto wucžini, hdyž budže 60 lět starh, njeha ničo wjazh placzič, ale, jeli ſo žiwih je, ſwoj kapital ſ poſklađniž mēcz. Tehdh paſ jedyn něſcht wjazh, hacž předh prajach, ſo kōzde ſto tolci placzič ma.

Jan. Praj mi paſ tola, ſak móže tajſe towarſtwo wobſtacz, dokež tola nictó njewě; hdy wumrje a ſo wjedžic njemóže, ſak doſko ſchto je žiwih.

Pſche dž. S zyrkwiſtich knihow hodži ſo wuſležic, ſak doſko ſu cžlowjekojo živi, to reka, ſak doſko cžlowjeka žiwjenje móže tracz abo ſak wjele jich je, kotsiž 20 abo 30 abo 50 abo 80 lět stari budža. Po tym je ſo wulicžilo, ſchto ma ſchto lětnje placziſch. Dokelž paſ tajſe towarſtwo na to je ſaložene, ſo kōzdh ſa wſchitkach a wſchitzh ſa jeneho rukuja, dha ta wěz ſtrachna njeje, ſo býchu pjenjesh ſhubjene ſchke. Pſchetož wſchitke ſobuſtawh tajſeho towarſtwa praja ſi jenemu kōzdemu woſebeje: jeli ſo ty wumrjeſch, dha my tač a tač wjele twojim ſawostajenym wuplaczimy, ty paſ dyrbiſki kōzde lěto tač a tač wjele do naſcheje poſklađniž placziſch. Tute lětnje pſchinioſki budža nahromadžene a na dan wupožczenje. Schtož wot tých dohodow, hdyž ſo wotliča wudawki, tiz ſu ſa ſemrjeth a na jich ſawostajenych ſo placzik, wysche wostanje, to ſo, ſi dželom ſ nowa na dan wupožci, ſi dželom ſo to žiwym ſobuſtawam ſi ſlepſhemu ſapische. Tajſe žiwjenje ſawěſcjaſe towarſtwo je w Lipsku a wobſteji hižom na 40 lět. To ſamo ma 2,378,719 tol. 14 nſl. 4 np. ſamōženja a je konſe

lěto, kdež je řeč chorobě cholera jeho žobustawow mořila, řeč 276 semirýchlech 317,400 tol. jich samostájennym uplatcili. K tutemu Lipskemu towarzstwu řu pak toni přistupili 1601 nových žobustawow, kteří řu hvoje živjenje řeč 1,771,300 tol. saměřili. Psičti tým dostanu žobustawu 32 procentow dividendu, to řeč: když řo vydavateli wot dokhodow wotrachnuja, dha hiščce tak vjele výsche wostanje, řo když žobustaw nimale třežinu svých pschinostkow spusčejenu dostanje. To řo pak jenož tým samym stanje, kteří řu pječ řet žobustawu a řu sa tón čas hvoje polne pschinostki plácili. Když je po tajkim schó řet sa žobu řa hvoj saměřenym kapital 33 tol. plácík, tón wot schestieho lěta řem 11 tol. spusčejených dostanje a jenož lětnje 22 tol. da!

Jan. Ta wěz pak dýrbi na najmudrisscho saměřena a sarradowana výč, wona řo mi lubi.

Psičedž. Schwarna wěz to je a po prawym dýrbjeli ludžo na tajke saměřenje hvojeho živjenja myšlíc. W Jenčelské když dželacjē hvoje živjenje saměří a je ř tým nujomah lutowacj, ſo by hvoj pschinostk w prawym času plácík. Když won wumrje, dha jeho žona a jeho džeczi wěstym kapital do rukow dostanu, psches ktrý řo wschelska nusa wotstroni. Budova po kmjerci hvojeho muža, když ju psches hvojeju rukow dželo je řežiwl, ma nujn krošik řa hvoju potřebu a může hvoje džeczi wotčahnhýč. Saměře, dha výchu naříči Sserbjo mořeje mlodži ludžo na tajke saměřenje živjenja džerželi, dha by to jim wulke žohnowanje pschinješko.

Jan. Jo řo pak tebie prasčam, swotkal dýrbja pjeniſeh ř temu pschinę?

Psičedž. Lutuj, lutuj, lutuj! wotmolwju ja! mořbej njech když řa mlode lěta lutuje, dha na stare smje! To pak doſč njeje! Ty můžes hiščce vjazh řebi saměřic, mjenujz twoje hypotheki, kotrež na twojej živnosti stejo masch, twoj řt, twoje wolna we twojsim domje a schó wě schó hiščce dale! Ty můžes řo saměřic na stare lěta, ſo, když dželacj a řebi hvoj khlěb staroby dla warbowacj njemžes, wěstu rentu dostanjeſ; ty můžes ſebi wěste pjeniſeh ř twojemu pořejebi, můžes hvojemu nanej a hvojej macjeri abo řamemu ſebi wěstym wumrjeň, hvojim džecjom, když ſo řenja, wěstym kapital saměřic.

Jan. Saſtaň wuj; ja mam dženža doſč a na doſč na tým, řchtog ſt mi wo saměřenju powjedač. Drugi ras, když ſaſo pschinidžesch, můžes moje dla ſ nowa wo tým ſapocječ. Dženža wostaj mje něk na pokoj!

Psičedž. Moje dla!

Jan. Bene vraj mi hiščce, na koho ma řo jedny wobrocjic, když ſe řo saměřic a kotre towarzstwa řu te najlepše, řo jedny ſjebanu njebudže!

Psičedž. Šjebanu tý pola žaneho towarzstwa nje budjeſch, wuj. Ale někotre towarzstwa řu wěſčic, dželi druhe a někotre maju hvojich ſastupjerjow abo agentow we Řuzižy, někotre pak niz. Najlubſho tebi pak wěſče budže, když psič řawěřenju ſ agentami cžnicz mach, kteří řu Šserbjo.

Jan. Hajl Šserbjo výchu mi psič tým najlubſhi výli, dokež ſo ſ nimi najlepše vých roſtryčovacj móhē!

Psičedž. Řeli ſo čzech do wohén saměřežeho towarzstwa ſtupic, dha možu tebi tý ſajke pomjenowacj, kotrež kerbských ſastupjerjow abo agentow maju, 1) Aachen-Münchenske, kotrež ſ. pschekupz Flanderku w Budyschinje 2) Koloniju, kotrež ſ. pschekupz Záku w Budyschinje a 3) Schlesynské, kotrež ſ. pschekupz Wehla w Maleschez ſastupuje. Řeli ſo čzech do krupobice ſaměřežeho towarzstwa ſtupic, dha móžes ſo teho runja na tutých tjoch: na ſ. Flanderku a ſ. Záku w Budyschinje a ſ. Wehlu w Maleschezach wobrocjic. Řeli ſo pak čzech hvoje živjenje ſebi saměřic, dha je mi ſnate, ſo cž řami tjo knyeža ſajke towarzstwo ſastupaju a w nowischim času tež ſ. wuczeč kral w Radworju agenturu wot tajkeho towarzstwa je na ſo wšal. W Bože mje!

7.

Mudremu ſo tež nimo fuli.

Jedny knyes, když ſo ſa jara mudreho džeržeſhe, mějeſche řuzomníka, když pôlver nječe wunamak. Sta ſo jedny džen, ſo knyes do jstwy ſtupi a hvojeho řuzomníka wuhlada, ſo tón na jeho rjantym ſtólzu ſedžo pětnje dréma. Hanžo, ſawola won ſ wótrhym hělkom, tý drje ſebi myšlíc, ſo ſt ſ knyesom; nò hupu doſč ſ temu wonhlaďaſč! —

8.

Bur wostanje bur, býrnjež ſ khurejtu jět.

Psičed nimale poč ſta lětami bě we Weimarſkim Korla August ſ wójwodou. Jego traj nječe wulki, ale won bě

muž, kij ſebi pola ſwojego luda hacj do dženſniſcheho dnia dobre wopominjenje a hewak ſwojego zyłko waschnia a ſadzjenja dla dobru khowal je woſkhowal. Burjo a woſzebje hajnikojo wjele wo njeho powjedacj wjedža, dokelž ſo njehanibowasche, ſi nimi ſo do rycerow dacj. Wón towarſtvo ſławnych a wuczenych mužow ſwojego čaſza lubowasche a bě na to džekal, ſo běchu ſo mnogoſtajz w měſeče Weimarje ſazhdili. Tola pak hordy wón njebe, ale džeržesche wjele na niſki lud.

Tuton wójwoda bě woſzebny lubowat hoſitny. Běto w starym čaſzu a hiſcze pſched poč ſta lětami ſ hoſitwu hinaſſha wěz, dyžli dženſniſchi džen. Swěrjata mějachu na ſwěcze dobrý mér; žane ſchuſeje po holach, po dôlach a po horach njeſidzehu a parne woſy ſe ſwojim wrjeſkotom ſajazow a ſorny njethſchachu.

We weimarſtim kraju bě najlepſha hoſitwa we tym doli, po kótrymž rěka Werra běži a hdzejz wójwoda rjanh hród ſ imenom Wilhelmsthala mějſche, w kótrymž ſe ſwojej mandzelskej rad pſchelywasche.

Dene ranje džeržesche wón w tutym dôle hoſitwu. Wot Gerſtunga, hdzejz dobrý móst pſches Werru wjedże, puſchezi wón ſo wjele hodžinow dale do horow a pſchinidže ſaſo do teho dola, po kótrymž rěka hewak měrnje pluſzloſtache. Dženſa pak bě wona jara wulka a napjata, dokelž bě rano mózne njewjedro ſ wulkim deschczom bylo. To pak njeſadzewsche hoſitwu, ale wjele bôle wſchitzh běchu wjefekje myſle a wójwoda ſ nimi. Po polonju pak pſchijcha ſlužomník, kij wójwodze w mjenje jeho mandzelskeje tu powjescz pſchinjeſe, ſo je k njemu do Wilhelminthala woſzebny zuſt wjeřch na wophtanju pſchischoł a ſo by ſo khwatajz k wobjedu dom podał. Wono ſo wě, ſo na tutu powjescz dlěje hoſitwu džeržecz njeſmoſeſche. Hdj by wójwoda pſches móst pola Gerſtunga ſwoj dompučz wſak, dha wſak by wón po ſuchim do Wilhelminthala pſchischoł, to pak bě tsi hodžinu woſko a wón by hakle wjeczor tam doſchoł. Hdj by pak pſches Werru móhl, dha by ſa poč hodžinu pola ſwojich hóſcزوw byz móhl. Woda w rěžy bě tak wulka, ſo nichto ſebi njewerjeſche, ju pſchekročicž. Tola pak bě tu, hdzejz bě wójwoda, někajki blecžk, hdzejz njeſeſche ſo k nufy jedyn pſchewjescz. Za pak dnybju dom, rjeknu wójwoda, trochu hněwuj; hdj 'bých jenož tu pſches rěku móhl; ſchtó ſo ſwaži, mje tu pſchewjescz? Hnadmh knijeze, wotmowlvi starý burik, kij bě ſobu na hoſitwu byl a njedaloſto ſtejo woſwodowe ſkowa ſklyſhak, pſches rěku čzu waſ derje pſchewjescz. pſchetož ja tudy kózdy blecžk ſnaju; to ſu tu moje grunth a tam, na ſtronu poſka-

ſujo, moje kubko leži; ale ſ tutym ſejerbam to njedokonjam. Pſchi tym wón ſ porſtom na wójwodowe konje poſka, kotrež do khurejth ſapſcheynje, njedaloſto wot tam ſtejachu.

Moje dla, praji wójwoda, čin ſaz džesč, jenož ſo mje pſches rěku pſchewjescz, ſo ſa poč hodžinu do Wilhelminthala pſchiindu. Čjakacze khwilečicžku, rjeknu burik a džesče prječ. Sa krótki čaſz wróči ſo wón a pſchinidže ſchtyrjoch rjanh brunacžkow, kotrež ſo do wójwodowej khurejth ſ pomozu ſwojego wotročka ſapſchahy. Čepl tola, rjeknu wójwodu, to ſu woprawdze hinasche konje, hacj mojej ſejerba.

Wójwoda a burik ſo do khurejth ſyžeschtaj. Móznie ſapraſkajo uſowaſche bur ſwoje konje do wody, katraž ſchumjeſche a torhaſche, jaſo by wſcho, ſchtó ſo jej bliži, do hukubu ſtorhnyč džyka. Wójwodze drje wutroba pukotaſche, hdjz midžiſche, ſo konje hacj do ſchije ſo do rěki ponurjachu a kaj řyb by ſlowachu, a ſo žólkny pſches ſoſhore ſeka ſo počinachu walecž. Hi, hi, rjeknu pſchi tym burik, kij ſo wo ſwojeho wójwodu njefarafše a jenož nufu mějſche, ſwojich konikow derje wodžicž. — Woda ſo do khurejth lijeſche a wójwoda nosy wýboko wuſběhny, ſo by jej ſuhej ſhlowat. Buriko, ſawoka wón, naſcha wěz kſhiniwe poſidze, my ſo tu tepimy; ſastań a wróč ſo! Hi, hi, rjeknu pak burik k ſwojim konjom a k wójwodži prajesche: ſchtóž ma na kſhibjeſiž konz wſacž, tón ſo we wodže njeteſti; hi, hi! —

Sa krótki čaſz po tym bě najvjetschi ſtrach pſchewjencz a wobaj pſchindžeschtaj na tamny brjoh a wot tam wjefesche burik ſwojeho wójwodu ſpějchne do Wilhelminthala, hdzejz ſo runje k wobjedu ſyžeschtachu.

Za ſym wjefelh, praji wójwoda, ſo tuton pue hiſcze jedyn ras činicz njetriebam a njewěm, ſchtó by lepje bylo, hacj to na kſhibjeſiž konz wſacž abo we wodže ſo tepičz.

Burikej pak dari wón krafneho brunacžka, ſwojeju ſejerbow pak ſam ſa ſo ſhowna.

Tam wschelake swérjo na mnje so da,
Sso njemóju psched nim wobaracj ja,
Tam sajazj, waczki mije njezmiinje zeru
A wschitku tu rjanofez a psichnofez mi bjeru.

Najswjeczischi Hawko, thschny ty dno,
Ty wotsisch wotre mi želeso,
S tym žony so dadja bjes kordzenja na mnje,
A smilene žane tu njeze wjaz sa mnje.

Mije roskraju, resnjatu, teptaju,
We piczotach, w hornzach mije skhowaju,
Hdyž zwirja za picezen na blidzi so hréje,
Lehd' kózdy a kózda na mnje so zmieje.

10.

Mefsi fanka.

o Mefsilanskej dýrbicze, lubi ejitarjo, na malu khwilu so mnji so podacž. Pschetoz tam je so neshčto stalo, schtož zyku Evropisku je mózne sajimašo.

Woni su tam,

kaž seže to w nowinach ejitali, zwyojeho khézora sfonzovali a tutón khézor bě zobustaw mózneje europiskeje khézorskeje zwóbbh!

Kak je so to mělo, to je wopominjenja hōdne, a ja chzu wam to wupowiedacž!

Najpriódzhy pak ludzecze wj so prashecz, kajki je to kraj, w kotrymž je so to stacž mohlo, hdze won leži, kajzy su tam ludzo živi!

Mefsilanska abo Mefsi, to njeje žadyn male kraj, won leži w pokonskej Amerizy bjes atlantiskim a ejchim morjom wupishestrienn a wopschima na 33,000 kwadratnych mil. A temu je won tych najplodnischich a najrjenischich jedyn. Wyskote skafoste horu, s džela s drzewom wobroszene, so wschudzom wusbehujja a s nich so lija ręczki a reki, kotrež semju napowaj. Bjes horami khódkoje doch so rosschereja a plodne runin

leža, w kotrychž te najkrafnische plodny rostu. Szkodke jabluka, słowički wschelakich družinow, flote zitrony, żolte limony, czerwone apelsiny a granaty, hořské winowe a bananowe kieże, kaž wulke wojechi kofužowe palmy, wonjaze kruszawinki kaktusowe a te najrjenische plodny, kotrymž Boh stworiczel čłowiekam k woskhwjenju naroscž da, mózesch hebi se schtomow schcipacž. Wscho dživje bjes prózy a bjes čłowiekoweho wothladanja w runinach a na horach roscze. Zbyt krajs je podobny na rjanu krafnu sahrodu. Zokor a khosej, vanilla, tobak a batoma, wscho nanajrjenischho tam roscze. A temu pscheinza, rožka a jeczmieni najbohaczsische žne dawa, hdz jenož so pola trochu k temu woraja a pschitujta. Schtož tam we Meksikansej je pobyl, njemože plodnosć kraja a krafnosć plodow, kotrež tam rostu, dozej wukhwalicž. A niz jenož na semi maja tajke bohatstwo Božich darow, tež pod semiju, spody w horach nutsla su najwożebniſche pokladny potajene; skoto a zleboro a kopor a druhé metalle tam leža, so njetriebali čłowiekolojo, hdz bychú to wschitko mudrie naložili, nisu tradač, ale so nanaisejje tam běcž mohli.

Ale tu so prawje sjanije połaze, so čłowiekow sbože a derjehicze wot semskeho bohatstwa a wot kubkow a darow njezwitwizuje, kotrež czelne žiwjenje pschisporja. Mefsilanszhy su wot wscheho sapocžatka wschitko měli, schtož k žiwjenja potrjebnosći skuscha a bjes prózy su woni wot semje brali, schtož žiwjenje sbożomne a mjeſeče shotowacž móže. A dženjinschi džen hischce njeby trjebaň nichto tam hubjenyh bhez; najrjenische sbože mohle tam kječež. Ale wot wscheho sapocžatka su so wobydlerjo hubjenje měli a netk hischce nowjeticha khudoba wjetshi džel luda thschli a w mestach kaž na wach hubjenstwo kježi, kaž we žantym europiskim kraju nihdze wjazh so njenamaka.

Schtož pak přenich wobydlerjow tuteho rjanego melfilanskego kraja nastupa, dha so to Indianarjo byli, narodnosć pohanjska, kiz mjeſeče a ma čornoczerwieni abo čornožotku kožu a barbu. Najwożebniſchi bjes nimi věchu Tlakstaltekojo a Toltekojo. Woni su s wjetsha džimi lud, kiz žaneho wobstajneho mesta nima. Wot jeneho blaka do druhego po runinach a holach, po horach a po dolach woni czahnu a wot hońtwy a rybnych kojenja so žiwja abo bjes zobu wójmu wjedu. Tola pak su so netrejich splahi hizom w najstarších čałazach we wěstych mestach twierdze sazhdlili a hebi mesta natwarili, hdzež w najrjenischich khézach su bydlili. Kaž na wach su sapocželi měrue dželo burstwa wobstaracž,

poła wrać a wobśywacj, schtomj a kňečtih plahowacj a skót woħladacj, tak ſu w měſiach na rjemieństwo džerželi, wo kumſchty a mědomnoſcze ſo prózowali, ſwoje džeczi rosmučeli a wotczahnhli, haj ſu ſame fabrikli twarili, w kotrychž je ſo najrjeňšcho barbjenj barvjanj pěat dželak. Tokſia číma a hroſný budi pohanska je pak tutón zjely rjanh kraju a jeho indianſki lud wobħedlował.

Wulke pschemenjenje ſo ſ Meksikanskéſ ſta, jako Schpaniſzh pod najeđowanjom Ferdinandu Cortezu do kraja pschińdzechu. Bě to nimale tſiczeči lět po wunamakanju Ameriki psches Kolumbuſa, mjenujz 1517, ſo ſo Schpaniſzh wſchudžom čiſhczachu a zjelu tamniſchu ſemju ſa ſwojego krala do wobħedzeńſtwa wſachu. Najbole woni tam ſwoju zjelu móz načožihu, hdžez ſo w ſemi ſkoto namakaſche. Ferdinand Cortez bě wot ſastupjera ſchpaniſkeho krala w Amerižy porucjnoſcze dostał, po morju jēdzieč a hladacj, hdžez by nowy kruch ſkoteho kraja nadefchol. Tak pschińdze woni do Meksikanskeſeje a hdžez na kraju wuftupi a jeho plodnoſcze a podſemſke bohaſtwo pōſna, wobſantny woni tón ſamh dobycz a ſchpaniſkemu mjeſtu podčiſhcz. Dokelž pač Indianarjo ſebi to njechachu lubičz dačz, wjedžesche woni ſi nimi wójnu. Še ležnoſcze narycza woni něſotre ſplahi abo ſchlachty, ſo ſo jemu poddachu, na nělotre ſo woni ſe ſwojim wóſkom furowje da a jich pscheschczasche, hdžez wo mér njeprachachu. Załožnje krawne ſlukti je tam tutón Cortez ſe ſwojimi wojaſami wuwjedl a tón wbohi indianſki lud ċzwilował a wjele lět je ſo minhlo, předy hdžez je móžno bylo, tých Meksikanſkich nělač podčiſhcz. Pschetoz Indianarjo pod ſwojimi wjeřchami, wot kotrychž wěſtih Monte-zuma je tón najbole ſnath, pschezo ſi nowa ſo ſbežechu a ſwojich njeſtceželov ſ kraja wucžiczeč ſpýtachu. Hdžez pač do Schpaniſkeſe powjescz wot wulkeje plodnoſcze a podſemſkeho bohaſtwo Meksikanskeſeje pschińdze, pschi-wjese ſo do tuteho kraja wulka mnohoſcze lubži, kotsiž tu ſwoje ſbože phitachu, ſa ſkotom a ſleborom rhyachu a čim wjazh teho ſameho namakaſhu, čim njeſtcižomniſche žiwjenje wjedžechu. Jedyn by ſebi myſlit, ſo budža Schpaniſzh pohanskih Indianarow ſa kſhesčijanſku wěru, ſa kſhesčijanske pocžinku a waschnje dobycz a tak tón lud a kraju k prawemu ſbožu pschińjescz. Boni drje tež města a zhyrkoje twarichu a kſhesčijanſku Božu ſkluzbu džeržachu; tež na to ſo prózowachu, pohanska ſahnacz, wotroſčených a džeczi wucžicž, ale Božu žel! Kſhesčijanſko ſami, tiž tu pschińdzechu, njeſtcižnachu, tajke drohe a krafne ſubko prawa wera je a žane kſhesčijanske žiwjenje po

njej njeſtcižichu. Wjele bědu wſchitzu lacžni a hdžni po čiſhnych kublach a ſi pokojom, hdžez wot tých prawje wjele dobywachu a ſo wo to njeſtarachu, hacj to ſo ſi prawdu abo ſi njeprawdu stanje. - K temu ſo běl ſchpaniſki lud měſchesche ſi indianſkim čerwjenym, to rěka Schpaniſzh ſebi indianſke žonh bjerjehu a ſi teho nowa ſchlachta, ta tak mjenowana žokta naſta, kotrymž Kreolojo rěkaju. Tucži Kreolojo ſu nětcižiſhi wobħdlero Meksikanſkeſe.

Tón wbohi kraju a lud pak wot teho čaza, ſo Cortez jón ſchpaniſkemu krále podčiſhnu, ſhtož je ſo wot lěta 1517 hacj 1521 ſtał, k žanemu měrej a ſbožu pschiſchoč njeje. Psches tſi ſta lět ſo tam ſpochi wójna wjedze a krejpſeleče njeſtaranie. Abo Indianarjo na Schpaniſkých ſo dachu, ſo bychú jich ſe ſwojego rjaneho kraja wuhnali, abo Schpaniſzh ſi Indianarami na to ſo ſjenočihu, ſo bychú hromadže wot ſchpaniſkého ſpſchaha ſo wutorhnyli. Požlenje ſo jim tež derje radži a woni ſebi ſami abo khežorow wuſwolichu abo ſažo republiku ſaložichu a ſebi präſidentu poſtajichu. Pschi tým ſo zjely lud do wjelc towarſtow roſdželi, kotrychž jene pschecživo druhemu wojowasche. Móže ſebi kóždy myſlicz, ſo pschi tajkých wobſtejenjach hubjeniſtvo ſo powjetſhicz dýrbishe. Žana rola njebu wobħedžana, wo wifikowanje ſo nictó njeſtarasche. Kóždy čižysche ſi kniſom bycz a ſkóde žiwjenje w krafnym wjeſelu wjeſcz ani ruču k žanemu dželu hibacz. Hlaj! tajki rjanh a krafny kraju a jeho wobħdlero ſu tajž njeſtcižomni ludžo. Tajke bohaſtwo je tam wjsche kaž ſpody ſemje, ale pač nutska we wtrobach nahórscha duchomna khudoba. Schkoda wo tutón kraju; hdžez by naſch pilny a dželawh a wuftojny ſerbſki lud jón wobħdlit, kaf mudrje by woni tón ſamh wuzil!

Za ſhm hžiom předh na to ſpomnič, ſo je melfi-kanskí kraju a lud tež dženſniſchi džen ſiſčeče hubjeny. Semja drje je ſi krawju thſaz a ſažo thſaz člowjekow hnojena, ale kraleſtro Bože, kotrež je prawdoſcž a mér a radoſcž w ſwiatym duchu tam hiſčeče njeje pschiſchlo. Wot lěta 1810, hdžez ſo Meksikanſzh wot ſchpaniſkého kniſtwa wumóchu, hacj do dženſniſchego dnja, ſu tam krawni kniſerjerjo roſkaſowali. Tehdy bu republika ſaložena, ale po prawohu njeſtcižne nictó ſakonej bycz poddaný, kóždy ſo ſa hdžneho džeržeſche, na präſidentowh ſtók ſo ſhynčez. Teho dla ſo mužojo kaž wěſtih Iturbide a Santa Anna a tež tón nětcižiſhi präſidenta Juarez na žane druhe waschnje njeſtcižnachu w možh ſbjerječ, hacj ſi tým, ſo ſwojich njeſtceželov pschesčehachu a morichu. Krawne žakoſce ſu ſo tam mèle, kotrež tudy na dróbne roſpojedacj ſo njeſtciži.

Tak leží něk tón rjany plodný kraj pustý, wilowanje a warba žana tam njeje. Kreolojo, tutón hordh pak žmijerž lěni lud, wo dželo a wilowanje njerodža. Indianarjo su abo mutupjeni, abo roshorjeni. Někotre jich splahi hischeze po lěšach wokoło puczuja a džiwje žiwjenje, poł nash, wjedu. Větž lud — kaž hordži Španijszh žamnych ho mjenjuja — je zyle sanjerodženj a do duchomneho hubjenstwa ponurjeny. Jenož cji žami, kotsjž su abo s Endzelskeje abo s Franzowskeje abo s Němzow abo s połnóznej Ameriki do kraja pschi-schli, pilnu dželawoszej nałożuja a mudre wilowanje czera. Dróhi a pucze po kraju su hubjene a žane želesníz tam njesnaja. Hdyž ho twory wot jeneho města do druheho transporthirowacj maju, dha budža we wulstich brémjenjach na khribjet wózłów swjasane a te je po slakojtých horach nosča. Hdyž hewal schtó do nutskomneho kraja čze puczowacj, dha wón to hinał njemóže wuwiescž hacž na konju jehaio a wot wojskow pschewodženj, kotsjž jeho psched nadpadom rabjeznikow wobarnuju.

pschedžydu bě wěsth Juarez wuswołeny, kij bě předj rycznistwo wjedk, mudra hlowa, kij psches horliwojež sa žwoj wózny kraj a psches wožebne dary ho wusnamjeniesče. Wón swoje saſčiostwo s krutej mozu wjedzesche, pak pschi tym tych bohatych kniežej a sa-možithch kubkrjow k njepscheczelam mjeſeſche, kotsjž ho jemu we wſchém pschecziwacu. W lěžje 1861 bě ho něchtio podalo, schtož franzowskeho khžora, Napoleona III. jara roshněwa. Kaž tón ho do wſchěch naležnoszejow Europiskeje tyka, tak wón žebi tež myžlesche, so móže w Ameriskej roſtaſowacj. Vě tehdy ta krawna wójna bjes pokonſchimi a połnóznymi wobydlerjemi sjenoczenej Ameriki. Wy wěscze ho hischeze dopomnicž, so cji w pokonſkej Amerizy ho čznyku wot tych we połnóznej dželicž a cji požlenſchi pschecziwo tym prěnſchim wójnu sapoczaču, we kotrej je ho wiele krwě pscheliwako. Vě tehdy wulki strach sa ameriku uniju, so móhla rospanyež a republika ho sahubicj, hdy byču cji pokonſki dobyli. To by pak Napoleonej III. jara ho lubiko, pschetož wón nježo bôle nje-

Někt pak budžecje wy, lubi čitarjo, radh wjedzicž čznež, kaf je w Meksikanskej khžorstwo nastalo a kaf je pschisčko, so tam žwojeho khžora su sfónzowati. Ta wěz pak ma ho tak.

Meksikanska bě republika a sa jeje präsidentu abo

hidži, hacž republiku a njebi nježo radsho widžit, hacž to, so byču wſchitke republiky, hdež žane na žwěce su, rospanyke. Pschetož wón žam je franzowsku republiku sahnak a ho sa mózneho kriežerja franzowskeho luda postajik, a boji ho, so móhla tam s nowa repu-

blika nastacj a jeho se swojim synkom s throna a s kraja wuhnacj. So by polonskich Amerikanarjow, kotsiz budzichu, hdz bych dobyli, někajse khězorstwo salozili a s nim so sjenocili, někak podpjerat, dha bē wón hebi wumyšlit, w Meksikanskej, kotaž s ameriskej uniju mjesuje, republiku stasycz a tam nowe khězorstwo salozicj. So móhko so do Meksikanskeje s někajsim franzowskim wójskom pschiplescz a tam swoje přjódźwscze wuwjescz, skicji so jemu dobra składnoscz. W meksikanskim hlownym měscze a w pschipiswach we Vera-Cruz a druhdze běchu někotsi franzowszy, jendzelszy a schpaniszy pschekupzy psches republikanarjow do pjenjezneje schody pschijcili. Meksikanska wychnoscz jim njeponahsche, wjèle bōle jich pscheczechahsche, do jaſtrow ſadzesche a jich s kraja honjesche. Khězor Napoleon, hdz wón wo tym shoni, naſchczuwa jendzelsku a schpanistu tralowu, so bych wschitz tjo ſa tajku ſchindu, kotaž je so jich poddanam wot meksikanskeje republiky ſtača, wjeczili a ſhromadnje jene wulke wójsko psches morjo tam pschewesli a psches nje ſarunanje schody žadali. Jendzelske a schpaniske ministerſtvo pak do teho njeſwolischtij, a wo tym ničo wjedzic njechaſtej. Napoleon teho dla ſam lufki tu wěz wuwjedze a wójsko, 40,000 muži synne, na kódzach do Meksikanskeje wotpóšla. Tuto wójsko drže wſchak na morju wulke wobcežnoscz njeſz mějſeſhe a hdz na brjoh Meksikanskeje bē wuftupilo, psches khoroscz, woſebje psches toč mjenowana žoktu hymnu wjèle wustacj dyrbiesche. Ale Franzowſojo tola, podpjerani wot taſtich wobydlerjow, kotsiz na präsidentu Suareza ſli a roshněwaní běchu, dobywarzhy do Meksika pschekročichu a meksikanskich republikanarjow we wjèle bitwach ſbichu. We hlownym měscze Meksiku pak bu na žadanje franzowskeho khězora wulka ſhromadisna wychoskich kniežich a bohatych kublerjow wotdzeržana. Ta ſama so ſa to wupraji, ſo meksikanske kraje žana republika wjazh bycz njeſmiedza, ale ſo dyribi ſo we nich khězorstwo ſalozicj. Hac̄ to zly lud chze abo niz, ſa tym ſo njeprashesche. Bē to wola Napoleonowa, ſo dyribi tu meksikanske khězorstwo nastacj, a jeho wojazh ſobu pomhachu, tutu jeho wolu wuwjescz. Wulki džel luda pak ſebi myšlesche, ſchto ma nam zush Franzowſa roſkaſowacj a džerzefche ſo na ſtronu swojego präsidenty Suarez, ſ czohož wjèle harj a bitwom naſta.

Schtó pak dyrbiesche w Meksikanskej s khězoram bycz? to bē praschenje. We kraju ſamym nictó njebe, kiz by ſo wutwolicz moht. A nictó wſchak tutu ſkotu

krónu njeby ſebi na hlou ſtajicj džyk, dokelž kóždy wjedzisiche, ſo je czernjowa. Napoleon pak bē hžom pěnje na to myſlit, ſo by Meksikanskim khězora wobstarak. Wón bē ſo na wójwodu Ferdinandu Mařa, bratra awstriſkeho khězora, wobročil, a tón bē napoſledk derje ſwólnitow, ſo na nowy meksikanski khězorski thón synycz.

Tutón wójwoda Mař, druhí syn awstriſkeho wójwody Karla Franza a jeho mandželskeje vrynzehsyny Sofije s Bayerskeje, bē ſo we Winje 6. julija 1832 narodzil. Wón bu wot mlodoſci ſem ſa kódzniſtvo poſtajený a w l. 1854 ſa admirala awstriſkeje mariny, t. r. wójnſkeho kódzniſtwa pomjenowaný. Žara wſtojný a derje ſmyžleny muž je wón swoje ſaſtojnſtvo ſ mudroſciu wjedk a pola wójſka, woſebje tež w Italſkej, ſebi dobre mjenno a dobru kwalbu warbował. Won ſtupi w ſečze 1854 do ſwiatelioho mandželskta ſe Šcharlottu, džonku krala Leopolda w Belgiskej a poda ſo, jako bē wſchitke swoje ſaſtojnſtwa ſkožil, do Miramare, hdzeg bē ſebi na brjoh adriatiſkeho morja rjany hród natwaril a na najrjeniſcho wuhotował. Hžom předy bē wón po atlantiskim a ſredźnoſemiskim morju wjèle wokolo pucjowal a ſo jemu te polonske kraje wubjernje lubjaču; a tež něk, hdz w Miramare bydlesche, won swoje pucjowanje njevoſtají a hdz džyjche wotpocjowacj, bē wón wjazh w Winje, hac̄ w Miramare ſiwy.

Tudý pschinidze ſ njemu 3. oktobra 1863 pôzeltwo meksikanskeho, wot Napoleona III. powołancho ſejma a proſhesche jeho, ſo by meksikansku khězorsku krónu na ſo wſat. Móže bycz, ſo Mařova mandželska Šcharlotta jeho naryža, ſo bē Napoleon III. jemu ſkote horn ſlubil, abo ſo wón ſam ſebi myšlesche, něchto dobreho wuwjescz, hdz ſo do Meksikanskeje poda a tam jako khězor ſpyta njeprjadkej wotpomhacj. Njech je, kaž chze, wón počafa ſo ſwólnitow, žadanje meksikanskeho pôzeltwa dopjelnicz a w naſecju 1864, hdz bē swoje domjaze naležnosze wſchitke ſradował, poda ſo wón ſe swojej mandželskej na pucz, džetche najprjedy do Paríſa, potom do Roma a do Brüssela a džerzefche 12. junija 1864 ſwoj ſwjetzenſki nutſejah do Meksika, pominaný wot bohatych a wychoskich kniežich, ale njerady widženy wot luda.

A tola tuteho luda ſvoje Maximilianej na wutrobje ležesche. Wón pschinidze ſ tym ſwěrnym wotpohlaſanjom, ſo by to jemu doverjene knieſtvo wjedk ſe žohnowanjom. Se swojego wózneho kraja, hdzeg w

budžishe w mérje a počku swoje živjenje vjeſej möhk, bě wón psches žólmj atlantiskeho morja straschné pu- ejovanje činik, so by tudy swoje mož a dary k lépschemu zuseho naroda naložit. Ale tak bu wón ſiebanj, tak je wón ho tola molik!!

Wón ſebi njebe ſamjelčač, so jemu jara čežko budže to wujoſč, ſtož w myſlach mějeſche, ale ſo budže na meſitanskej ſemi tajki ſrudný kónz wjac, kaž wón je roſac̄ dyrbjak: to wón ſebi věſeče njebe myſlik, jako ſwoju nohu ſ kódze na kraj ſtají.

Wón pschinjeſe ſwoje wulke ſamoženje, 80 millionow nörtow, ſobu do Melfika a namaka tam dölk wot 300 millionow nörtow, kotryž běchu niž republikanarjo ale eži wýpozhy knyeža na jeho imeno činili a wot tu- tych pjenies bě ſebi Napoleon III. 105 millionow do předka wſat, so by ſwoje wudawki ſa ſwoje wójsko ſarunak. Jego ſapocjat̄ a ſaſtup bě hubeny. Psche- tož Franzowſojo a franzowſy generalojo ſo ſadžer- žachu, jako bych tam woni ſ knjeſom bhli a jako njeby tón nowy khězor nicžo pláčit. Woni jemu žanu prawu čeſez njevopokaſowachu a ſa nim ſo njeprachach. Wýpozhy knyeža a bohac̄i kublerjo, kij běchu jeho předy reuſwolili, pak wjetſche prawiſný ſebi žadachu, pak w ſwojej horboſci jeho wopuſtečiſtu a jeho pschitſnjam ſo pscheziwchu. Maſtrachniſchi jeho njepracheczeljo běchu pak meſitansky duchomni. Republikanarjo běchu wſchitke kubla a ležomnoſče wýſtich duchowných a zytkve na ſo ſczaħnyli a pschedali. Hdyž nětk khězor Mař pschinidze, dha ſebi woni wot njeho ſ mozu žadachu, so by wón jum jich kubla ſaſo dak. To pak wón njemožesche, dokež tu žane pjenies njeběchu a nictó žane dawki njeđawasche. Jego dla nětk duchownſtwo khězorej we wſchém napſtečiwo džekasche a zykl lud, wýpozki a niſti, ſchczuwaſche. Mař ſpýta psches dobre ſakony ſa warbu a wikowanje a roſwuczenje luda ſo starac̄, ale lud wosta ſeni kaž předy, a njechasche ani džekac̄ ani te dobroth wužiwac̄, kotrež khězor na njón waji. Eſi lěta je tón wbohi muž ſo tam průzovak a wſcho do dobreho porjada ſtajic̄ ſpýtač, ale cžim bôle wón ſo starasche, cžim bôle bu jemu ſ njeđazam ſaplačene. Zyle wopuſtečiwo wot wſchitk, ſ kotre- miž wón derje mějeſche, bě wón tajkeho živjenja ſyty.

Napoleon III. bě jemu ſlubil, ſo dyrbji franzowſe wójsko na wěſte lěta w Melfikanské wostac̄, ſo by jemu ſ pomozý wostało. Ale Franzowſojo w Parisu ſwarjachu, ſo teiko ludzi tam kónz bjerje a ſo to ža- kožnje wjele pjenies khoschtuje. W počnóznej Amerizy

běchu měr ſcžinili a tyh počonſkých ſbezkarjow psche- winyli. Teho dla ameriſki kongreſ na Napoleonu ſkute žadaniſe ſtají, ſo dyrbji ſwojich wojaſkow domoj ſawokac̄ a hroſesche, ſo čhe, jeli to nječini, ſo na nich dac̄ a jich domoj wuhnac̄. Po taſkim Napoleonu III. ſo najlepſe ſpósna, pschitſasč, ſo dyrbji jeho wójsko ſo domoj wročiſč a ſabu na ſwoje ſlubjenja, kotrež bě Mařej činik. Napoleon to tež cžim radscho činjeſche, cžim njebožomniſchi jeho wojaſy we wſchelakich bitwach běchu, kotrež ſ republikanarjemi mějachu. Juarez mjenujz bě drje na khwilu do požlenjeho kuta kraja ſcžiſhczann, ale k njemu ſo hiſcheže pschezo wulki džel luda džeržesche. Jego wójsko ſo ſ cžazom po- wjetſchi, tak ſo ſo móžesche ſchroblič, ſo na Franzowſow dac̄ a ſo ſ nimi měrič. Hdyž bě w někotrych bitwach dobyk, ſo wojaſy luda k njemu pschinskuſt. Dale bôle cžiſhczesche wón Franzowſom a khězorke wójsko, a jako Napoleonowe wójsko ſo na kódze kyže a Melfi- kansku wopuſteči, doſta Juarez pschezo wjetſchu móz. Hižom předy, hdyž te wěžy khězora Mařa hubeny wukhod hrožachu, bě ſo jeho mandželska, khězorku Šcharlotta, do Europiskeje podala a najprjedy do Roma k bamžej ſchla a teho wo to proſyňla, ſo by dha někak radu a pomoz ſpožčit. Wona pak bu tam wotpo- kaſana. Na to khwatasche wona do Parisu k Napo- leonej III. a proſhesche teho, ſo by tola ſwoje wójsko w Melfikanské wostajík. Ale tež tón jeje prôſtrwu ſapowjedži. To ſebi ta wboha žona tak k wutrobie wſa, ſo roſom ſhubi a w Miramarje na ſmjerz khora wostac̄ dyrbjesche, Mař pak ſo ſ tym wójskom, kó- trež hiſcheze mějeſche, dale wobaraſche. W ſpočatku meje 1867 pak dyrbjesche wón ſwoje klowne město wopuſteči a do Queretara čeknuje, hdyž hiſcheze 6000 wojaſkow mějeſche, kotsiž jemu běchu ſwěrni wo- ſtali. Jemu napſtečiwo ſtejſe Juarezowe republi- kanſke wójsko pod naředowanjom generalom Eſkobedo a Diaz, na 30.000 muži ſylne. Khězor ſpýta tu ſo wobarač. Ale wón bu na wſchěch bofach pscheradžen. Jego generalojo a wojaſy jeho ſ hromadami wopuſtečiſtu a k jeho njepracheczelam čeſkachu. Škami jeho ministrjo a generalojo běchu ſ Juarezom jednali a ſa wěſte pjenies ſlubili, jemu khězora do jeho rukow pscheradžic̄. Khězor pak tola hiſcheze žiwi nadžiju mějeſche, ſo budže twjerde město. Queretaro ſdžerječz móz. Hlaj! dha jeho general Lopez ſa 3000 ſkotých pscheda. Tón mjenujz ſa tute pjenies njepracheczelam w nožy wrota twjerdzisny wotanku a jich do města

puschezi. Bě to w noz̄ 15. meje 1867. Khejzor Max spaſehe w dobrém měrje, jako psches haru wotueji a widži, so ſo woſoto jeho koja wot luthych republikanskich woſatow wſcho mjerwi. Wón bu jat̄ wotwiedzený a ſ nim jeho adjutantaj, generale Miramona a Meſia. Žana tſelba njebu pschi tym wutſelená, žane woſowanje njenasta. Khejzor Max, kiz widžiſche, ſo bě ſhubjen, podda ſo ſwojim njepeſczechlam.

Pod vſchedydztem republikanskeho generala Ronona bu 11. junija wojerſki ſud wotdžerjaný. Tutoň ſud khejzora Maxa a jeho adjutantow Miramona a Meſiu k ſimjerczi wotſudži. ſſwoje pravo k temu ſaložihi woni na to, ſo je ſo Max, zufi knies, najwyscheho kniežeſtwa w Mefikanskej mozoval a kraj pscheradík a ſo je wukas dał, wſchitlich republikanajow ſkonzowacj, hdyž budža potrjeheni. Po tutym wukatu běchu tež republikanarjo wo živjenje pſchischi a teho dla njebe žana hnada ſa Maxa. Hac̄ runje ſo někotři wo to prózowacu, ſimjertnu ſchraſu wotwobročicj, dha bě tola wſchitko podarmo.

Džen 19. junija 1867 rano w 7 mič bu wuſudzenje nad khejzorem a jeho adjutantomaj wuſudzené. Wſchitzu tſio buchu ſatseleni. Woni wumrjechu muſzg a poſlenje ſklowo njebožomneho khejzora bě hýſeče to mjeno Scharlotty, ſwojeje lubowaneje mandzelskeje.

Ta wſchak w Europiskej na hróži Miramare na duchu khora pſchebýwasche, hdyž jeje lubowaný mandzelski psches republikanske kule we zuſym kraju hubjenu ſimjercz namaka.

Thy pak, luby pſchecjelo, praſ mi, ſhoto je wſcha člowjeezna kráknoscj!?

11.

Druhím k woli, ſebi ſlubu.

Zandarm bě w R. paducha popaný a pſchepoda jeho wajchtarez Jurjej, ſo by tón jeho do W. dowjedě. Wſmi ſo na ſedžbu, praſi žandarm k Jurjej, ſo czi wón njecežekne. To hýžom nihdy niz, ja hlyp ſjej ſhym, wotmolwi Jurij. Taſlo Jurij a paduch do W. pſchindžeschtaj a pola pjetarja nimo džeschtaj, praſi tón poſleni: luby knies wajhtarjo, wotpuſcheze mi tola, ſo móh ſebi ſa dwaj kroſkaj zaktu kupicj. Ně, mój luby paducho, wotmolwi Jurij, to njenidže. Paduch pak ſe ſkódkimi ſklowami ſ nowa pſchecjeh, hac̄ Jurjowa ſmilna držha dlěje njemóžesche tu próſtwu ſapo-

wjedžiež. Wón wofsta wonka na dróšy ſtejo a paduch džesche k pjetarjej, ſebi zaktu kupicj. To pak dohko trajesche a paduch ſo njevróči. Po taſkim Jurij ſa nim dže a ſo prafcha, hdyž wotstanje. Paduch pak bě bjes tym pſches ſadne durje czekný. Rosnjemdrjený khwata Jurij ſa nim, ale paduch bě dawno, ſhoto ſe hdyž.

Dohko paduch ſwoju ſvobodu njevujiwasche; žandarm jeho ſažo ſažapny a wajchtar Jurij doſta ſ nowa porucžnosć, teho ſameho do W. wjescj, ſo by ſo tam do jaſtwa ſadžit. Wows kow, rjetnu Jurij, tón ras pak njezmje mi czeknycj. Hdyž wonaj ſažo do W. pola pjetarja nimo džetaj, paduch ſ nowa proſhy, kaž poſleni ras, ſo by ſměl ſebi zaktu kupicj. Jurij ſe ſwojej ſmilena poſnej wutrobu pak rjekný: to by bylo; chzech mi ſažo czeknycj? loſy člowjecze! ſ teho nječo njebudje, wotstan tu ſtejo, daj mi twoje pjeniſej, ja chzu ſam k pjetarjej nutsch ſancj a tebi zaktu kupicj. Taſlo Jurij ſ zaktu wot pjetarja na dróha won pſchiindže, njebe žadyn paduch wjazh widžecj. Wón njebe docjačic móh, ſo Jurij ſažo pſchiindže a bě ſo ſdalik.

Tak wjele hac̄ wěmy, je W... ſti hamt kruhu pſchikasnu dał, ſo wajchtarjez Jurjej žaneho paducha pſchichodnje wjazh doměřicj njezmjedža.

12.

Hudanczfa.

Pižaschlí to ſklowo ſ I,
Dha ſu to ſwérjata torhaze,
Po holach w Afriskej łažaze;
We Afrikej tež wone žiwe ſu
A člowjeka kózdeho nadpanu!

Pižaschlí to ſklowo ſ I,
Dha ſu to pſchipravy ludžaze,
Po ſcjenach woſoto ſtejaze,
A hryž jedyn do doma pſchikhadža,
Dha ſprózny tón wo jſtvoje je nadpada.

13.

Straschný nadpad w Polskej.

Najhórsche, ſhotož je ſo mi tudy w Polskej po-
dako, pſche mi mój wuj, kiz je pſched mnohimi létami
w Choderju ſaſtojnſtwo jako ſchoſar na wulſim kuble
doſtaſ a tam ſe žonu a ſ džecžimi ſacžahný; najhó-

ſche, ſtož ja čaſ ſimjenja njeſabudu, je ſo mi ſtačo
 preñju ſy whole, w kotrejž tu pschebywach. Sněh na
 połdra kohezja wjšoki ſemju kryjeſche a ſanča ezer bě,
 kaž ženje ſana pola waſ w Sſerbach njeſe. To je
 tón čaſ, w kotrejž jedyn tudy ſwojich ſnathch a
 pschecezelow wopynta, dokelž ſu w drugich lětnych čaſach
 pueče tak hubjene, ſo ſo radh daloko do kraja nje-
 wěrisch. Wlejach pak dobreho pschecezela, tiz nimale
 ſchtyri hodzinu wote mnje bydlesche. Chzemh dha,
 prajach ja i mojej žonje, Dehmelez we Pschebekuſku
 wophtacž rjeniſha ezer njeſože bycž a njech ſo Turk
 a Marka ſobu wjetſetaj, naſhei ſchumieſ ſtej doſko w
 hrodzi ſtejkoſ a teho dla pobehnjetaſ kaž byſchtaj ſ
 wětrom leczatoy. Žona a džeczi prajachu ſ wjeſkoſcu
 haj a wołko dweju po połonju ſedzachmy hižom pola
 lubeho pschecezela w czopek ſtri a ſchalka koſeja nam
 wubjernie ſłodzeſche. My ſo doſko njebechmy wiđili
 a po tajkim meſachmy to a wono bledzicž, žonje ſebi
 teho runja to a druhe meſeſtej powjedacz a džeczi
 hrajkachu wjeſele bjes ſobu. Dokelž bě jaſne njebo
 a meſačk ſweczeſche, dachmy ſo naprohycž a wostachmy
 i wjeſceri. Wołko woſmeje hodzinu pak dach ſapſcha-
 hnyč. My ſo do ſwojich czopek hižuchow peknje
 ſawalichmy, por međohich proſatow, kotrej bě ſebi moja
 žona kupika, do ſtō-
 my w ſanach ſu-
 ſzechmy a konfaj naſ
 wjeſele ſlakajo ſdwora
 wjeſeſchtaj. Hi-
 žom hdyz běch lubemu
 i ſcheczelej dobru nož
 prajit, bě tón ſe mi
 rjeſt: psjhindzce
 rjenje domoj a nje-
 dajeſe ſo wot wjel-
 kow nadpanycž! Ja
 běch ſa mojej pistoliu
 hladał, hacž je hi-
 ſchecze w dobrym rje-
 dze a ſpuſhczach ſo
 na ſpečtynoſeſ mojej
 tonikow, ſo njebudze-
 taj naſ wopſcheczecž,
 jeli ſo ſti wobydlerjo
 pôſtich ſeſhov naſ
 chyli nadpanycž.
 Naſh pucz pak wje-

džeche psches lež na tsi hodzinu daloko. Konfaj lecje-
 ſchtaj, ſo bě to radoſež po tej rjanej ſněhomieſ ezer
 pschi blyhczatym ſwetku meſačka jecž. Hdyz běchmy
 ſo nimale hodzinu po leſu wjessli, ſdasche ſo mi,
 jako byſchtaj konjeſ bôle dyžli prjedy běhacž ſapoczaſkoj.
 Wonaj buſchtaj tak bojaſnaj a njemernaj, ſo jeju ſe-
 dom ſdjerzeſ možach. Runje ſo pucz wo rožl winy,
 dha ja ſady ſo poſladach, dokelž ſo mi ſdasche, ſo
 ſa nami ſchto ezeri. Schto pak mojej woči wuhla-
 datej? Zbie ſtadko hědnych wjeklow! Klamu maja
 roſdajenu, jaſyk czerwieny ſ njeje wiſy, woči ſo bly-
 ſcheczeſtej kaž wóhnjowe ſoleska! Strózenje ſo mi psche
 wjše koſeje dreje, wutroba mi puſkoze; ſchto ſ nami
 budze; ſchto ſe žonu a ſ džeczimi? Konjeſ leczieſ, ale
 to wójſko ſkých hědnych ſwérjatow hiſheze bôle ſa
 nami ezeri. Ja pschimam ſa piſtoliju, a ſo na ſanach
 wobróčo tſelu do nich a wiđju, ſo jedyn abo dwaj
 panjetaj. Oh! ſbože! neſt je nam pomhane, myſlu
 ja pschi ſebi. Wone ſhwili do ſady wostanu a ſwo-
 jich ſameradow roſterhaju a žeru. Ale woni ſu krej
 woptali a bôle po njeſ lacne ezerja ſ nowa ſa nami.
 Žona a džeczi ſchrečza a płacza, konjeſ bezitaj, ſo ſo
 pót wot njeju lije. Wonii ſu ſaſo ſo nami a ja
 tſelu druhi ras do nich. Po ſhwili ſo ta hoſtwa

ſ nowa ſapocznje. Žona cžiſnje jene,
 po ſhwili tež to druhe
 proſo ſe ſanjow. To je mały kuſcik
 ſa nich, wone chzedža
 naſ męč, naſ cło-
 wjekow a konje! Wjes
 tym konjej do boka
 ſlečitaj, ſanje ſo
 ſwrocza do ſněha,
 wojo ſo wołkama.
 Tu ležu ſe žonu a
 ſ džeczimi a hižom
 wuhladam wulkeho
 wjelka a ſa nim
 hiſhce tſioch a ſchty-
 rjoch a wjazdy, tiz ſ
 wulkimi kroczelemi
 piſhiletaſ. Schto
 cžinieſ, ſa mało mi-
 nutow maja mje a
 žonu a wbohe džeczi

dożałnicy a zmierzcz je nam węsta. We najwjetsczej istnoscie sgrabnu żanje, tiz był każ wulki deskowany kaszcz, a je wobroco pschitryju mie a żonu a dżeczi, so pod nimi leżimy. Wielki pschibehnu a muchaju, drapaju a storkaja na nasz kryw; ja a żona dżerzimoj twierdze; porsty nam wosabeja, dżeczi żakoſcja, swęrvata wuja. My so będzimy wo žiwienje a dolko ač! dolka doscż je to trało, hacż počinamoj woškabjecz. Dha s daloko szkischimy mōzne woslanje a hawitowanje. Bęku to wotroczy a wskitzu ludzo s naszeho dwora, hdżez bęschtaj koniej dom pschibęzałoj. Woni bęku żebi myħlili, so so nam je njesboże stało a kħwatachu ē pomoż. Woni te džiwoje swērvata rošeħnachu a my bęchmy se zmierzczje wumōženi. Bohu budż dżak, tiz nam w prawym časzu swoju pomoż sjiemi, hewal njebych tebi wjazż pizacż móhla. Tak so nam tu siedże w zujsbe! wostan w kraju a žiu so po prawdze! —

14.

Prawych wopominjenje wostanie w żohnowanju.

Serbjo su na żerbiskej semi żerbiskemu mužu pomnik stajili. Dzień 2. oktobra 1867 je so wón pożwycieź. Tak wjèle hacż pschedzenak wę, je so to preni ras stało, so bu wopominjenje Serba psches widomne snamjo dżakomnosće počesczene! Drugie ludy a narody su to hiżom dawno cjinili, so su żławnym mužam a wošbam, kotsiz su wošebne saškuzby wo lud abo kraja swoże měli, abo psches wošebne skutki abo dary so wusnamienili, kamjentne abo se żeleſa late pomniki stajili. Dzi do wulkich městow, do Drežđan, do Lipska, do Barlina, do Mnihowa, do Wina, do Parisa, do Londona, do Pětrohroda a druhdje, wskudżom pač na torhoschczach pač na drugich sjanvnych městnach pač na kerchowach pomniki nadendżes, kotreż pschitomne a pschichodne narody na dobre poczinki, kħwalobne skutki

a wošebne saškuzby wótcziniow dopomnicz a wskidlikm prēdowacż a prajież dyrbja: cjinie po nich, a sadzerzeče so, każ woni. Dacież cjeſci, komuż cjeſci kluſcha! Zeli teho dla wulki a żławny kral był, tiz je w hwojim časzu kħwru ja swojego luda swoje skutkował, abo wójskowodjeż, tiz je mudrje w krawnych bitwach wojował a mózgħu kraja njeħsħeczelow swożomnie sbit, abo muž wulkeje wédomnosće a wuċjenosće, tiz je cżlowieſtu se swojimi darami kluſik a nowe węzj wunamaka, kotreż ludowe swoje su vskisporjal, — dha su jemu ē cjeſci a potomnikam ē dopomnječu tam, hdżez je so narodżił, abo tam, hdżez je wumrięł, abo hdżez je swoju dżelawosć wopolasał, pomniki stajili.

Schtó pak se żerbiskeho naroda je tajke dopomnječe żebi saškuzi? Wo Sserbowstwo saškuzenħu mužow je doscż bylo a tola żane pomniki njeħsu, kotreż byħu wo ludowej dżakomnosći kħwdeċże. Čjoho dla so jenoż temu jenemu a jenickemu tajk cjeſci sta? Schtó wón je? schtò je cjinik, so so jemu w nětčijskim časzu se skladownych darow żerbiskeho luda kamjen wopominjenja na jeho row staji? Tón muž, na kotrehoż su so Sserbia dopomnisi, njeje se żaneje wošebneje semjaniskeje kħwibj, wón też njeje wošebne skutki cjinik ani psches lepsche dary psched wjelle druħimi żwojego časa so wusnamienik — a tola je nětħto wuwyed, schtò sabiye njebudje, tak dolko hacż tu żadyn Sserb budże — wón je dobrotu cjinik a wudżeik a tajke wopory so Bohu a cżlowiekam derje spodbaju. A dokoż je jeho rowowa hórk, pod kotrejż jeho cjeſči spi, na kerchowie, hdżez je pohrjeban, spadniena a skoro każ sabiha, dha żebi Sserbow dżakomnosć po prawym niżo rjeñschego njeje wumyħslicz móhla, hacż tuto město pošnamienicz a s pomnikom ja pschichodne narody ē dopomnječi pocħesczicż.

Jan Michał Budar

je tón żerbiski muž, kotrž je w żlym Sserbowstwie Hornejka każ Delneje Lużiż derje snaty a kotrehoż imeno je a wostanie w hētaħ khudobu w dżakomnijm wopominjenju. Ale hdži runje jeho imeno na wħaqi a w městach, hdżez Sserbio byħla, njeje sapomniena, dha pač lud mačo wo jeho wożobje a žiwienju wę. Teħo dla pschedzenak, tiz se żwojej protu do żerbiskich domow nuteħħod namaka, żebi myħalli, żerbiskim pschedżelam klužbu lubożeże wopolasaż, hdži wo tutuṁ dobrotżelu żerbiskeje khudiniż powieszej da. Wón so tu sepjera na to, schtò staj dwaj żerbiskaj cjeſciem spiżwarnej

w 1. seschiwku l. 1858 a 2. seschiwku l. 1859 maczic-
nego „casopisa“ spišaloj.

Jan Michał Budar je so 9. decembra l. 1713
w Hornej Hórzę narodzit. Jego niebo nan je był
Jurij Budar, wobszedżer ryczerſkeho kubka tam; schtò
a kaiska rodžena jeho macz je była, njeje k wuszlédzenju.
W Budestezach dosta wón 12. decembra kupiel h̄miatej
kſchczenizy a po zyrkwinskich knihach ſu jeho kmotsjo
byli: t. Jan Greiffenhahn a t. Michał Fischer, wobaj
ſ Budyschina, a knieni Hana Sofia, t. Jana Béh-
marja, fararja w Budestezach, mandzelſka hospoſa.
Hacz je bratrow mēk, njevemy, k najmjenſhemu wón
po hmjerezi žanhch njeje ſawostajik. Ale dwē fotſje
je mēk, jenu Hanu Madlenu, ženjemu ſ wéstym Hentsche-
lom a jenu druhu, ktraž je předh ſ wéstym Fischerom
a po teho hmjerezi ſ wéstym Schönkom w mandzel-
ſtrje pobyla, pſchetož we ſwojim testamentecie wón te
džeczi tuteje ſwojeje fotry, mjenujzy Jana Bohakhwala
Fischer a Eleonora Dorotheju Ditrichowu rodženę
Schönkez a Hendricha Bohuwera Schönku pomjenuje
a ſ legatami wobbari.

Dokelž wón we ſwojich młodych lētach pothilnoſcz
k wuknjenju a dobre dary ſjewi, bu wón do Budys-
chyna na kačzansku ſchulu abo gymnoſium dath a wot
tam so wón do Lipſta na univerſitet poda, ſo by na
prawa ſchtudował. Schytri lēta wosta wón tu a
nahromadzi ſebi woſebny poſkad wědomnoſczow. Po
derje wobſtathym pruhowanju wrózji ſo wón do Łužic
a bu tudy w ſwojim čaſzu do rjada ſakſkich advoſatow
ſapiſan. Pſches pilnoſcz a wědomnoſcz we ſwojim
ſaſtojnſtwje jako prawiſnik dosta wón ſnate mjeno, ſo
ſebi ludzo ſ miſchonskeho kaž ſ kužiſkeho kraja we nalež-
noſczach prawa radu a pomož pola njego phtachu.
Woſebje Sſerbio, dokelž bē ſerbſteje rycze mózny, ſo
na njego wobrocjichu a jeho ſa ſwojego rycznika wu-
ſwolachu. Pſches to wón wjèle pjenies dobu. Iako
bē jeho nan wumrjeł, woſny wón tež ryczerkubko w
Hornej Hórzę do wobſdženſta a bydlesche najſkerje
tam. Jego ſamōženje je ſo ſ mozu pſchisporocz dyr-
bjako. Pſchetož wón pſchilupi ležomſtwa a kubka,
kaž dwē burſkej kuble w Hornej Hórzę, jene w Drje-
činje, hosczeńz k ſkotej hwóſdze w Dreždjanach a pola
ſ kükami pſched pirnjanſkimi wrotami tam. Wyshe
teho ſkuſchesche jemu wjaska Sđar pola Wjeleczina
a bu wón tež wot wobhdlerjow Čjornych Moſliz ſa
jich ſakitarſkeho knjesa wuswoleny a jako tajſi wot wyshe-
noſcz pſchipoſnaty. Po tajſim bē wón ſa ſwoj čaſz

bohaty a ſamōžity muž a wjedžiſche derje pjeniesa
warbowac, mudrje wupožęſic, a je tež pſchisporocz o
ſchowac. Wón wosta njezenjeny a lutomasche, ſo tu
jemu jako ſtupeſz bu wuſožowane. Sam ſa ſo wón
wjèle njeſtrjebaſche, na ſwoje draczenje, na ſwoje wobhy-
lenje, ani na ſwētne ſwjeſzlenje njeje wón ženje wjèle
pjenies wazik. Jego ſuktja, praji ſo we čaſopiszu,
kiž bu wot ſchryka hromadu djeržana a staroby a
maſanoſeſe dla dwólowac dawasche, kajeſe barby bē
była, dawasche ſkerje někoho, jenož niž bohateho wob-
ſdžerja ryczerkubka Hornej Hórkli we nim phtacj.
A kaž jeho draſta, bē tež jeho wobhydlenje w ſtron-
komnym a bōle hiſhceje w ſtrutskomnym wobras klu-
doby a njeſorjada. Dokelž ſo Budar kózdeho wu-
dawka bojesche a ſo jeho ſminycz phtasche, běchu knježa
khęza a dwórske twarjenja w Hornej Hórzę w naj-
hubjeniſtich wobſtejenjach; wſchudżom namaka deſhcz
ſwólny nutſkohd a w khęzi knježeho twarjenja mōžachu
ſo, kaž je to jedyn ſwědł, kiž bē hiſhceje w l. 1843
žiwy, wobkručał, njeſeſa pſches mnohodžeratu ſeču
widzicj. Štwa, w kotrejz bydlesche, běſche bjeſe wſcheje
pſchi a hnydom ſobu to měſtno, hdzejz mějſeſhe wſjē
wězy, grat a t. d. hromadje, konjaze khomoth, ſchryki,
koſmasowe kónki a t. d. ſežachu a ſtejachu tu w naj-
rjenskim njeſorjedze, jene do druheho. Džera na
dnje w ſchpundowanju, ſ kruhom deski pſchikrnta, bē
jemu pječa ſa pižarski pěſtow bōſczk, we kotrejz paſ
ſu město pěſka najſkerje ſmječe był! —

Žadny džir njeje, ſo je ſo pſchi tajſim ſiwojenju
jeho ſamōženje powjetſchalo. Dañ ſo na dañ hromad-
zefche a wudawki wón žane njeſeſche. Hdj by ſo
jemu w něčim poruč čjinicz čħył, dha by to tón był,
ſo na wudoſonjenje ſwojich kublow ničo njeje wazik.
Ale pſched ſto lētami to ničtō njeje činič, kaž nět,
hdzejz maſi a wulzy kublerjo ſ imudroſcju na to ſu
imyſleni, ſwoje hospodarſtwa a ratarſtwa ſepje nało-
žieſ a wudoſonjeſ. Pſchi wſhém tym paſ njeje ſnate,
ſo Budar ſwojich poddanow abo khudych je podczi-
ſhečał, kaž je ſo to w tamniſkim čaſzu wot ſemjanow
a ryczerkublerjow ſtało. Wjèle wjazj je wón
ſwojim poddanam a khudym ludzom k radze a k pomož
był a jim dobrotu wopokaſał, hacž ſo tež to pſchi
jeho ſlutniwoſczi we wobſchérnej měrie njeje ſtało. A
najmjenſhemu wobſdžerju Hornej Hórkli ženje na ſwo-
jeho knjesa njeſſu ſkoržili, paſ tež pſchi jeho ſiwojenju
wo jeho dobrociwoſczi wjèle njeſſu ryczeli.

Hdjz paſ Budar ſlutniw a we wéstym nastu-

panju skuph bē a swoje pjeniesy njerosejzlowasche, ale po mōžnosći hromadze djerzesche, dha wón tola se swoim samóženjom kwalobne wotpohladanje mējesche. Schtož pschi žiwienju ani ſebi ani druhim njeropische jesche, to dyrbiesche po ſmijerczi druhim k ſepjchemu ſkuzic̄. Te čaſne kubka, kotrež ſebi hromadzesche, kžysche wón s dobroginiom duchom druhim wudželic̄. Wón derje wiedzesche, so do ſweta ničo pſchinieſli njeſkym a so po tajkim tež ničo s njego njerunieſhem, a teho dla kžyſthe wón, so by to, schtož po ſmijerci ſawostajic̄ mējesche, k Bozej čeſcji a druhim k wužitku bylo.

Dokelž bē Budar husto khorowaty, dha ſestaja wón, jako bē 54 lēt starý, ſe ſamźnej ruku swoju poſlenju wolu. Tutón jeho testament wiedze datum wot 4. juliya 1767 — je to po tajkim runje ſto lēt bylo — a 6. juliya poda wón tón ſamy, podsyglowanh, do wobwalti ſanktijen a dwójzy ſaſygłowanym ſudniſkemu hamtej w Stolpnju k ſhowaniu, jako hamman Vjedrich Gülden a aktuar Khrystof Vjedrich Härtel druhich wobstaranow dla runje w Hornej Hórzy běſtaj.

Dokelž je ſ tuteho testamenta Budarjewę ſmyſlenje a waschnje widzieć a ſefnac̄, dha dowoli ſebi pſchedzenak, te najwožebniſche ſchtuki teho ſameho we wužahu abo dožłownje ſobudželic̄. (Były Budarjowym testament je po połnym wopſchijeczu do ſerbſteje rycze pſchekozhen a wotcijſtejany we čaſop. maczih ſerbſk. 9. lēto, ſech. 1, ſtr. 26 atd.) Wón ho tak ſapocjina: W mieniu wypožykhvaleneje ſwiateje Troiſy. Dokelž bym ja na kónzu podpiſanym tak derje ſ Božeho ſłowa kaž - tež ſe ſtroweho roſoma jara derje pōſnał, ſo uichto to ſwoje ſlepje naſožic̄ nijemóže, hac̄ hdyz wón ſ tym ſamym woprawdze kudym a hubjenym na pomož pſchinidze, dha bym ja, to wopomnjo, mojeho mi wot Boha najwysſtſcheho ſpožiženeho čaſneho ſamoženja dla, ſo bych k ſbóžnemu wotemrjeczu ſtajnje ežim hotowiſchi był, ſ ežaſom moju poſlenju wolu na papjeru pſchinieſci, a ſo by ſo taſama wſchudżom dopjelnika, ſ dobrym roſmyſlenjom ſaſrjadowac̄ thzpk. Poſtajam teho dla tudomnu miſčnjanſtu, kaž tež hornjo- a delniſtolužiſtu ſerbſku kudžinu bjes roſdželenja wery k universalnym herbam mojeho zyſkeho, tak derje netežiſcheho kaž tež pſchichodneho mobiliarnego kaž tež immobiliarnego ſamóženja!“ Na to pomjenuje wón tute ſwoje ſamóženie, kotrež wobſzedzi, a ſu to te horlach ſpomnjene ležomſtwa w Hornej Hórzy, w Drežđanach a w Drječzinje, te we jeho kublesku na hromadzene ſitne a ſkodne ſkady, te wonka ſtejaze a

hotowe pjeniesy. Horjeka pomjenowane ležomnoſciež rjekny wón dale, maja ſo najprirodzny tak daloko, hac̄, ſo to hiſhce ſtało njeje — po tajkim mējesche te kublesku w Drječzinje a hoſczeniſ a pola w Drežđanač pſchenajate — tajſim, kž najwiažy ſadža a najlepshe wuměnenja poſtieža, po ſastajenju doſahazeje ſaužije dys a dys na węſte lēta pſchenajec̄ a ma ſo pſchi tym derje na to kędzbowac̄, ſo njebydu ſo na ſane waschnje woſkabike ale pſhezo w dobrym wobſtejenju ſdžerzak, a maju pſchi tajſim pſchenajec̄u moji krejni pſcheczelo, jeli ſo móža wſchitke praestanda wotniesz abo jeli ſu hewak węſeži ludžo, na kotrñch ſo móžesč ſpuſčac̄, kóždy čaſ ſwazy prawa k wotnajeczu hac̄ zuſy, a dzeja pſchi tym bližſhi pſcheczelo daliſchim priedy. Źitne a ſkodne ſkady maja ſo temu napschecjivo tak bórsh, hac̄ móže ſo to ſ wužitkom ſtaž, na pjeniesy ſtaž a maju ſo doſtate pjeniesy na dobru węſtojež na daň wupožcjež, abo maja ſo ſa te ſame pod ſobunaſoženjom tych druhich kapitalow, hdyz ſo ſkładnoſci k temu namaka, wužitk dawaze herbſke kubka ſa kudžinu ſupiež a ma ſo to, schtož pobrachuje, wot wſchitkih dolhodow po čaſu doplaćac̄ a bychu hac̄ do teho čaſa tak derje te legath kaž to wudželenje jakmožin in ſuſpenſo ſawoſtak.“ Dale poſtajai wón, kajſe legath jeho krejni pſcheczelo dyrbja doſtacz. Wón pomjenuje tych ſamych, kotsiž dyrbja wobdarjeni bycz, a wotkože kóždemu wot nich poſt ſta toleč lētnje pod węſtymi wuměnenjemi. Na to wón dale praji: „wſchitko druhe dyrbji ſo pod ſamjeſcenjem mojeho mienia, (ſchtož paſt je tola nijemóžna węz, hdyz dyrbja ſo kudži kóžde lēto na Budarjowe wotkaſanje kędzliwych ſcžinicz, ſo bychu wo ſmilny dar ſ njego proſhyli) bjes mojich universalnych herbow w ſerbſkich woſzadach na tajke waschnje roſdželic̄, ſo ſo tam, hdzej wiſy woprawdze kudym, hubjenym a wulzyſhne potrjebnych woſhadnych je, tež wjetſhi džel jakmožin k roſdželenju pſchipoſejeze. Teho dla maja knježa duhomni kóždeje woſzadu ſawerny ſapiš wſchitkih ſmilnoſcie a pomožy potrěblivých ſerbſkich ſaſarowaných abo tajſich, kž ſo hewak ſ ſuboſeže do jeneje woſzadu džerža, kž ſu bjes ſamźneje winy w najwjetſchej pomožy potrjebnoſci ſiwi a hewak ſprawne ſtimjenje wjedu, tež ſebi njeſtrowoſcie abo staroby dla bjes tym, ſo maju ſo ſtrowe a k džeku ſmane woſzoby kaž tež eži ſami, kž ſu ſo pſches njeródne ſiwiſenje ſami wo to ſwoje pſchinieſli abo kž ſu hewak ſjawne ſloſcie, jako mandželſtwo ſamanje, kurwarſtwo,

paduchstwo a teho runsa wobeschl, kaž tež jich džecji wot teho zyłe wusantnyc, nusnu potrebońscz sami sažkujicž njemója, a kíž žanhých samožithých krejných nimaja a t. d. na knjesow administratarow tuteho wustawa sa pôzlač; na ejož budže ho potom kózde lěto propozionalne rosdželenje hłowneje summy zhléje jałmožin, tak wjèle hacž mōžno akturatnje sejnicz a duchomnemu kózdeje wožady k rosdželenju bjes khudych pschipózlač a sa potřebnu kwittónku do ruki dacž mēcz.“ Pschi tym postaji wón, so ma tón požok, kíž te pjeneszý wunjeſe, tajki pucž wsacž, so psches to wjèle khóstow njenastanje, so dybri tón samy, jeli psches nôz wostanje, te sbytkne pjeneszý duchomnemu k showanju pschepodacž, a ma ho požleniški tež sa to staracž, so by ho temu požlej, jeli je to hrózazeho stracha dla trébne, k lepszej wéstosczi hacž do blijscheje, k tutej fundaziji skuschažeje wožady požok s wožady žobu dał. Na to postaji wón, so dybri wyschscze konfistorium w Dreždjanach wobledžbowanie a superintendent w Biskopizach kaž tež žudniški hamtman w Stólpnju sa farjadowanie a wobstaranie tuteje jeho požlenjeje wole po mōžnosczi tuni honorarium (myto) bracž.

Hiszcze 22 lět, hdyz bě ſwoju požlenju wolu ſtaſaļ, wosta Budarž žiwý a mēſeſche ſwoje bydlenje ſtajnje w Hornej Hórzy. Tow wumrje wón 25. novembra rano w dwémaj, jako bě jenož ſydom dnjow khory był. Boža rucižka bě jeho ſafała. Wón bě po tajkim ſwoje žiwjenje pščinjeſk na 76 lět bjes 4 dnjow, a 30. novembra bu jeho wotemrjete cžeklo na kerchowje w Budestezach ſe herbstim wotproſchenjam a ſ zlykm cželnym předovanjom- cženje poхriebane.

Tam na jeho rowje ſtejí netk pomnik ſ wulſeho žornowzeho ſchyriróžkateho kamjenja, kíž je hładki toczeny a něhdze 80 centnarjow wazi. Wón je ſtajeny wot džakownych Sserbow, kaž napišmo na tej jenej ſtronje praji. Hdyz bu mijenujzy psched mnohimi leštami wot někotrych Sserbow na to dopomnjene, ſo město, hdzej Budarž je poхriebany, prósne je, ſo by pělne a Sserbow hódne było, hdz by ho ſa tuteho dobroczela herbstie ſhudziny něchtó k pocžejcowaniu jeho mijena ſtało, dha buchu we wſchēch wožadach Hórneje a Delneje Luižy dobrowolne dary hromadžene a ho na to wobſankny, na Budarjowý row pomnik ſtajicž. Wón bu tam w Budestezach 2. oktobra 1867 požwyczeny a ſwědci wo tym, ſo tež Sserbjo njechadža ſapomnicž tych mužow ſwojego naroda, kotsiz ſwoj lud ſu lubowali a ſa njón ſa pschichodne cžazh ho ſtarali.

Bóle pał hacž tón kamjenty pomnik w Budestezach na njeko Budarja ta jałmožina dopomija, kotaž ho koždolétnje khudym ſudjom we naſchich ſerbſtich wožadach wudželuje. Przedy hacž je k temu pschischko, je ho wjèle lět minyko. Po Budarjowej ſmjerce ſapozčazu jeho krejni pscheczeljo a herbojo, kotrejž ienož male legata bě wustajik, ſkoržb a prawisniſte jednanja, kotrej ſu khétero dołho trače. Po poſtajenju we testamencze bu Horna Horka pschenajeta a to na wésteho Jana Lehmanna. Tuto ſubko pał kaž to druhe burſte tam ničo njenjeſchtej. K temu naſtachu ſ tymi naſikami wſchelake pschelory, ſkoržb a wuſhparanja, kotrej hacž do lěta 1821 traſachu. Teho dla pschindze konfistorium pschezo bóle k pschewdženju, ſo budže naſlepje a wěſcze po Budarjowej woli, hdz ho tej ſubko pschedatej. Pschetož doſekl ničo njenjeſchtej, ſo khudym Sserbam tež dary wudželicj njechodziſchu. Ale Budarjowi legatarjo ſ pschedaczom teju ſubko njebežku psches jene, wjèle bóle ho temu pschecziwjaſchu, a ſ teho naſtachu nowe roſkory. Iako bě k jich wujednanju a wuſhparanju pschischko a tym pscheczelam wěſte ſarunanie wupkaczene, mōžesche ho na pschedaczę teju ſubko w myſlicz. Psches tuto pschedaczę a psches nahromadženu dan bě to zhlé ſamóženie Budarjowej legata w l. 1828 na 54,892 tol. 13 nžl. 10 np. narosko. W tuthm lěcje buchu te pjeneszý dželene, ſo Sakſka ſa ſwojich Sserbow 22,560 tol. 20 nžl. 5 np. a Pruska ſa tych ſwojich 33,331 tol. 17 nžl. 6 np. doſta.

Wot lěta 1833 ſem ho w Sakſkej Budarjowa jałmožina po wěſtym, wot ministerſtwa kultusa a ſawoneho wučenjstwa w Dreždjanach poſtajenym waschnju na khudych wudželuja.

Wopſchijecze ſummy pał, kotaž psches Budarjowu dobrocziwosć koždolétnje do rukow khudych Sserbow w Sakſkej ho roſdari, bě w l. 1833 a je drje tež netk hiszcze: 900 tolér.

Ty pał, pomniko na budeſtežanskim kerchowje, ſtej njeħablaž a powiedaj Sserbam wot ſwojego dobroczela Budarja. Stej twjerdje na herbsti ſemi a daj ſwědčenje, ſo wopomnjenje prawych w žohnowanju wostanje.

Samo požwyczenje pomnika 2. oktobra 1867 měſeſche ho takle. Woſoko 2 hodžinow popołdnju ſhromadžiſhu ho cži, kotsiz čžyžhu na nim džel bracž, w Budestezach a běchu to najprjódzhy knježny ſpěwarki, kotrejch běſche, jeli ho njemolimy, wſcho do hromadu

25, a knježa spěwarjo, dale knježa duchowni, kij běchu rycze pschi požwyczenju samym na ho wsali, wjèle druhich k. herbiſtich duchownych a wucjerjow se Galkskeje a Pruskeje a wjèle Sserbow a Sserbowkow s budeſčanskeje wožady a s dalskich a bližszych wožadow.

W postajenym čjaſu poda ho čjaſ pod swonjenjom swonow s farſkeho dwora wokolo zytkojé na to město, hdzej bě pomnik nad njebo Budarjowym rowom postajen. Najprjódzhy džehu knježny spěwarki, knježa spěwarjo, wubjerk sa Budarjowym pomnik a jeho wobſtarach, k. murjeréſki mischtir Wendler s Budyschyna, kotrejž bě wuwjedzenje tutcho džela porucjene dostak, dokelž je wón Sserb a s budeſčanskeje wožady, knježa duchowni a wucjerjo a skoncnię wschelaz̄ drusy, kij běchu ho čjahej tež pſchisankli. Jako běchu ho spěwarki a spěwarjo, kaž tež drusy dželbjixerjo wokolo pomnika festupali a swony wocjichli, wступi najprjódzhy knjes hamitman Seyfert se Scherachowa a powita jako najwyschi kralowskiſti ſtojnik tutych stronow wschitkic̄ tych, kotsj běchu k požwyczenju pſchisichli, s luboſnymi herbiſtini ſłowami. Na to pſchepoda k. murjeréſki mischtir Wendler, kotrejž je, kaž ſpomnichmy, po poruczenju pomnik wudželac̄ a ſtac̄ic̄ dał, tón samy s pſchihodnymi ſłowami, potom pał ho ſłedowaz̄ chorala, kotrejž ſłowa ſu wot h. Seiſerja a hudžba wot k. A. Kozora, spěwasche.

Skózni ſu, kij w ſemiskim doli
Khudých ramy ležuja,
Do nich lija wino, wolijs
Bratrowskeho ſmiljenja,
W wutrobie jich nufu čjuja
A jich brémjo polóżuja.

Kryje tež klin ſemje čymowhy
Popieł jich tón ſachodny,
Džakny woktař ſu jich rowy
A jich ſtuſk njej ſabyty,
Mjena jich ſu zohnowane,
W Božich kruhach napižane.

Derje, kotrymž wera dawa
Tajke mozy k luboſcji,
To je k nebu ſchęjekſa prawa,
K palmom w Božej ſahraci;
Tu daj, Božo, nam tu khodžic̄
A twoj Duč džykt naš ju wožic̄.

Po wuspěwanju tuteho chorala džerjeſche knjes farař Imiſch s Hodžija móznu a horliwu rycž, w kotrejž wón na njebo Budarjowe ſałkuſby w kſchecjianskim a' narodnym nastupanju ſpominaſche a k temu napomi- naſche, so běchu tež drusy Sserbjo tak pěnje ſa herbiſti lud ſlukowali. My ho nadzijamy, ſo je jeho rycž ně- fotru wutrobu wubudžila a, jeli běſche hijom wubu- džena, hiſhce hóle ſahorito.

Po rycži k. farařa Imiſcha ſpěwasche ho prěnja motetta, kotrejž ſłowa běchu tež wot h. Seiſerja a hloſ wot k. A. Kozora.

Jako běſche tuta motetta wot ſpěwarkow a ſpěwarjow jara pěnje wuspěvana, wuftupi knjes kaplan Hörnič s Budyschyna, ſo by po poruczenju wýžoko- doſtoineho konſistoriſta na budyskim tachantſtwje tež ſe ſtrony katholiskeho Sserbowſta na džaf a kwalbu ſa ſamilnoſcie a dobrociſwoc̄je poſne woftaſanje njebo Budarja pſchi jeho pomniku wuprajſi. Knjes Hörnič tudem poruczenju w poſnej měrije a k poſchitkom- nemu ſpokonjenju doſc̄ ſčini.

Po jeho rycži ho ſaſo ſaspěwa a bu druha motetta, kotrejž ſłowa a hloſ běſche tež wot horka mje- nowaneju dweju kniesow, na rjane waschnje wuwjedzena.

Po tutym rjanhym ſpěwje ſaſhlyſhachym ſłowa, nam s džela zuse klinčaze, mjenujaz̄ knjes farař Täſchner s Niedb džerjeſche deelnoužiſku rycž, ſo by tež deelnoužiſkič Sserbow džakominoſci pſchi po- žwyczenju njebo Budarjoweho pomnika wobhwědcjiſi.

Po nim wuspěwa knjes farař Bróſka s Budeſtez požohnowanje a ſpěwarki a ſpěwarjo tule motettu:

Tu luboſcz ſytwu ſyje,
Tam ſtwaja te žně,
Tu popieł ſemja kryje,
Tam ſhadža ſiwojenje;
Tam čejſtua krénu ſtaſa
Czi Boži jandželio,
Tu džata ſylk proja:
Spi derje, wótczynzo!

Jako bě ho tale ſkoncila a jako běchm̄ cícić Wótczenasch wuspěvali, wrózichm̄ ho pod swonjenjom swonow s poſrjebiuſhceja a požwyczenje njebo Budarjoweho pomnika bě k wulfkej ſpojnoſci tych, kotsj běchu ho tež dla do Budeſtez podali, na ſwjetzene ſe ſwjetoc̄ne waschnje dokonjane.

Porjedženje: Na někotrych wotčiſhcejach njeje mieno komiſſije doſpočne wucjischciane, dyrbi pak taſte reſac̄: W komiſiji kniharnje Smolerja a Pjecha.